

MOJ, TVOJ, MOJ AVTO

ZA VOLANI ZASEBNIH TOVORNJAKOV NE SEDIJO VSELEJ NJIHOVI LASTNIKI, NJIHOVE ROKE SO PRENEŽNE ZA TRD VOLAN IN NJIHOVE ZADNJICE PREOBCUTLJIVE ZA TRDE KLOPI KAKŠNEGA SEDEMTONCA, NJIH ZAVEST NE POZNA NAČELA; ŽIVI OD SVOJEGA DELA!

Po nekaj več kot četrt stoletja je končno uspelo, da so v Ulici 29. novembra porušili še drugo polovico zloglasne barake iz vojnih časov. Baraka je torej porušena — živela baraka! Čeprav je namreč od tistega »zgodovinskega« trenutka preteklo že precej dni, podrtije še niso popravili. Se vam ne zdi, da bi bilo malce nerodno, če bi recimo ruševine ohranjale tradicijo še drugih petindvajset let?

Po naših cestah brzi na tisoče tovornih avtomobilov — takih, privatnih. Nekateri si s tem služijo kruh, drugi spet dodatni »kos« kruha, ker potrebujejo več kot vsakdanji kruh. Poleg avtoprevoznikov imajo tovrstne avtomobile celo slikarji, miličniki, inženirji in menda celo ginekologi, da o ekonomistih, teh brihtnih glavah, sploh ne govorimo. Za volani teh zasebnih tovornjakov pa ne sedijo vselej njihovi lastniki, njihove dlani so prenežne za trd volan in zadnjice preobčutljive za premalo oblazinjeno klop v kabini kakega sedemtonca. Pa kaj bi tudi trčili čas s furami, ko bi jim ga pa zmanjkalo za življenje, za taunusa, peugeota, za žabo in ... Mora biti kar prijetno sedeti v državni službi, tvoj MAN ali Mercedes pa drvi s sedmimi tonami tovora proti Nikšiču, v Subotico, »proizvaja« kilometre in dodatni »kos« kruha. Toda joj, če se kaj zatakne, če kolesa obstojijo, kot se je n. pr. zgodilo s sedemtonskim Mercedesom CE 170-17.

Celje, 9. januarja 1969 — Stevilka 1 — Leto XXIII — Cena 60 par (dinarjev)

NOVI tednik

V leto 1969 je v celjski porodnišnici prvi prijokal na svet fantič. Mali Jožek, ki se je rodil 2 minuti čez 3. uro ponoči, je prvorojenec JOZEFE MUZERLIN, 18-letne kmetice iz Babne reke, oziroma Vinskega vrha. Prvemu občanu, ki je bil rojen letos na celjskem območju sta pomagala na svet dr. Leopold Ile in babica Rezika Kunej.

Druga srečna mamica je bila FANIKA KLOKOCOVNIK, tretja pa JUSTINA PLENKO. Obe sta rodili punčki. Na novoletni dan se je v porodnišnici v Celju rodilo 6 fantkov in 3 deklice. Mati prvega novorojenčka je dobila darilo bolnišnice, darilo celjske občinske skupščine in seveda tudi darilo NOVEGA TEDNIKA. Mamica in sinko sta čila.

(Foto: J. Krašovec)

FRANČEK FRAKELJ

»Če si pameten, Fifi, raje ne bevskaj toliko. Bolje je, če mijavkaš, ker drugače ne boš nikoli avanziral!«

VISOKA NAGRADA ZA IVANA ATELŠKA

Na gospodarskem razstavišču v Ljubljani so minulo soboto v prisotnosti predsednika republike Tita, predstavnikov slovenske vlade in političnih vodstev ter gospodarstva podelili prvokrat nagrade »Borisa Kraigherja«. Nagradenci so predvsem gospodarstveniki.

Med njimi je prejel nagrado Boris Kraigherja tudi generalni direktor Tovarne gospodinske opreme »Gorenje« Velenje Ivan Atelšek. To veliko priznanje velja za vse storjeno delo v organizaciji in vodenju tovarne »Gorenje«. Ivan Atelšek je na čelu tega podjetja že več kot 15 let; vse od prvih dni, ko je začelo v skromnih pogo-

jih rasti v vasi Gorenje pri Soštanju. Tovarna gospodinske opreme v Velenju predstavlja danes sodobno tovarno za gospodinske stroje ki je sposobna s svojo moderno in velikoserijsko proizvodnjo konkurirati doma in v tujini, predvsem na zapadno evropskem trgu.

Tovarna gospodinske opreme v Velenju, ki jo uspešno vodi nagradenec Ivan Atelšek, je podjetje, ki je znalo na široko odpreti vrata zadostnemu številu strokovnih kadrov. Danes je v kolektivu več kot 1300 ljudi. Lanska realizacija tovarne je znašala 30 milijard Sdin, a že letos bo povečana na 50 milijard Sdin. Do konca leta bodo na novo zaposlili še 300 ljudi.

Ob nagradi, ki pomeni, visoko priznanje Ivanu Atelški za njegovo dosedanje delo v gospodarstvu, tudi naše čestitke.

F. KRIVEC

VREMENSKA NAPOVED ZA CAS OD 9. DO 19. JANUARJA

Vreme bo nestalno s pogostimi padavinami, vsačih otoplitev, skoraj do južnega vremena. Po 17. januarju razjasnitve in ohladike. Dr. V. M.

PO SMUČARSKO OPREMO OD KAPE DO SMUČK V ...

športski magazin

POMAGAJ SI SAM IN **UNIOR** TI BO POMAGAL

PREHITEVANJE NA OVINKU

Iz Slovenskih Konjic je proti Celju vozil z osebnim avtomobilom ANTON BRUSL, 25, iz Bežine in na Verpetah v levem ovinku prehiteval drugega voznika v trenutku, ko je pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom IVAN ČOPEC iz Dankovca. Pri trčenju sta bila poškodovana voznik Brusl in sopotnica v drugem vozilu IVANKA PAVSE iz Radeč. Škoda na vozilih so ocenili na 15.000 dinarjev.

HODIL PO SREDINI CESTE

Iz Vojnika je proti Celju vozil z osebnim avtomobilom LEOPOLD GUZELJ, 30, iz Celja in na Mariborski cesti dohitel pešca VIKTORJA PERKA, 38, iz Celja, ki je hodil po sredini ceste in ga zadel. Pešec je pri padcu dobil rano na glavi in pretres možganov.

VZVRATNO NA CESTO

Iz hiše Zagrad 60 v Celju je zapeljal vzvratno na cesto z osebnim avtomobilom DOMINIK HALER, 46, v trenutku, ko je iz Celja pripeljal neznan voznik osebnega avtomobila in trčil v prvo vozilo. Lažje poškodbe sta dobila voznik Haler in njegova žena. Na avtomobilu je škoda za 5000 dinarjev. Neznani voznik se je nato sam javil na postaji milice. Bil je MARJAN PUKL, ki je tudi sam dobil lažje poškodbe. Izjavil je, da ni počakal na kraju nesreče, ker ga je prvi voznik napadel.

ZADREMAL ZA KRMILOM

Proti Celju se je peljal z Vranskega mopedist ADI KLOVAR, 26, iz Griž s sopotnikom MILANOM GROBELNIKOM, 22, prav tako iz Griž. V Zalcu jima je pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom IVAN KORITNIK, 25, ki je zadremal za krmilom, zavozil na levo stran in trčil v mopedista. Sopotnik je dobil lažje poškodbe, mopedist pa pretres možganov. Na vozilih je škoda za 1.500 dinarjev.

TRČENJE

PETER SUHEL, 35, iz Jarš je vozil z osebnim avtomobilom iz Celja proti Laškemu in na zoženem delu ceste v nepreglednem ovinku opazil pred seboj vozilo, ki je zaustavljalo. Zaviral je, ker je privozil nasproti z osebnim avtomobilom EDVARD SLEKOVEC iz Maribora, vendar trčenja ni bilo mogoče preprečiti. SUHEL je dobil lažje poškodbe na obrazu, škoda na vozilih pa so ocenili na 20.000 dinarjev.

V OGRAJO SE JE ZALETEL

Voznik osebnega avtomobila VINKO KOROSEC, 22 je peljal iz Maribora proti Celju in na blagem desnem ovinku v škofji vasi zavozil skrajno

desno ter zadel v železno obcestno ograjo. Laže se je poškodoval po obrazu. Na avtomobilu je škoda za 5.000 dinarjev.

OTROK NA CESTI

Voznik osebnega avtomobila RADO JEŽ, 43, iz Jagnjenice je vozil po cesti I. reda proti Ljubljani. V Ločici pri Vranskem je nenadoma z leve proti desni stekla čez cesto DANICA POLANEC, 8, iz Ločice, ne da bi se prepričala, če je cesta prosta. Voznik je zaviral in se izogibal desno, vendar je izogibal desno, vendar je otroka zadel. Deklica si je zlomila desno roko.

Prijetno počutje in eleganco vam daje samo

konfekcija »ELEGANT«

CELJE

KOLESAR POBEGNIL

Iz Tržišča je šel po levi strani ceste proti Rogiški Slatini devetletni FLORJAN ZORIN, ko je pripeljal za njim neznan kolesar in ga zbil po cestišču. Kolesar je takoj po dečkovem padcu odpeljal v neznan smer. Otroci si je zlomil levo roko.

POLEDICA

Voznik tovornega avtomobila FRANC OGRIZEK, 52, iz Petrovč je vozil iz Velenja proti Arji vasi, ko mu je v Bečah z osebnim avtomobilom pripeljal nasproti MATO JURČEVIČ, 32. Na ovinku ga je na poledeneli in neposuti cesti zanesel v levo, kjer sta avtomobila trčila. Osebnim avtomobil je obrnilo pravokotno na cesto, tovorni pa se je prevrnil s ceste na levi bok. Poškodovana je bila SILVA JURČEVIČ, ki so jo odpeljali v celjsko bolnišnico. Škoda na vozilih je za 10.000 dinarjev.

VERIŽNO TRČENJE

Do trčenja štirih avtomobilov je prišlo na cesti I. reda v Zalcu pri nadvozu. Prvi voznik je zmanjšal hitrost pred nadvozom, drugi prav tako, tretji pa se je zaradi prekratke varnostne razdalje zaletel v drugega in ga porinil v prvega. Zmešnjava je zaključil še četrti voznik. Vozniki so bili: ZVOJNIMIR BRANILOVIČ, SLAVKO ČEPIN 32, GINO LUPINI, 43, in LUIGI SCATTOLIN, 30.

Poškodovana je bila Joži ZMAVC iz Ljubljane, škoda na vozilih pa so ocenili na 8000 dinarjev.

SEM IN TJA

Iz Sentruperta se je proti Sempetru peljal s kolesom JOŽE ŠKRBIL, 28, s Polzele ter vozil sem in tja po cesti. Za njim je pripeljal s tovornjakom — cisterno STANISLAV LENIČ, 49, iz Celja in ga zadel. Kolesarja so hudo poškodovanega odpeljali v celjsko bolnišnico.

KOMENTIRAMO NESREČO

Piše komandir postaje prometne milice Celje: FRANC STIHLER.

PREHITRO V KRIŽIŠČE

Iz Celja se je proti domu vračal z osebnim avtomobilom CE-229-81 voznik Franc Toplak iz Kasaz. Pred križiščem v Petrovčah se je pravilno postavil na sredini ceste in nakazal spremembo smeri vožnje — zavijanja v levo. Zaradi gostega prometa iz nasprotnih smeri je moral počakati na sredini križišča, ker je bila leva polovica vozišča prometno zasedena. V trenutku, ko je voznik Toplak obstal, je za njim pripeljal voznik osebnega avtomobila W-444-230 Aguilin Stehno iz Dunaja. Avstrijski voznik je proti križišču vozil z neprimerno hitrostjo, ob zmanjšani vidljivosti pri vožnji in z zasenečeno lučjo v prvem mraku. Nekaj deset metrov pred križiščem je opazil, da v sredini križišča stoji osebni avtomobil, katerega ni uspel obvoziti oz. prehiteti po desni strani, kot bi to praviloma moral storiti. Prišel je zavirati, kljub temu pa je po 23 metrih močnega zaviranja trčil v zadnji del osebnega avtomobila CE-229-81. Trčenje je bilo tako močno, da je omenjeni avtomobil zbil na levo polovico vozišča. Oba udeležena avtomobila sta obstala prečno preko ceste in je le slučaj, da v tem trenutku ni bilo v križišču drugih prometnih uporabnikov. Pri nesreči sta bila poškodovana Franc in Jožefa Toplak, potnika v avtomobilu CE-229-81. Materialna škoda na obeh vozilih znaša 22.000 dinarjev.

Res je, da križišče v Petrovčah ne odgovarja po svoji konstrukciji številnemu prometu in je znano po številnih nesrečah. Res pa je tudi, da še tako prometno urejeno križišče ni varno za tiste voznike, ki z brezobzirno vožnjo po cestah, mimo cestne signalizacije, ogrožajo sebe in ostale udeležence prometa. Tudi ta prometna nesreča kaže na to, da je samozavestni občutek voznika, ki je na prednostni cesti, dostikrat usoden.

Celje
54 dečkov in 48 deklic
Laško
Rodil se je en deček
Slov. Konjice
2 dečka in 5 deklic
Sentjur pri Celju
Rodil se je en deček
Zalec
Rodil se je en deček

Celje

Franc Zupanc iz Celja in Marija Sovec, prav tako iz Celja; Ljubo Krk in Zdenek Butinar oba iz Celja; Avgust Loparnik, Harje 3 a in Silva Požleb iz Tevč 32; Ladislav Čakš, Vel. Pirešica 36 in Ana Gorenje, Celje; Refik Silanovski, Celje in Anica Markovič iz Celja; Franc Slapnik, Solčava 15 in Gabrijela Gajšek, Pečovnik 26; Anton Zagar in Marija Dvornik oba iz Celja; Mihael Pogladič in Dragica Regoršek oba iz Celja; Mihael Pogladič in Dragica Regoršek oba iz Stor; Pavel Gnus in Ana Legvart oba iz Celja ter Zvonimir Hohnjec, Celje in Olga Bezjak, Trnovlje pri Celju.

Hrastnik

Poročilo se je 13 parov

Laško

Milan Horjak, 23, Lokavec 27 in Marija Maček, 19, Lpni dol 1; Vinko Lavrinc, 25, Redica 28 in Zora Hrasnik, 19, Stmca 52; Anton Zelič, 25, Breze nad Laškimi in Marija Mrz, 19, Male Breze; Jože Trupej, 24, Lazise in Marija Span, 20, Lokavec; Oto Ojsteršek, 23, Rifengozd in Ana Rozman, 19, Debro; Franc Mulej, 23, Male Breze in Irena Kotar, 21, Breze nad Laškimi; Ludvik Tovornik, 21, Mrzlo polje in Ljudmila Smid, 17, Polane; Franc Škoberne, 41, Vel. Grahovše in Alojzija Deželak, 35, Vel. Grahovše.

Slov. Konjice

Vincenc Leskovar, 24, Nova vas 2 in Marija Kolar, 20, Sl. Konjice; Franc Orož, 27, Nova Dobrava pri Zrečah in Olga Trefalt, 20, Sp. Zreče; Edvard Pesjak, 24, Preloge 11 in Friderika Bodik, 25, Preloge 11; Alojz Farman, 30, Blato 45 in Erna Kadivnik, 26, Preloge 19; Viktor Fijavž, 24, Križevac 44 in Marija Senegačnik, 19, Križevci 42; Vekoslav Pikošek, 20, Radana vas pri Zrečah in Marija Rihtig, 19, Tepanje 13; Franc Iršič, 27, Bežina 29 in Marija Bogatin, 21, Trpenik 10; Bogomir Rataj, 23, Brezje 6 in Marija Rebernak, 19, Sp. Grušovice 23; Franc Fazarin, 34, Slov. Konjice in Ana Pančur, 38, Skalce 79; Ciril Vazolovšek, 30, Na rebur 5 Celje in Jožefa Pavrič, 24, Mlače ter Stanislav Kračun, 22, Frankolovo in Marija Kukovič, 18, Tolsti vrh, Spitalič.

Sentjur pri Celju

Pavel Leskovar, 25, Sl. Konjice in Olga Golež, 23, Sentjur; Franc Hrastenski, 20 in Vida Kanjšek, 18 oba iz Vodovelj — Dramlje; Alojz Vodep, 24 iz Crnolice in Elizabeta Videnšek, 21, Sentjur; Ivan Čmok, 25, Sotensko in Alojzija Vodeb, 20, Slivnica; Franc Gračner, 22, Skarnice in Helena Teržan, 20, Ravno pri Dobjem; Andrej Volar, 29, Kranjčica in Terezija Zmahar, 26, Sentjur; Ferdinand Skale, 22, Bukovje in Marija Polenšek, 21, Hrastje, Janez Lemič, 22, Razbor in Anica Zveglar, 19, Košnica; Franc Rataje, 23, Stopce in Terezija Blagovšek, 20, Smarje pri Jelšah; Andrej Ojsteršek, 21, Laška vas in Stefanija Brunšek, 18, Proseniško; Martin Lebar, 28, Marija Dobje in Martina Marcen, 18, Zepina; Henrik Kopinšek, 27, Sedina in Alojzija Sidmer, 30, Cerovec; Stanislav Galus, 27, Sentjur in Rozalija Sket, 24, Gorica pri Slivnici; Jože Bah, 27, Jesenovc pri Kozjem in Anica Arzenšek, 18, Bukovje pri Slivnici; Ivan Matore, 31, Sevnica in Stefka Buček, 23, Loke pri Planini.

ter Janez Artnak, 29, Lopača in Amalija Pajek, 18, Loke pri Planini.

Zalec

Jože Brvar, 46, Zaplanina 5 in Hermina Čilenšek, 26, Laškova vas 101; Franc Puhič, 41, in Marija Puhič, 38, oba iz Zabukovice 78, Janez Golavšek, 21, Trnovo 26 in Melita Lednik, 19, Ruše 7; Janez Strnad, 30, Podvrh 85 in Leopoldina Rovšnik, 30, Podvrh 88; Ivan Liber, 31, in Avrelia Hvalec, oba iz Šempetra 11; Janez Pikelj, 30, Ljubljana in Ljudmila Kos, 18, Gorenja vas pri Preboldu; Anton Gorican, 29, Stopnik 19 in Stefka Križnik, 18, Motnik 14; Jožef Štruklec, 25, Breg pri Polzeli 73 in Stanislava Znidar, 22, Polzela 207; Adolf Pšenič, 27, Vrboje 8 in Veronika Topolenc, 27, Zalec; Rafael Malovšek, 30, Migojnice 84 in Marija Vošnjak, 22, Panga 19; Jožef Germ, 21, Založe 11 in Frida Milnarič, 23, Založe 6; Jože Vrtjak, 25, Polzela 64 in Zofija Jezernik, 20, Polzela 50; Miroslav Jovan, 20, Črnava 24 in Anica Lesjak, 19, Črbava 24; Ivan Oevirk, 28, Gorenja vas pri Preboldu in Pavla Pernovšek, 30, Gorenja vas 33; Stefan Doler, 25, Levec 15 in Ana Kočevar, 23, Zalec, Franc Rančigaj, 20, Drešinja vas in Barbara Suniga, 18, Celje; ter Anton Pantner, 37 in Justina Korošec, 36 oba iz Celja.

Celje

Anton Zveglar, 58, Košnica pri Slivnici; Elizabeta Baumgartner, 81, Celje; Marija Koželj, 58, Celje; Jožefa Koprija, 72, Celje; Martin Stojan, 94, Teharje; Stefanija Humski, 2 dni, Dobležiče; Ivan Zupanc, 68, Celje, Stefan Popovič, 60, Celje; Amalija Toplak, 43, Kačji dol; Vincenc Kostrun, 56, Vrboje; Marija Cijan, 81, Celje; Martin Vrhovnik, 41, Celje; Terezija Rebevšek, 82, Frankolovo; Franc Pušnik, 82, Rove; Filip Vrečar, 87, Tevče, Rudolf Rešnar, 84, Polža; Helena Dobovšek, 78, Prožinska vas; Neža Vidic, 65, Medlog; Jože dr. Fišer, 68, Celje; Terezija Kolar, 67, Dobrina; Dušan Sedmanek, 1 dan, Podlog; Zagajšek, deklica, dan, Dragomilo; Marija Mikuš, 64, Celje; Marija Mlakec, 81, Celje, Konrad Majoranc, 76, Kopole in Katarina Gorican, 72, Čreškova.

Hrastnik

Edvard Stoklasa, 74, upokojenec, Hrasnik, Franc Anžlovar, 82, upokojenec, Maro in Ana Drinar, 59, upokojenka, Podkraj.

Laško

Martin Teršek, 14 mesecev, Harje; Franc Planko, 78, preužitkar, Vel. Grahovše; Jože Dolenc, 54, upokojenec, Radeče 35; Martin Kišek, 66, upokojenec, Močilno 27; Martin Knap, 70, upokojenec, Jelovo 47 in Ana Glavan, 85, preužitkarica, Gorelec.

Mozirje

Marija Janežič, 70, upokojenka, Ljubno; Jakob Napotnik, 72, upokojenec, Planina; Marija Preložnik, 79, gospodinja, Brezje; Ana Golob, 76, preužitkarica, Brezje; Marjan Zupan in Apolonija Zupan, stara 2 leti iz Šmihela ter Franc Trogar, 74 iz Lepa njive.

Slov. Konjice

Roza Vedinger, 92, Slov. Konjice; Cecilija Vivod, 71, Dobrava in Friderik Furman, 69, Vešenjak.

V pralni stroj

ker vsebuje

OXYLAN

Sentjur pri Celju

Karel Slomšek, 58, upokojenec, Razbor; Jože Sidmer, 89, preužitkar, Razbor; Amalija Zakošek, 72, kmetica, Podpeč; Franc Zupanc, 63, kmet, Repno; Marija Čepin, 68, preužitkarica, Hruševce; Lovrenc Kovač, 72, upokojenec, Podgorje in Franc Gužaj, 63, poljedelec, Trnovec.

Smrje pri Jelšah

Anton Rajher, 70, Stoino selo.

Zalec

Bojan Završnik, 4 leta, Breg pri Polzeli; Valentin Skorja, 76, soc. podpiranec, Polzela; Amalija Toman, roj. Podkoritnik, 71, upokojenka, Sešče pri Preboldu; Avgust Planka, 81, kmet, Sentrupert; Marija Vodovšek, 82, upokojenka, Sa'ek; Andrej Koren, 65, kmet, Andraž; Genovefa Čelan, 82, soc. podpiranka, Podvrh; Fane Lah, 77, upokojenec, Polzela; Jože Lukman, 78, kmet, Vrboje; Frančišek Klinčar, 79, Celje; Vinko Lah, 70, upokojenec, Redica pri Laškem; Herman Wichardt, 55, kolar, Ojstriška vas in Jožefa Brinovšek, 81, soc. podpiranka, Prebold.

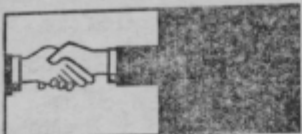
stara kronika

● **POMLADITI SE JE HOTEL** 54 letni Franc Hočevar, stanujoč v Celju. Dobil si je zadnji čas ljubeč, ki je bila tako neprevidna, da mu je izročila v varstvo 3000 K. Fant pa se je dekleta naveličal ter se skušal denarce zapraviti. Polcija je to dozvala, mu denar pobrala, mladeniča pa izročila državnemu pravdnstvu.

● **VELIKA ZELEZNIŠKA NESREČA.** Pred nekaj dnevi se je pri Nabrežini odtrgalo od vlaka 7 vozov, napolnjenih z vojaštvom, ter oddrlo proti Trstu, kjer je povprečno 12 metrov padca na kilometer. Z velikansko naglico — v 10 minutah — so vozovi pridrali v Trst, kjer so treščili na 3 tam stoječe vozove. Prizor je bil grozen. Vozovi z vojaštvom — 450 mož — so se postavili vsi drug na drugega. Vojaštvo je z malimi izjemami bilo p kopano pod ruševinami.

● **RAZLOČEK** med Slovincem in Nemcem v stari Avstriji. Bila sta dva oderuha na splošnem Stajerskem, eden Slovenec (v nekem slovenskem trgu), drugi Nемец (Karl Ferschnik) v Rogatecu. Slovenec je dobil osem mesecev zapora, Nемец pa zlati križec in je bil imenovan za cesarskega svetnika.

ohrovt po 2 dinarja, zelje in kisto repo po 2 in fižo po 4 do 5 novih dinarjev. Sadja je seveda malo, zato so jabolka po 150 do 2,20 novih dinarjev. Oreheva jedra prodajajo po 25 do 30 novih dinarjev, jajca pa po 95 para.

Cez novoletne praznike so bili hoteli na celjskem turističnem območju v glavnem popolnoma zasedeni. V hotelu Evropa v Celju so zabeležili 595 nočitev, v Celju 226 tujih in 366 domačih, v hotelu Paka v Velenju pa 677 nočitev, oziroma več kot 340 gostov.

Cez novoletne praznike so v hotelu Celeia gostili 35-člansko skupino poštne direkcije iz Graza, na Celjski koči pa skupino reškega podjetja Transturist. Drugi dan novega leta sta se v Celju ustavili dve skupini Avstrijcev, ki sta se vračali z naše jadranske obale. Prenočili so v Celei, v hotelu Evropa pa so se tisti dan mudili gostje z Dunaja.

POHIŠTVO

- ZA VSAKO STANOVANJE
- ZA VSE POTREBE IN ZA VSAK OKUS
- NA KREDIT
- BREZ POLOGA IN BREZ POROKOV
- BREZPLACNA DOSTAVA NA DOM
- VSI KUPCI POHIŠTVA BODO VKLJUCENI V ZREBANJE NAGRAD V DRUGEM POLLETJU 1968

ŠIPAD
Celje: Mariborska
šte. 44

NOVOSTI NA POLICAH ŠTUDIJSKE KNJIŽNICE

Schlesinger A. M. Jr.: A Thousand Days. — John F. Kennedy in the White House. 1967. S. 31301.

Burchett W. G.: Druga vstaja v Vietnamu. V Ljubljani 1968. S. 31302.

Herrmann J.: Sternfreunde fragen. Stuttgart 1966. S. 31306.

Kleemann G.: Manege frei. Die »weiche« Tierdressur. Stuttgart 1968. S. 31307.

Godina F.: Prekmurje 1941 do 1945. Murska Sobota 1967. S. 31309.

Živiljenje in delo ljudske tehnike Slovenije. Ljubljana 1968. S. 31311.

Hobsbawn E. J.: Obdobje revolucije. Ljubljana 1960. S. 31312.

Kerševan M.: Ateisti in religija danes. Ljubljana 1968. S. 31350.

Hennig R.: Wege des Verkehrs. Leipzig cop. 1939. S. 31358.

Kadner S.: Die Prosaschmiede. Berlin 1932. S. 31360.

The U(nited) S(tates) of A(merika). New York cop. 1966.

Creativity in the Arts. 2. Print. Englewood Cliffs 1964. S. 31368.

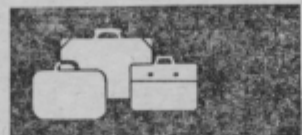

PAVILJON

ČESTITKE

Zadnje dni starega leta se je promet na celjski pošti izredno povečal. Medtem ko ob običajnih dneh poberejo iz poštne nabiralnikov do deset tisoč poštne pošiljke, so jih v predprazničnih dneh vanje nametali kar 50 do 60 tisoč.

Pa tudi prispele pošte je bilo veliko več kot sicer. Celjani so dobili od 80 do 100 tisoč pisemskih pošiljk dnevno, kar je za 8 do 10-krat več kot ob običajnih dneh.

Kaže, da Celjani v januarju ne bodo veliko potovali. Pri Izletniku in Kompas sprejemajo le prijave za ogled dunajske drsne revije v Celovcu, ki bo od 6. do 16. februarja. Cena potovanja z vstopnico je 80 novih din za osebo.

PIREDITVE

V hotelu Celeia v Celju in Paka v Velenju je vsak dan razen nedelje in ponedeljka, ples z barskim sporedom. V hotelu Evropa v Celju je ples vsak petek in soboto s pričetkom ob 19. uri, v Rogški Slatini pa igrajo za ples ob sobotah in nedeljah v restavraciji Sonce. Vso zimo je odprto tudi gostišče na Starem gradu v Celju.

REKREACIJA

Drsališče v mestnem parku v Celju je odprto vsak dan od 10.15 do 12. ure in popoldne od 13.45 do 16.45. Ob ponedeljkih, središčih in petkih pa je rekreacijsko drsanje za starejše od 19.15 do 21.15 ure.

Na celjskem turističnem območju je dovolj snega. Smučarske vlečnice obratujejo na Celjski koči, na Svetini, v Gornjem gradu in na Ljubnem.

V Dobrni in v Laškem sta odprta tudi pokrita kopalna bazena.

DEŽURSTVA

LEKARNE: V Celju je do sobote, 11. januarja dežurna Nova lekarna na Tomšičevem trgu, od sobote pa ves naslednji teden pa Lekarna Center v Vodnikovih ulici.

MILAN OMAN (21) iz Stor, izpah mezinca desne roke; JANEZ FURMAN (38) iz Zlakov pri Zrečah, košček železa mu je poškodoval levi sredinec; STANE MUZELJ (40) iz Ljubčane, delovna nesreča, zlom palca na desni nogi; MARJAN PINTAR (23) iz Jurklostra, delovna poškodba na prstih desne roke; BOGDAN VODEB (22) iz Paridola, delovna nesreča, raztrgana mišica na levi podlahti; FRANJO GORICANEC (28) iz Velenja, delovna nesreča, zlom prsta na levi roki; MIRAN LES (15) iz Začreta pri Škofji vasi, delovna nesreča, poškodovan prst na levi roki; LUDVIK SENICA (38) iz Ponikve, sodalavec ga je po nesreči poškodoval, ima vrezno poškodbo na kazalcu desne roke; IVAN JAZBINSEK (21) iz Dobrine, delovna poškodba, vrez na kazalcu leve roke; JOZE SAN (50) iz Lisc pri Celju, delovna poškodba, odrezan palec, ostali prsti na desni roki pa so poškodovani; JIJE RIDER (59) iz Dol Suhe pri Bederi, delovna nesreča, zlomil si je nekaj reber; JURE PLEVNINIK (51) iz Sladke gore, delovna poškodba na desni roki.

SLG CELJE: PETEK, 10. januarja ob 17. uri F. Roš »Carobna piščalka«, tretji šolski abonma.

Zaradi bolezni v ansamblu bo spored za prvo polovico meseca spremenjen in ga bo do javili kasneje.

RAZSTAVE

V Likovnem salonu v Celju je do sobote, 11. januarja odprta razstava likovnih del Janeza Sibila.

DVAJSET PIŠČANCEV

Celjani radi dobro jedo, zato ni čudno, če gredo nekatere stvari tako dobro v promet, še posebej, če so vabljivo zapakirane in dišeče. Le redki so tisti, ki so kupovali v mesnici podjetja Mesnine Celje v Stanetovi ulici, pa ni njihovega pogleda pritegnil pekač s piščanci in odojkom. Kot smo izvedeli v mesnici, prodajo dnevno tudi do 20 komadov pečenih piščancev, najmanj dva odojka in kar deset kilogramov mrežne pečenke. Jasno, cene so znosne.

Med tednom oddaja radio Celje vsak dan na valovni dolžini 202 m in sicer od 16. do 18. ure. Prva ura programa je posvečena čestitkam in pozdravom poslušalcev. Ob 17. uri je na sporedu celjska kronika, sledi zabavni globus, pa obvestila, potlej pa še redne govorne oddaje. Slednje običajno trajajo po 10 minut. Vsak dan je na vrsti kaj drugega.

Danes, v četrtek, je na sporedu okrog 17.30 ure posebna oddaja. V petek bo na sporedu prva turistična oddaja v tem letu. Ob sobotah ni posebnih govornih oddaj.

V nedeljo ima radio Celje oddajo ob 11. uri dopoldne in se začne z nedeljskim pogovorom, za zaključek pa je na sporedu literarna oddaja. V ponedeljek je mišmo običajnega programa še tedenski športni pregled, v torek je na programu torčeva reportaža, v sredo pa sta po 17.30 uri na vrsti kar dve govorni oddaji; iz dela občinske skupščine Celje ter oddaja iz delovnih kolektivov.

Poslušalce radio Celje naj opozorimo, da bo odslej na sporedu vsak dan nekoliko več zabavne glasbe in glasbe iz najnovejših gramofonskih plošč.

HOTEL CELEIA: NOV BARSKI PROGRAM

Kot vsak mesec, so tudi to pot v hotelu Celeia menjali barski program.

Tri plesalke, Zongler in plesalec bodo zabavali Celjane do konca meseca januarja. Zanimivost sporeda je tudi dvojni strip-teaz, ki ga plešeta skupaj Miodrag Pantelić in Radmila Simić (na sliki).

VPRAŠANJE TEDNA

KAM S STARIMI TISOČAKI?

M. Falnoga, Celje: Da smo upokojeenci zaradi nizkih pokojnin precej zapostavljeni, je zdaj menda res že očitno. Tako je tembolj razumljivo, da nas sleherni zapleti z denarjem spravljajo v slabo voljo. Ko sem se prvi popraznični dan odpravila na tržnico, da bi opravila vsakdanje nakupe, sem hotela plačati s starim pet tisočakom. Pa so me zavrnili, češ da ta denar ni veljaven več. Isto se mi je zgodilo še v dveh trgovinah, kjer so me poučili, da lahko denar zamenjam v službi družbenega knjigovodstva. Vprašujem se, kako je ob tem mogoče, da mi je pismonoša zadnji dan starega leta prinesel vso pokojnino — pa tudi možno — v starih pet tisočkah. Prepričana sem, da bi denar na pošti ali pa v trgovini lažje zamenjali, kot pa, da prepuščajo to opravilo posamezniku — in še upokojeincu povrh, ki ima že tako dovolj drugih problemov.

Služba družbenega knjigovodstva: Bankovci po pet tisoč starih dinarjev po prvem januarju 1969 res niso več zakonito plačilno sredstvo. To pa ne pomeni, naj jih v trgovinah ne bi več sprejemali, saj jih bodo pri nas zamejvali do 1. junija tega leta. Zal pa se v nekaterih trgovinskih organizacijah temu preprostemu opravilu nekoliko upirajo, vendar povsem po nepotrebnem. Prav gotovo je tudi za nas veliko ugodnejše, da denar sprejemajo v trgovinah, da ga torej zamenjamo njim, kot pa da hodi v banko vsak posameznik posebej.

KOLESARSKA STEZA

Marjan Ašič (na seji občinske skupščine): Denarna sedstva za zimsko čiščenje ulic so zelo skromna. Pravzaprav je ta postavka že zdavnaj brez kritja. Svet za urbanizem, gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve je predlagal, da bi zlasti za zimsko čiščenje ulic uveljavili tako imenovani avtomatizem, po katerem bi ustrezne službe brez posebnega naročila takoj opravile dočleno delo. Ker pa denarja za takšen način dela ni, mora oddelek za gradbene in komunalne zadeve izdati za vsako čiščenje posebno naročilo. To pa je seveda odvisno od razpoložljivih finančnih kreditov. Tako je prišlo, da smo naročili čiščenje ulic, kolesarske steze pa, vsaj v prvi fazi, ne.

SEMAFOR VEČKRAT NE DELA

MILAN ZALOKAR, Celje: Celjani smo se razveselili prvega semafora urejenega križišča, delno zato, ker bo promet pri pošti potoval bolj urejeno, delno pa, ker mnogi v Celju niso bili do sedaj navajeni na rdečo in zeleno luč in so se v večjih mestih nekoliko neprijetno počutili. Ze več dni pa opazamo, da povsem novi semaforji ne delajo. Zakaj in kdo jih bo popravil?

SKUPSCINA OBCINE CELJE: Čeprav odgovornega tovariša nismo dobili, vam lahko posredujemo delen odgovor:

»Semaforji so se pakvarili, vendar imajo dvoletno garancijo, popravila pa jih servisna služba podjetja ISKRA. Tako lahko pričakujemo, da bodo popravljeni v najkrajšem času. Vsekakor pa bo v bodoče potrebno skleniti z enim izmed celjskih podjetij pogodbo za manjša, nujna popravila.«

SAMO INTERNO POSOJILO

Marija Ribič, Prisojna ulica 1, Celje: »Brala sem, da se bo kolektiv tovarne EMO letos odločil za posojilo za razvoj tovarne. Zanima me, ali so v podjetju predvideli možnost vplačila takšnega posojila tudi nekemu od zunaj, ki ni član tega kolektiva?

ODGOVOR — dr. Franca Zupančiča: »Posojilo, ki ga nameravamo v EMO razpisati, bo izključno internega značaja in bodo torej plačevali ta denar samo člani kolektiva. Zanimati me, ali so v podjetju predvideli možnost vplačila takšnega posojila tudi nekemu od zunaj, ki ni član tega kolektiva?

ČRNE GARAŽE

Niko Grom, Dolgo polje: »Na Dolgem polju imamo precej garaž, ki so jih postavili v okviru zazidalnega načrta, vendar se v zadnjem času pojavljajo tudi garaže, ki so jih lastniki postavili na svojo pest v bližini stanovanjskih objektov. Tako sta na primer dve takšni črni garaži ob Zoisovi ulici, tretja ob Tkalski, nemara pa bi našli kje še kakšno. Zanima me, ali bodo nekateri občani še naprej samovoljno pačili podobo naselja in kaj bo storila ustrezna občinska služba?»

ODGOVOR — inž. arh. Branko Rebek, mestni arhitekt: »Garaže, ki so jih prizadeti občani postavili brez ustreznega dovoljenja, bodo odstranili, če jih lastniki ne bodo odstranili sami. Za takšne nezakonite »grajenje« v urejenem naselju ne more biti mesta. V neposredni bližini sedanjih garaž ob železniški progi bomo zgradili še 50 do 60 novih.«

BRALCI, POŠILJAJTE VPRAŠANJA

V tej naši rubriki, vam dragi bralci, posredujemo odgovore na kakršnokoli vprašanje z vseh področij našega življenja. Nekaj bralcev se je že oglasilo s svojimi vprašanji, mi pa smo jim priskrbeli ustrezne odgovore. Tudi vi se odločite in povprašajte po stvareh, ki vas zanimajo. Takoj se odločite ter nam postavljeno vprašanje napišite na dopisnici!

merx
KAVA
praznično razpoloženje

BAJE...

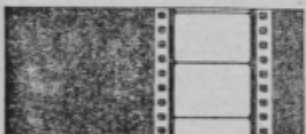
Ljudje pravijo, da se je prvo dejanje zgodilo v celjski pivnici, drugo pa pred njo.

Dva mladeniča in dve dekletu so sedeli za mizo, ko je prišel tretji in brez povabila prisedel ter pričel izzivati. Kratek prepirček, ki mu je sledila zausnica. Oklofutani tretji mladenič je odšel. Kot je kazalo, ga je to pomirilo in podučilo, da so tudi močnejši od njega. Zal pa se ni pomiril. Koval je masčevanje!

Ko so odšli iz pivnice je eden izmed obeh mladeničev začutil vbojilaj v višini ramen. Obrnil se je in zagledal »oklofutanega«, ki ga je napadel z nožem. Ne s pestmi, na kar smo v Celju bolj ali manj navajeni, z NOŽEM.

In kaj bi se zgodilo, če bi bil napaden običajen, miren fant, ki ve samo za učenje, delo in ples, fant, ki se ne zna pretepati? Vam prepuščamo, kakšen bi bil konec takšnega srečanja.

K sreči pa »klaveca« ni nalletel na pravega. Dobri dve minuti sta bili potrebni, da se je znašel na tleh, po stari, dobri slovenski navadi, pretopen s pestmi.

Kino Union: od 9. do 13. jan. »Veliki upore«, mehški barvni;

od 14. do 16. jan. »Agent sigma 3a«, ital. barvni;

Kino Metropol: od 9. do 13. jan. »Pot na zahod«, ameriški barvni;

od 14. do 16. jan. »Singerji«, amer. barvni;

Kino Dom: od 9. do 13. januarja nemško-brazilski film »Pustolovščine na Amazoni«;

od 14. do 16. jan. »Nemoralni tipi«, ital. barvni film.

V prvih dneh novega leta je bila celjska tržnica bolj slabo preskrbljena. Prodajalci so obložili samo dobro četrtino prodajnih miz, več pa tudi ni bilo treba, saj v tem času gospodinje rajši kupujejo v razmeroma dobro preskrbljenih samopostrežnih trgovinah.

Tudi cene so v novem letu približno takšne kot v starem. Krompir še vedno prodajajo po 1 novi dinar, čebula po 3,50, solato po 4, radič po 10 do 15 ND kilogram,

MARJAN HLADEN

PRI AD KLADIVAR

Prejšnji mesec je pristopil k AD Kladivar perspektivni atlet mariborskega Branika Marjan Hladen. To je tudi edina okrepitev Kladivarjeve moške ekipe, ki bo v prihodnjem letu nastopila znatno oslabiljena. Na redno služenje vojaškega roka so odšli Kralj, Svet, Babovič in Vidmajer, nekateri starejši tekmovalci pa bodo prenehali s tekmovaljem. Spomladi se vrne Zlatko Homoki, ki ob ob Kocuvanu, Medvešku in Obalu sestavlja štafeto za 4 x 100 in 4 x 400 metrov, Hladen, ki je še dve leti mladinec, pa bo nastopil v teku na 110 m z ovirami in v skoku v daljino. Upamo lahko samo, da bo pomlajena moška ekipa vsaj delno ohranila sloves, ki so ga v preteklih letih priborili starejši tekmovalci.

LUBEJEVA ŽE 30 TRENINGOV ZA LETOS

Odlična jugoslovanska atletinja Marjana Lubej ponovno vestno trenira. Fedor Gradišnik je sestavil obsežen načrt treningov za letošnje leto, ko bo Marjana prvič nastopila tudi v novi ženski disciplini — v teku na 100 metrov z ovirami (prej 80 metrov z ovirami). Upravičeno lahko pričakujemo, da bodo tudi letošnji rezultati ob dejstvu, da je Marjana že napravila 30 treningov za letošnje leto v lanskem letu, ponovno takšni ali pa še boljši kot lanski. Torej še enkrat veliko novih in odličnih državnih rekordov in dobrih uvrstitev na domačih in tujih tekmovanjih!

SMUČARSKI TEČAJI ZA ŠTUDENTE NA CELJSKI KOČI

V letošnjih zimskih počitnicah bo na smučiških pri Celjski koči cela vrsta tečajev za tiste, ki se bodo prvič postavili na smuč. Tako se bodo v prvi skupini učili smučanja študentje Filozofske fakultete v Ljubljani, kasneje pa tudi drugi. V tečajih bo tudi veliko celjskih študentov. Del sredstev bodo dali študentje, del pa univerza.

VLEČNICE V ZGORNJI SAVINJSKI DELUJEJO

Debela snežna odeja je zlasti razveselila ljubitelje smučanja, ki so se lahko začeli prosteje spuščati po strminah. Seveda so vsa smučarska in turistična društva pravočasno pripravila vlečnice, ki skrajšajo smučarjem takrat pot, ko gre do proti vrhu. Tako že skoraj mesec dni delujejo vlečnice v Gornjem gradu in Ljubnem pa tudi tista na Celjski koči. Res prijetno nadomestilo na nedograjene Golte!

HERBERTU KOŠIČU POKAL V TRAJNO LAST

Na smučiških pri Celjski koči je bilo občinsko prvenstvo v veleslalomu. Med člani je zmagal Herbert Košič, ki mu je predsednik občinske zveze za telesno kulturo podaril pokal v trajno last. Drugi je bil M. Rosina in tretji K. Rom. Med članicami je bila najhitrejša Caterjeva, med mladimi in starejšimi mladinci pa Klinar in Meznarič. T. V.

MLADINCI IZ ČSSR

V CELJU

Za zaključek leta in uvod v novo so celjski hokejisti pripravili dve zanimivi tekmi v hokeju na ledu. Od starega leta so se poslovili s tekmo, v kateri so se srečali z mladinsko reprezentanco ČSSR. Zmagali so gostje z rezultatom 7:1 (2:0, 3:0, 2:1). Edini gol za Celje je dosegel Cvetko.

To je bila izredno lepa tekma. Celjani so proti gostom igrali sami le prvo tretjino, v nadaljevanju pa so njihove vrste okrepili gostje.

Kot tekma, je bilo prijetno tudi srečanje z mladimi reprezentanti Češkoslovaške. To še posebej, ker so mlade športnike tokrat pozdravili tudi člani komornega moškega zbora pod vodstvom Egora Kuneja, ki so jim v salonu hotela Celeia zapeli tri slovenske narodne pesmi. Tako se je športno srečanje razširilo tudi na kulturni dogodek, ki je naletel pri gostih na izreden odmev.

V prvi tekmi v novem letu pa so se Celjani srečali z mladim moštvom zagrebškega Medveščaka, ki je bilo okrepjeno s štirimi člani prve ekipe. Med njimi sta bila tudi Rataj in češki trener Franz. Domačini so bili boljši samo v prvem delu igre, pozneje pa so prevladali gostje in zmagali z rezultatom 8:2 (0:2, 4:0, 4:0). Gola za Celje sta dosegla Kerkoš in Cvetko.

M. B.

POSLEDICE ZNANE - VZROKI NE!

KAKŠNA JE ŠE SPLOH PERSPEKTIVA KVALITETNEGA NOGOMETA

K besedi se prijavljam kot ljubitelj nogometa in večletni amaterski delavec v nogometni organizaciji. Torej se ne oglašam iz vrst tistih, ki bi se morali oglašiti z »zatožne klopi« ali od kod drugod. Pozdravljam pobudo »Novega Tednika«, ki je začel pisati o teh vprašanjih, ker menim, da je razprava o njih nujna.

V svojem prispevku želim delno odgovoriti na šest zastavljenih vprašanj v prvem članku. Strinjam se, da gre za moralno, materialno in verjetno kazensko odgovornost. Nosilce te odgovornosti pa je treba iskati tako med člani upravnih odborov NK Kladivar (od 1964 dalje), kot pri tistih, ki so podpirali politiko kluba moralno in s težkim milijoni SD. Seveda je vprašanje, kdo naj te nosilce odgovornosti išče. Po mojem mnenju imajo tu svojo vlogo ustrezni organi, kot so telesno-kulturne in politične organizacije (glede moralne odgovornosti), občinska skupščina, SDK in pristojno tožilstvo oz. sodišče

(glede materialne in kazenske odgovornosti).

Jasno je in tudi odgovorni činitelji so si enotni v tem, da druga dejavnost v celjski telesni kulturi ne more trpeti na račun sanacije dolgov ŽNK »Celje-Kladivar«.

Bistveni vzroki za hude posledice so — po mojem mnenju — predvsem naslednji:

Ne bi si smeli dovoliti avanture z II. ligo! (Na to sem kot član sekretariata OK ZMS tudi pravočasno opozarjal.) II. liga je ostanek (še danes — navzlic reorganizaciji) preživelih neurejenih odnosov v naši družbi in ni vzdržala in ne vzdrži nobene argumentirane kritike.

Ze omenjena kolektivna in individualna odgovornost za neodgovorno trošenje sredstev; tistih, ki so bila na razpolago in tistih fiktivnih.

Neskladno financiranje nogometa v letih po izpadu NK Kladivar iz II. zvezne lige. Potrebe so bile (in so še) večje, kot dobljena sredstva.

Glede vloge družbeno-poli-

tičnih delavcev v upravnih odborih se zavzemam za enakovredno vlogo, delo in odgovornost vseh (družbenih) delavcev v vodstvih športnih organizacij. Prakso, da so v teh vodstvih »odgovorni«, avtoritativni kadri (iz politične in gospodarske sfere) samo zaradi avtoritete in položaja pa smo k sreči že tako več ali manj presegli.

Vprašanje o mestu nogometa v Celju je prav gotovo izredno pomembno.

V dani situaciji bi se morali za določen čas usmeriti izključno v množičen nogomet brez posebnih aspiracij po udeležbi v kvalitetnih tekmovanjih. Rešiti je treba vprašanje kadrov.

Daljše perspektive za kvaliteto so predvsem v množičnosti, kvaliteti na celem področju in v delu s pionirji ter mladino, ki je že dalo določene rezultate, še zlasti pri ŽNK Celje-Kladivar.

Potrebna je reorganizacija tekmovalnega sistema, ki je v Jugoslaviji in Sloveniji neustrezen.

Celjski nogomet (5 klubov!) mora dobiti večjo materialno bazo, ki jo tudi potrebuje in je nanjo upravičen. Če je ne bo dobil, bo še nazadoval in nazadnje usahnil. Seveda če izločim možnost, da bo postal znova dolžnik.

Kdo bo plačal račune? (Račun KZ za socialno zavarovanje je malce sporen.) Plačnike je iskati le v Skupščini občine, v delovnih organizacijah in morda delno tudi pri odgovornih posameznikih! Če tu plačnikov ne bo (in bojim se, da bo tako!), potem se bo moralo društvo ŽNK Celje-Kladivar verjetno razpuščati. O posledicah tega naj razmislijo odgovorni. Po mojem mnenju posledice ne bi bile katastrofalne, čeprav bi to pomenilo začeti znova. Da, začeti znova, toda na zdravih temeljih, z jasnimi koncepti in z dragoceno izkušnjo. Obdobje 1964—1968 se ne sme nikoli več ponoviti v celjskem nogometu in športu sploh.

DAGMAR SUSTER

BOJAN PRESEČNIK:

V KRIZI GREJTE DLANI

Bojan Presečnik je že več let eden najzvestejših navijačev celjskih rokometashev. Nekoč je bil tudi sam aktiven športnik, zato bo zanimivo njegovo mnenje o zadnjih uspehih RK Celje.

»Prepričan sem, da so fanje dosegli v lanskem letu svoj največji uspeh. To je resnično vrhunec generacije in zadnje tekme so bile prave poslastice za gledalce.«

Kateri igralci so po tvojem mnenju najboljši?

»Za uspeh so zaslužni vsi, vendar lahko oddvojim Teliča, Nika Markoviča in Prešingerja.«

Misliš, da morajo dobi-

ti novega trenerja?

»Vsekakor je Goršič odličen trener in gotovo je mnogo doprinesel k sedanjim uspehom. Vendar se mi zdi odnos do njega, predvsem s strani mlajših igralcev, nepravilen. Morda je to edini vzrok, da rokometasi dobijo trenerja, kateremu ne bodo upali ugovarjati.«

Imaš kot gledalec kakšne želje ali pripombe?

»Rokomet je v Celju v vrhu kvalitetnih športov. Tekmovanja v zvezni ligi zahtevajo ogromna finančna sredstva in zato smatram, da bi tudi delovne organizacije morale pomagati. Vsem gledalcem priporočam, da tudi takrat, ko gre fantom slabo, zagrejejo dlani, saj jim bodo tako najbolj pripomogli h končnemu uspehu.«

ANDREJ TELIČ:

DIPLOMA, TRENING, OBSTANEK

Obiskal sem zadnji trening rokometashev in pokramljal z njihovim najboljšim strelcem, kapetanom ter kandidatom za državno reprezentanco ANDREJEM TELIČEM.

Je RK Celje dosegel letos svoj največji uspeh?

»Vsekakor. Osvojitev republiškega prvenstva in ponovna uvrstitev v zvezno ligo to vsekakor potrjujeta. Deseto mesto v jesenskem delu tekmovanja je velik uspeh, saj moramo upoštevati tudi objektivne težave, ki nas vseskozi spremljajo. Skoraj vsi igralci smo študentje, tako da imamo tudi na fakultetah velike obveznosti. Zato igramo na tujih igriščih večkrat nekompletni, kar je tudi glavni vzrok za visoke poraze.«

Kako se pripravljate za spomladanski del tekmovanja?

»Pričeli smo s treningi, ki so posvečeni samo pridobiva-

nju moči in hitrosti. Sodevali bomo na zimskem prvenstvu v Ljubljani, morda pa nam uspe tudi krajša turneja po Avstriji in Češkoslovaški.«

Je odprto tudi vprašanje trenerja?

»Strinjal bi se z novim trenerjem samo v primeru, če bi bil le ta kvalitetno boljši od Goršiča, ki je vsekakor strokovnjak, in že od začetka z uspehom vodi naše moštvo.«

Želje v letu 1969?

»Imam tri. Prva: da diplomiram na elektro fakulteti v Ljubljani. Druga: da naš klub ostane v zvezni ligi in tretja, da bi zaigral v državni reprezentanci.«

JUG STEFAN

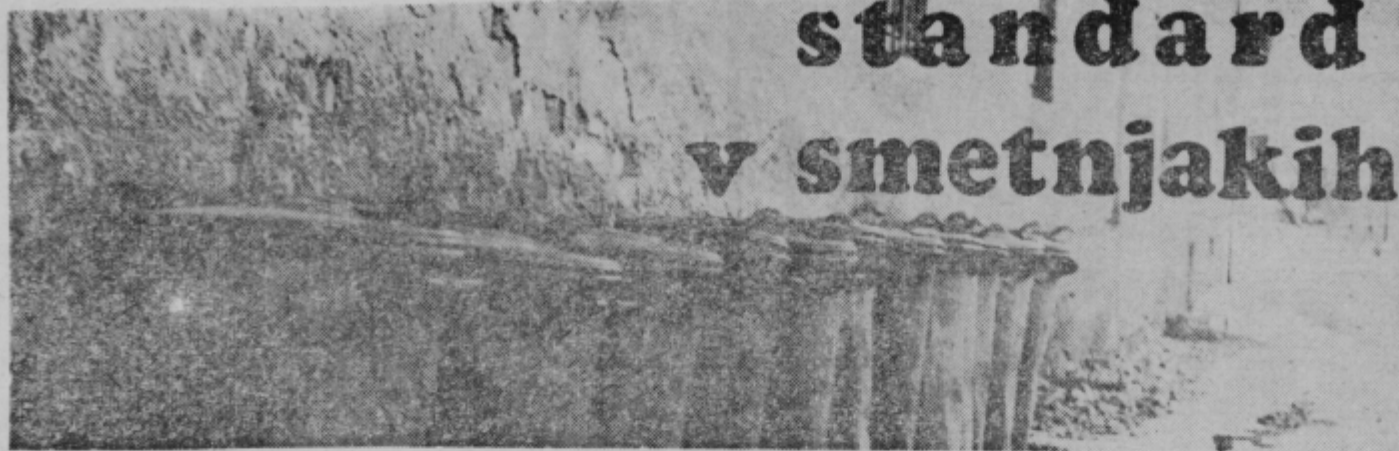
„da, da, TEHNO-MERCATOR vam je vedno v pomoč in rešitev!“

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

VAM
NUDI
VSE

standard v smetnjakih

ŠKODA IN TOVORNJAK

Dan akcije: 26. december 1968.
Pričetek: ob 14. uri.

V akciji je sodelovalo sedem ljudi in dva avtomobila. Smer akcije: Otok, Center, Dolgo polje, Gaberje in končno odlagališče na Golovcu, kjer je bil nekoč stari glinokop celjske opekarne.

VODILO: POLNI SMET- NJAKI S ČIM MANJ PEPELA

Najprej smo se ustavili pred plokom v Malgajevi. Milan je s kredo lepo zapisal naslov na smetnjak, da ga pri vračanju ne bi postavili pred kakšno drugo hišo in že sta ga delavca Javnih naprav dvignila na manjši tovornjak. Zatem smo se še ustavili na Ljubljanski, v Trubarjevi, Stanetovi, Kersnikovi, pred blokom 107 v Ulici 29. novembra, v Delavski in na Mariborski cesti.

Osem stivih in popolnoma polnih smetnjakov je varno počivalo na tovornjaku, ki je po zaledeneli cesti peljal proti odlagališču smeti na Golovcu.

UVOD: KOT SMO PRIČAKOVALI

Akcija naj bi pokazala, kaj vse ljudje odložijo v smetnjake, ki so namenjeni izključno pepelu, smetem in drugim odpadkom. Znano pa je, da v smetnjake odlagajo tudi drugo, še uporabno blago. Hrana očitno ne gre samo v želedec, ampak je gre veliko tudi po nepotrebnem v smetnjake!

Priznati moramo, da je zaradi zimskega časa skoraj v vseh smetnjakih prevladoval pepel, med katerim pa so se v precejšnji količini skrivali tudi artikli, ki so bili povod za izvedbo akcije.

Tako smo v smetnjaku, ki smo ga pobrali na Mariborski, našli poleg manjših stvari tudi pol kilograma kuhane govedine, precej velik kos kruha, približno pol kilograma še uporabne solate, paradižnik in jabolka. V smetnjaku Bloka 107 je bilo pol kilograma pakiranega kislega zelja, nekaj solate, uporabna otroška igračka in svetilka za nočno omarico.

Omeniti smo že, da smo pobrali tudi smetnjaka pred hišama v Kersnikovi in Delavski ulici. V prvem je bilo pol kilograma mesa, porcija pire krompirja, štirje večji kosi kruha, pol kilograma paste neugotovljivega izvora, v drugem pa pet parov lahko popravljivih ženskih nogavic, pol kilograma surovega krompirja in nekaj več solate.

Premog, veliko papirja, pol kilograma uporabne črne redkve in solato smo našli v smetnjaku iz Stanetove ulice. Jabolka, solato, nogavice in otroško igračko ter skoraj kilogram kruha v Malgajevi, ponovno nogavice in cele otroške hlačke z elastiko za 3-letnega otroka pa v smetnjaku, ki smo ga pobrali na Ljubljanski cesti.

PREVLADOVALA STA KRUH IN SOLATA

Golobi, za katere je odlagališče pravi zaklad najraznovrstnejše hrane, so lenobno preletavali prostor, kjer smo pustili »zbrano« blago: največ je bilo solate

POLEG KRUHA TUDI PORNO- GRAFIJA

Naši obrazi so se razlezli ob smetnjaku s Trubarjeve. P leg polovico pečene kure, treh kosov kruha, zobne ščetke in doze črnega laka. Tesarol smo našli tudi v posebnem ovoju okoli 200 metrov 36 milimetrskega filma znamke Ferania P 30, barvni film in celo vrsto filmov, na katerih so poleg raznih družinskih tudi številni pornografski posnetki. (Gole tuje ženske...) Pregledovali smo filme in se čudili človeku, ki jih je tako brezskben odvrget. Vsekakor je bil prepričan, da se pot v smetnjakih konča! Tokrat se ni! Kaj če bi film našli »troci«?

(skoraj tri kilograme), potem kruha (več kot dva kilograma), mesa itd.

»Se huje je po praznikih,« je povedal Franc Es, obratovodja

pri Komunalnem podjetju Javne naprave, ki je tudi sodeloval v akciji. »Takrat ljudje zmečejo ogromne količine hrane, ki je niso pojedli, v smetnjake. Največ odmetujejo kruh, ki se ga na odlagališču ogromno nabere. Drugi to zbirajo za kokoši! Najhuje pa je, če je hrana stara, da razpada in jo ljudje odlagajo na divjih odlagališčih, ki so pri Skalni kleti, za Savinjo in na Dolgem polju. Predvsem poleti se širi smrad, ker na »divjih« odlagališčih odpadke ne pokriva-jo sproti, kar delamo pri nas.«

Ljudje odlagajo kruh in ostalo hrano tudi poleg smetnjakov, kjer jo delavci Javnih naprav težko pobirajo, pogosto pa jo razvlečejo še psi. Vse to ni pri-

V osmih smetnjakih smo našli nekaj več kot dva kilograma kruha. Po besedah obratovodje Esa imajo v Celju več kot 4100 smetnjakov. Po verjetnostnem izračunu bi torej lahko ugotovili, da je tisti dan bilo v vseh smetnjakih blizu 600 kilogramov kruha!

Vsekakor številka, nad katero bi se moral vsak občan zamisliti!

merno za zunanji videz mesta in zdravje ljudi. Da je vse to res, smo se prepričali tudi sami. Torej standard v smetnjakih: da ali ne? Po rezultatih naše akcije bo marsikdo rekel, da ne, vendar mislimo ravno nasprotno. To lahko potrdijo delavci Javnih naprav, ki vsak dan praznijo smetnjake; to lahko potrdimo mi, ki smo sodelovali v akciji in o tem se lahko prepriča vsak, ki je vsaj enkrat videl stvari, ki jih zbirajo na Golovcu.

Dejstvo je, da se največ hrane zbere v smetnjakih po praznikih, nedeljah in v poletnih mesecih, vendar bi se vse to dalo drugače urediti. Naše bogastvo — če ga kazujemo s tem, kaj lahko odlo-lahko tako imenujemo — ne iz-žimo v smetnjak, temveč s tem, da bomo racionalneje delali s stvarmi, ki jih danes pošiljamo na neprimeren prostor. Ob vsem tem pa imamo ljudi, ki jim prav smetnjaki pomenijo izboljševanje lastnega standarda, saj nemalo-krat lahko v nočnih urah vidimo, kako sključena postava z žuljav roko brska po smetnjakih in zbi-ra stvari, ki bi ji na ta ali oni način lahko koristile.

RAZVOJ PRAZNIH SMETNJAKOV

Sofer Franc Palir in delavca Ivan Lovrenčak ter Anton Jesenko so razvozili tokrat prazne smetnjake. Ostali smo se odpeljali v redakcijo, kjer smo takoj razvili filme. Pač za vsak primer! Sicer pa filmi sploh niso toliko pomembni in tudi tisto ne, kar je bilo in je še na njih. Veliko bolj pomembno in za-skrbljujoče je drugo, tisto, za-radi česar smo akcijo pripravili in ob tovariškem sodelovanju komunalnega podjetja Javne naprave tudi izvedli.

Gre za razkošje, ki ga tako ve-likodušno in bogataško odlaga-mo v smetnjake. Gre za odpor proti temu, da mora vsak dan toliko in toliko kilogramov kruha v star glinokop na Golovcu.

Kos kruha še danes marsiko-mu veliko pomeni in če ga že ne poje, ga uniči tako, da je vsaj za nekoga pozitivno. Vsekakor pa ga ni pozitivno metati v gli-nokop!

Standard v smetnjakih: da ali ne?

»Komunalno podje-tje javne naprave?«

»Ja. Zelite?«

»Uredništvo. Nove-ga tednika. Tovariš, radi bi organizirali akcijo pod delovnim naslovom »standard v smetnjakih«. Zeleli bi na konkretnih pri-merih ugotoviti, koli-ko in kakšne stvari ljudje odlagajo v smetnjake, kljub te-mu, da bi jih lahko še sami uporabili ali pa bi prav prišle komu drugemu. Pri tem bi potrebovali vašo po-moč: avto, šoferja, dva delavca, morda tudi koga iz uprave.«

»Velja.«

»Torej jutri ob sti-rinajsti uri se javi-mo v vašem podje-tju.«

Mi ponavljamo: DA.

Ne samo zaradi akcije, ampak zaradi tisega, kar lahko vsak dan vidimo v smetnjakih, okoli njih ali na odlagališču.

Na dan dvignejo 1100 smetnjakov

Med vožnjo po mestnih ulicah in med zbiranjem smetnjakov v smo se pogo-varjali tudi o vsakdanjem delu zaposlenih pri Ko-munalnem podjetju Javne naprave. Največ je o vsem tem povedal obratovodja Franc Es, ki že več let spremlja celotni razvoj in delo Javnih naprav. Bil je pravi in natančni us-merjevalec pri iskanju smetnjakov in vedel je celo za vsako hišo, kjer se dogajajo stvari, ki tudi spadajo v našo akcijo.

»V našem podjetju morajo vsi delavci trdno delati. Tako vsak dvigne na dan tudi po 1100 sme-tnjakov. Dva delavca smetnjake pripravljata, dva pa dvigata na odvoz-ne avtomobile in vračata na stara mesta.«

Koliko odpadkov spravi-te v en avto?

»Tudi do sedem kubi-kov. Vse se med vožnjo premeša, kasneje pa, ko smeti odložimo na Golov-cu, jih delavci takoj pre-krijejo z zemljo. Papir in blago seveda skurimo.«

Največ dela je pozimi, kajti smetnjaki se hitro napolnijo s pepelom. Av-tomobili Javnih naprav prav zato vsak dan kroži-jo po mestu, nalagajo, od-važajo odpadke in pa še kaj drugega. O tem in delu delavcev pri Javnih napravah pa smo govorili v naši akciji.

Akcijo izvedla:

TONE VRABL
MILAN SENČAR

Avto se je ustavil, na smetnjak smo zapisali naslov ulice, potem ga naložili in od-peljali. Po temeljitom »pregledu« smo ga vrnili.

MOJ, TVOJ, MOJ AVTO

(Nadaljevanje s 1. strani)

V primeru Mercedes CE 170-17 se je pošteno zataknilo, tako da povzroča to glavobole strojnemu inženirju Janku Dobniku, zaposlenemu na Rudniku lignita Velenje in Albertu Janu, avtomehaniku po poklicu in vozniku Mercedes CE 170-17. Njun glavobol je pravzaprav čisto njuna zasebna zadeva, saj je nastal zaradi tega, ker so se ustavila Mercedesu kolesa, vendar...

Vsaka operacija, kot vemo iz prakse, se ne steče srečno. Inž. Dobnik si je v začetku 1967. leta, ko je bil še sekretar 2. oddelka osnovne organizacije ZKS v Rudniku lignita Velenje, kupil 7-tonski tovornjak znamke »Mercedes«. Potlej je dobil še šoferja in posel je stekel. Za prvim je prišel na vrsto še drugi šofer Jan Albert, ki je pred tem trdno držal v rokah krmilo velikega avtomobila podjetja »Avto Kočevje«. Zasebna ponudba je bila vabljiva, razen tega pa ima v Velenju tudi stanovanje in družino. Partnerja sta staknila glave, zakaj za vožnjo takega tovornjaka je treba imeti kvalifikacijo. In Albert Jan jo je imel. Z lastnikom Mercedes sta se dogovorila, da ostane Janu 20 odstotkov od prometa, da ga bo socialno zavaroval in kajpak sta se tudi, kot je med poštenimi ljudmi navada, dogovorila o trimesečni obojestranski odpovedi. In posel je tekkel, čeprav ne brez zapetljajev.

Zaradi poslabšanja gospodarske situacije so morali v letu 1967. v Rudniku lignita odpustiti večje število delavcev, med njimi v prvi vrsti take, ki so imeli možnost preživljati se od zasebnega dela na drugih sredstvih. Med takimi je bil tudi inž. Dobnik, vendar le ta ni bil odpuščen. Samo Partija je dvignila prst. Zakaj?

»Ker Dobnik v tem času ni bil odpuščen, v javnosti pa je vladalo mnenje, da ima od avtomobila precejšen dohodek, je to med zaposlenimi (in tudi nezaposlenimi) —

op. pisca), rodilo določeno negodovanje. Rudniški komite je hotel to vprašanje razčistiti in je s tem v zvezi Dobnika tudi zaslišal. Ob tej priliki je imenovani izjavil, da ni lastnik tovornega avtomobila, ker ga je prodal. Na osnovi ugotovitve komisije, katero je kasneje imenoval rudniški komite ZK, da za deveto ponovno prouči, je bilo dokazano, da je imenovani še vedno lastnik avtomobila in je bila zaradi tega njegova prvotna izjava neresnična. Zaradi lažnih izjav in zaradi tega kršenja ugleda člana ZK, je bil na seji 12. 1. 1968. soglasno sprejet sklep, da se imenovani izključi iz članstva ZKJ. Tako stoji med drugim v obrazložitvi izključitvi inž. Dobnika iz ZK.

Toda Partija pri vsej zadevi ni bila tako trd oreh, da se kolesa 7-tonskega Mercedes ne bi še naprej vrtela proti Valjevu, na Jesenice, v Zabok... Hujši so postali predpisi o lastništvu in opravljanju zasebnega prevoznikstva. M. N. v Beogradu, N. N. v Ljubljani, pa še kateri in preneka, med njimi tudi inž. Dobnik so se znašli. Kako se to naredi, da je volk sit in koza cela, najbrž ni potrebno navedeno razčlenjevati.

V uradnih prostorih Občinske skupščine Velenje je bilo 10. aprila 1968. vse lepo opravljeno in zadoščeno zakonu. Dobnik je »prodal« Mercedes CE 170-17 Janu za kupnino 3,5 milijone in v kupoprodajni pogodbi lepo stoji črno na belem — to sta tudi oba podpisala — da je Jan plačal za omenjeni Mercedes 3,5 milijone Sdin.

»To je čisto pravilna pogodba«, so povedali na občini, ko smo skušali zvrediti čigav je tovornjak »Mercedes« CE 170-17. »Mercedes« je last Alberta Jana, Velenje, Kidričeva ul. 16 a. Pri nas ni nobene formalne pogodbe.

Od aprila lani ima »Mercedes« CE 170-17 dva lastnika, ki sta se do pred tremi meseci lepo razumela. Oba sta hodila v banko dvigovati denar z žiro računa. »Tudi tistega ki je prišel kot

plačilo za vožnje, ki sploh nikdar niso bile opravljene«, trdi Albert Jan. »Stampiljo sem imel jaz in tudi izstavljal račune, pa bom že vedel, kaj sem za koga vozil in komu kaj zaračunal«. Albert Jan sicer sedaj toži, da ni sta imela zmerom čistih medsebojnih računov, da je veliko trošil za gorivo in da mu je ostalo bolj malo čistega od tistih 20 odstotkov.

Pred tremi meseci se je avto pokvaril in Jan ga je dal popraviti, da bi kar najhitreje spet začel voziti in služiti kruha za svojo družino pa za... Za popravila je, kot se kajpak spodobi za mehanika, tudi prej poskrbel Jan. Toda pri slednjem se je Dobnik premislil in Janu prepovedal popravilo na »Mercedesu« CE 170-17. Avto je v SIP Šempeter, Jan pa brez kruha.

»Ne morem razumeti«, pravi Jan, »zakaj me sedaj inž. Dobnik toži na Okrožnem sodišču v Celju, da si hočem

FRANJO KRIVEC

prisvojiti njegov avto, saj vendar nimam dokazov, da sem mu avto odplačeval. Tudi ne vstrajam, da je »moj« Mercedes zares moj. Tako izjavo sem tudi podpisal pri njegovem odvetniku. Na občini je res pogodba, podpisana pogodba, da je »Mercedes« tip 322 ev. št. CE 170-17 moja last, toda... Vse dotlej, dokler je bil denar, sva se lepo razumela, si zaupala. Lahko njemu, on ima lepo službo na Rudniku lignita Velenje, jaz pa... Sel sem na rudnik prositi, pa ni pravih izgledov. Da, inž. Janko Dobnik ima službo in imel je »Mercedes«, ki mu je do pred nedavnim »navrgel« še kaj za dodatke; ima službo in »Mercedes« tip 322 nosilnosti 7 ton, ki ga bo lahko prodal, ko bo Okrožno sodišče v Celju dalo stvar ad acta in bržkone »Mercedes« ne bo šel v staro železo. Navsezadnje, zakaj človek kupuje tako drago reč, menda ne iz socialnih razlogov?

obraz

DRAGO BRADAČ

Kadarkoli se srečava, začne govoriti o kulturi, seminarjih, modnih revijah, visokih dajatvah in honorarjih. Vedno znova se spotakne ob celjske delovne organizacije, ki nimajo pravega razumevanja za tečaje, seminarje in predavanja, ki jih prireja celjska delavska univerza.

Drago Bradač je znan Celjan. Njegovi koraki po cesti so hitri, govorjenje teče in da bi svoje zamisli podkrepil, kdaj pa kdaj zamahne tudi z rokama. Je nekoliko osivel, vendar izredno vita-

len. Ko je pred leti prevzel poljudno-znanstveni center pri delavski univerzi, se je tam začelo novo obdobje.

V Celje je povabil najbolj znane pevce zabavne, narodne in resne glasbe, eksperimentalna gledališča iz Zagreba in Ljubljane, prirejal modne revije, predstavil Celjane, ki so umetniški vrhunec doživeli na odrih izven rojstnega mesta. Plemenitejši so postale javne tribune, ki so začele načrtno obravnavati tiste probleme, ki so v določenem času najbolj razvneli bližnjo in daljno okolico, Evropo ali ves svet. Navezal je poznavstva z najboljšimi komentatorji ljubljanske televizije in časopisov, ki so vedno radi predavali v Celju. Ker ni nalezal na razumevanje pri celjskih delovnih organizacijah, da bi le te z reklamami pomagale pri prireditvah, si je pomagal s podjetji v Ljubljani in njeni okolici.

Za vse to delo, ki je mestu Celju dalo določen pečat, ni dobil priznanj. Ljudje v drugih kulturnih ustanovah so mu raje metali polena pod noge in govorili, naj opusti kulturno-zabavne prireditve, ki bi jih drugi pripravljali. Vendar Drago ni odnehal in

tudi v bodoče ne misli. Res je, da od prireditev nima nobenih finančnih koristi, ima pa zadoščanje, da so občivalci zadovoljni.

Drago Bradač ima izredno voljo, veliko energije in posluha za prirejanje takšnih prireditev, ki so nekoč Celju manjkale. V njegovi glavi je polno idej, ki bi jih rad realiziral, pa ima premalo sodelavcev. Vedno ostane sam. Veliko takšnega dela zmore on, ki je vedno v gibanju: danes v Celju, jutri v Ljubljani in Zagrebu, drugič v Mariboru ali kje v bližini Celja.

Mnogi ga poznajo kot poštvalnega športnega delavca, ki je bil skoraj dve desetletji aktiven funkcionar pri AD Klavivar. Tudi tam je Drago skrbel za vse: od pošte do palice za skok v višino. Vse tiste lastnosti, podkrepjene z izkušnjami, so mu ostale tudi na novem delovnem mestu.

»Prevelike dajatve moramo plačevati, Vukov pride v Celje ponovno 14. februarja, za seminarje ni skoraj nobenega zanimanja. Vse to lahko napíšeš. To je nerodna stvar! Nekaj pripraviš, potem pa ti propade!«

T. V.

RAZPRAVA - KRITIKA

NAČRTOVAN PRIMANKLJAJ

IN IZREDNI PRISPEVEK

Po tem, ko je skupščina komunalne skupnosti socialnega zavarovanja delavcev za celjsko območje sprejela sklep o 5,5-odstotni stopnji osnovnega prispevka za zdravstveno zavarovanje in ko so ta predlog potrdile tudi že nekatere občinske skupščine tega območja, je sklep republiške skupščine, da to stopnjo omeji na največ 5,2 odstotka, pošteno zmešal načrte vseh, ki imajo opraviti z zdravstvom in zdravstvenim zavarovanjem. Ne bi se spuščali v oceno odločbe, ki je v bistvu negirala prizadevanja slovenskih poslancev v zvezni skupščini, da dosežejo delimitacijo stopnje, temveč si raje pogledimo, kaj pomeni teh 0,3 odstotka za celjsko območje.

IVA BURNIK

Predvsem je jasno, da se bo z manjšo stopnjo od osebnega dohodka zbralo v skladu manj denarja, kajti celjska skupščina socialnega zavarovanja vztraja pri 6-odstotnem zvišanju osebnega dohodka, kar je sicer precej manj, kot računajo v nekaterih drugih slovenskih skupnostih, toda po izkušnjah precej optimistično, kot povsem realno. V najboljšem primeru bomo v prihodnjem letu torej »ustvarili« na celjskem območju kakih 419 milijonov Sdin primanjkljaja. Dobrih 160 milijonov se bo zbralo v obvezni rezervi, vse ostalo pa bomo zavarovanci morali plačati z izrednim prispevkom. K temu bo verjetno treba dodati še nekaj deset milijonov primanjkljaja, ki bo nastal na račun sprejetih rizikov, ki si jih bolj ali manj solidarno delita zdravstvena služba in sklad na podlagi vsakoletnega splošnega sporazuma.

Tako se je torej prvič primerilo, da je skupščina komunalne

skupnosti socialnega zavarovanja za celjsko območje primanjkljaj planirala. S tem si je v Sloveniji, kot doslej kaže, ustvarila izjemen položaj, ki pa ima globoke korenine tudi v strukturi gospodarstva in s tem v osebnih dohodkih zaposlenih tega bazena.

Seveda bi bila skupščina imela tudi drugo možnost: bistveno zmanjšanje nivoja zdravstvenega varstva. Toda predstavniki zavarovancev so to varianto takoj zavrnili, češ da je nekje vendarle meja zmanjševanja, omejitev in podobnih ukrepov. To pa, kot kaže, ne pomeni, da bomo zavarovanci v prihodnjem letu plačevali manjšo udeležbo na stroške nekaterih zdravstvenih »uslug«. O »participaciji« bo skupščina razpravljala na prvi od prihodnjih sej. In spet se bodo — kot tolikokrat doslej — znašli v precepu med težnjami zavarovancev, ki težijo za manjšimi obremenitvami in finančnim položajem sklada, ki mu gre za sleherni dinar.

Očitno je torej, da gre pri zdravstvenem zavarovanju za nekaj podobnega, kot je ples okrog vrele kaše. Če določen sprejet nivo zdravstvenega varstva stane določeno vsoto denarja, potem jo bo treba plačati. S tem sicer ne zagovarjamo tistih, ki zahtevajo za zdravstvo a priori več denarja, temveč mislimo, da so rezerve v naši službi še vedno precejšnje — toda ne v osebnih dohodkih, temveč v organizacijskih in podobnih vprašanjih, ki se jih tu pradi izogibajo. Vprašanje pa je tudi, ali je smotrno plačati enkrat, pa to z zavestjo, da plačlaš dovolj in imaš zato pravico tudi kaj zahtevati, ali pa zaradi nešteti prispevkov in dodatnih obremenitev povsem izgubiti pregled nad tem, koliko človeka določena stvar — v tem primeru zdravstveno varstvo — stane?!

Ni še tako dolgo tega, kar je znani in ugledni slovenski kulturni delavec na Primorskem predaval o kulturi. Dokazoval je, da moramo Slovenci utrditi v Ljubljani močno kulturno središče, ki mu bo zagotovljeno mirno strokovno delo, da bo slovenska kultura ohranila mesto, ki ga je v naši politični in kulturni zgodovini vedno imela. Do sem je vse prav in nihče ne more oporekati, saj drži, da nas je vseh Slovencev komaj za večje evropsko mesto. Manj pa se lahko strinjamo s tezo tega predavatelja, ko je dokazoval nacionalno neosveščenost Stajercev, ki sicer priznajo upravičenost močnega osrednjega kulturnega središča, ki pa terjajo tudi pravico do manjših kulturnih središč. Res je, da je govornik, ko je v Mariboru predaval o isti temi, vsa svoja nekdanja dokazovanja preklical ne da bi mu bilo pri tem kaj prida nerodno, in priznaval, da je poleg osrednjega nujno dopustiti toliko kulturnih središč, kolikor se jih organsko razvije in da meril o tem ni mogoče postavljati uradniško.

Vsa prizadevanja za sprejemljiv nacionalni koncept razvoja slovenske kulturne politike tako stališčno, jasno, zavirajo, saj ni malo ljudi, ki radi prisegajo na vsakršen dokaz, če jim le trenutno prav pride. In ljudi, ki so takega mnenja, je žal mnogo.

Prav nič jih ne motijo sociološke analize, ki dokazujejo, da se v visoke šole vpisujejo samo otroci iz določenega kroga ali sloja, prav nič jih ne moti, da je večina Slovenije nepokrita s kulturnimi dejavnostmi, kakor jih prav nič ne moti centralistična politika tudi v gospodarstvu, ki ima roke premočno obrnjene k sebi. Severovzhodni del Slovenije bo bržkone še dolgo nosil posledice KUK-ujeve delitve na Kranjsko in Stajersko (Koroška nam je skoraj odveč!) in še dolgo bo veljala Prešernova napoved dobesedno: Le Kranjcem vremenja bojo se zjasnile!

V letih po vojni, v času tako imenovanega administrativnega socializma so Celjani »po živi in skupni volji«, kot je vklesano v stopnišče gledališkega foyerja, zgradili gledališče, omogočili profesionalizacijo vrste kulturnih prizadevanj (pač v skladu z deklariranimi koncepti socializma) in skrbeli za »svojo« kulturo. Pritrgovali so sebi od ust, stiskali svoje pasove, kajti skupnost je terjala svoje in Celjani so obveznosti do skupnosti vedno izpolnjevali. Težki milijoni, prigranari v Celju, so romali v nenasične blagajne za potrebe skupnosti. Ko pa je ta skupnost kolikor toliko zagotovila svoje osnovne potrebe, smo izumili blagoveneče »samoupravljanje«: ko bi morala skupnost tudi Celju

V CELJU ODPRTA VRATA VSEM

TOREJ TUDI VSEM TRGOVSKIM PODJETJEM

Znano ljubljansko trgovsko podjetje Metalke bo gradila v Celju trgovsko hišo. Lokacija je znana in to na prostoru med Stanetovo in Vrtno ulico. Metalke je plačala za to zemljo okoli 110 milijonov starih dinarjev. V ta znesek pa so všeti tudi stroški za rušenje nekaterih hiš ob Stanetovi ulici. Dela se bodo začela prihodnje leto.

Ta vest, ki je precej razburkala nekatere celjske duhove, je sprožila tudi vprašanje: ali je bilo Celje doslej zaprto za druga trgovska podjetja ali ne? Odgovor je na dlani in nesporen!

Ce upoštevamo, da je v Celju okoli šestdeset trgovskih poslovnih enot, ki imajo matični sedež izven našega mesta, potem ni težko dokazati, da mesto ni zapiralo vrat drugim trgovskim delovnim organizacijam. Nasprotno, v skladu s perspektivnim razvojem trgovine, je ustanavljanje takšnih enot podpiralo in onemogočalo delovnim organizacijam, da so jih ustanovljale, če med domačimi ni bilo interesov. Takšna praksa je bila doslej in takšna bo tudi v prihodnje. Prostor med Vrtno in Stanetovo ulico je bil na licitaciji in ker med celjskimi trgovskimi

delovnimi organizacijami zanj ni bilo zanimanja, ga je dobil ljubljanski kolektiv. Del resnice je tudi v tem, da vsaj večja celjska trgovska podjetja trenutno nimajo sredstev, da bi se lotevala novih akcij.

Primer Metalke pa ni edini! V prihodnjem in poznejših letih bo Celje dobilo še nekaj drugih trgovskih hiš in drugačijih poslovnih enot, ki jih bodo odpirali drugi in ne celjski kolektivi. Kandidatov za to je več in večina jih je iz Ljubljane. Poleg tega je znano, da bo kmetijski kombinat Zalec gradil ob Savinovi ulici (kjer so garaže reševalne postaje) samopostrežno restavracijo, v kateri bodo hrano samo prodajali, ne pa pripravljali. Od domačih pa je zaenkrat znan le kolektiv grafičnega podjetja Celjski tisk, ki išče novo lokacijo.

S prihodom Metalke v Celje se v mestu ob Savinji odpira nova doba razvoja trgovine. To pa je ugotovitev, ki bi jo morali pozdraviti, saj prinaša mestu večje število zaposlenih, večji dohodek in ne nazadnje tudi uspešno rešitev nekaterih urbanističnih vprašanj! MILAN BOŽIČ

OBVESTILO

V skladu s pravilnikom objavljamo, da bo naslednja redna seja Občinske konference SZDL Celje, dne 24. januarja 1969 ob 16. uri popoldne z naslednjim dnevnim redom:

1. naloge Občinske organizacije SZDL v pripravi na skupščinske volitve
2. razprava in sprejetje volilnega programa, volilnega pravilnika ter predloga kadrovskega kriterijev za predlaganje odbornikov in poslanecev.

Izvršni odbor Obč. konf.

NELJUBA RAZMIŠLJANJA V NEPRAV ČAS

POKRAJINSKA KULTURA, DA ALI NE?

NALIJMO SI ČISTEGA VINA

dodeliti kak dinar, smo »delitve« odpravili. Pošteno pogledajmo, kaj smo v Celju v triindvajsetih letih zgradili. Danes imamo tovarne, ki smo jih imeli že pred vojno, ali pa tovarne iz nekdanjih obrtniških delavnic. Za vse, kar imamo, lahko ponosno rečemo, da smo si zgradili sami. Če smo

SLAVKO BELAK

ves ta čas imeli in še imamo razumevanje tudi za kulturo, ki se najbolj očitno kaže v odstotku občinskega proračuna, ki gre za te namene, potem lahko upravičeno trdimo, da je ta kultura dobila svojo potrditev pri delovnih ljudeh Celja. Ne samo to, upravičeni smo terjati širšo družbeno skupnost za sopspevek pri vseh tistih dejavnostih, ki segajo daleč preko občinskih meja in ki so sestavni del slovenske nacionalne kulture. Središčno nastrojeni kulturni delavci bodo te zahteve zavračali z duhovno za-

ostalostjo, neokretnostjo, podeželskostjo, ozkosrčnostjo, nestrpnostjo, kmetavzarstvom, kdo ve s čim še, zahteva pa bo nujno ostala in se bo nujno morala prevrednotiti v spremenjenem sistemu financiranja kulture.

V zadnjih letih zelo veliko govorimo in pišemo o kulturi in o zahtevi, da je treba spremeniti sedanji odnos do kulture. Zal smo v resni skrbi za gospodarsko reformo kulturo kar nekam izločili oziroma jo vsaj porinili na periferijo družbenih prizadevanj, še več, prišli smo celo do dualizma — na eni strani gospodarstvo, ki ga je treba čim hitreje reformirati, ker stoji na slabih nogah, na drugi pa kultura, ta večna žejna in nenasitna in nezadovoljna spremeljevalka. Vse to skoraj vodi k sklepu, da je kultura kriva, ker je v prejšnjih letih gospodarstvo zašlo na kriva pota in da mora kultura posebej plačevati posledice, čeprav jih gledamo z oziroma stališča finančnega knjigovodstva, s stali-

šča dacarjev in štacunarjev (kot je neke zapisal dr. Bratko Kreft), ki so vedrili in oblačili v Cankarjevih časih, pa žal vedrijo in oblačijo še danes.

Kadar se na dolgo in široko razpišemo o problemih kulture, imamo vedno v mislih »ljubljanško kulturo« — ljubljansko televizijo, ljubljanski radio, ljubljansko filharmonijo, ljubljansko vse. Res je, da se tudi ljubljanski kulturni zavodi ne morejo ponasati z ustreznim družbenim statusom (vsaj v materialnem pogledu ne), res pa je tudi, da so v primerjavi s kulturnimi zavodi zunaj prvega (in edinega) slovenskega središča daleč daleč nad poprečjem. Medtem ko se delovne organizacije kulturnih institucij po Sloveniji borijo za enako vrednotenje svojega dela, se ljubljanske institucije borijo še za košček kruha več. Slednjim vsi priznavamo upravičenost njihovih zahtev, prve radi odpravimo, češ da so kruhoborci.

Misel o enotnem vrednotenju kulturnih dejavnosti ne glede na njih lokacije pa vendarle prodi-

ko Verstovšek. Dejal je, da gre v kopici vprašanj zlasti za tri probleme, ki bi jih morali postaviti na prvo mesto. Tu gre za preusmeritev počasnih oziroma tovornih motornih vozil s ceste prvega reda na stranske poti, zatem za ureditev avtobusnih postaj in ne nazadnje za ureditev prometa v Stanetovi ulici. Kot osrednji problem se pojavlja zahteva po preusmeritvi prometa težkih in počasnih vozil na stranske ceste. O tem je občinska skupščina razpravljala pred približno šestimi meseci, pa je predlog zavrnila predvsem zavoljo tega, ker bi stranske ceste ne mogle sprejeti nove obremenitve in bi se zaradi tega stanje samo še poslabšalo, nikakor pa ne izboljšalo. To zlasti zaradi prometne varnosti in varnosti človeka na cestah. To vprašanje ostane odprto tudi vnaprej. Pri njegovem reševanju pa bo moral sodelovati zlasti republiški cestni sklad.

V tej zvezi so znova opozorili na kolesarske steze, ki jih na delu ceste prvega reda močno pogrešamo.

Kako nujno je sodelovanje med urbanisti in prometnimi strokovnjaki pa je opozorila še razprava o zazidalnem načrtu za staro mestno jedro in ureditvi parkirnega prostora pri Kocenovem trgu. Ureditev parkirnega prostora v tem predelu celjskega mesta bi še bolj poslabšala prometno stanje v Kocenovi ulici in okolici. Zato so odborniki zavrnili takšno rešitev in naročili strokovnjakom, naj problem znova proučijo.

Skratka, razprava o prometu in urbanizmu v Celju je odprla izredno zahtevno stran. Gre za vprašanja, katerih rešitev ni mogoče odlašati v nedogled, zlasti ne, ker je vozil na naših cestah iz dneva v dan več. Gre za varnost prometa in življenje človeka. To pa je imperativ, ki mu moramo dati prednost.

ra. Prodira počasi, tu in tam zamre, pa se vendarle širi in morda res ni več daleč dan, ko bomo jasneje postavili odnos republika — komuna — delovna organizacija — posameznik pri sestavljanju kulturne politike in glasno ter neizpodbitno povedali, da kulture ni mogoče deliti na republiško in občinsko, kot je to na svojem predavanju obetal republiški sekretar za kulturo. Morda res ni več daleč dan, ko se bomo odločali za republiški pomen kulturnih dejavnosti ne glede na to ali so v Ljubljani, Mariboru, Celju, Murski Soboti ali kjerkoli drugje, kot so ugotavljali na izvršnem odboru republiške konference SZDL. Morda res ni več daleč dan, ko bo republika sofinancirala ustanove vserepubliškega pomena, kot je na tiskovni konferenci spomladi letos napovedal predsednik skupščine SRS.

Naša razmišljanja smo začeli s Cankarjem, pa jih še zaključimo z njim:

»... nisem vam povedal vsega, kar sem nameraval. Marsikatero besedo, ki mi je bila na jeziku, sem zamočil; mnogotero, že napisano, sem črtal. Kadar zasije skozi okno prvokrat zlato spomladansko sonce, je moje srce kakor oprano in očiščeno. Kje sovraštvo, kje bridkost in klavirno vzdihovanje? Zarja, oblij me...«

FRANC KORUN KOŽELJSKI

OB 100-LETNICI ROJSTVA

Fran Korun je bil kapelnik celjske Narodne godbe, pevodnja Celjskega pevskega društva, glasbeni pedagog in skladatelj v devetdesetih letih prejšnjega stoletja, ko je dr. Vladimir Ravnikar polagal temelje vsemu poznejšemu kulturnemu, predvsem gledališkemu življenju celjskih Slovencev. Z učiteljem Antonom Mundo sta 1894. leta ustanovila Narodno godbo kot protitež nemškemu »Musikvereinu«, ki je omogočila celjskim Slovincem, da so postali neodvisni od raznih tujih orkestrrov, ki so jih morali dotlej najemati za svoje prireditve. Ko je Anton Munda odšel na dunajski konservatorij, je prevzel vodstvo Narodne godbe Fran Korun. Njen kapelnik je bil več kot 10 let.

Fran Korun, z umetniški imenom Koželjski, je bil rojen v Velenju 22. 12. 1868. Po končani meščanski šoli v Krškem in v Trstu je opravil na Dunaju izpit za vo-

GRADIŠNIK

jaškega kapelnika. Pozneje se je odločil za civilni poklic in je tako prišel v Celje kot tajnik Južnoslovenske posojilnice in hranilnice. S Korunom je dobila Narodna godba kapelnika, kakršnega je potrebovala. Bil je odličen glasbeni pedagog in učitelj. Kot skladatelj je izdal celo vrsto učbenikov za različne instrumente, več zvezkov kompozicij za moške in mešane zборе, samospeve itd. Več zborovskih kompozicij in četverspevov mu je izdala Glasbena matica v Ljubljani, nekaj jih je izšlo v Novih akordih; v rokopisih pa je med drugim ohranjena spevoigra Mlada Zora kakor tudi mnogo instrumentalnih del za godalni in pihalni orkester. Od njegovih skladb je bila svojčas zelo priljubljena Potrkali na okno nocoj so ji trije.

Stoletnica rojstva Frana Koruna je priložnost, da vsaj na kratko seznanimo z njim današnjo generacijo celjskih Slovencev. Opravi je več kot svojo narodno dolžnost v času, ko so se morali celjski Slovenci boriti za najosnovnejše narodne pravice.

URA OB ROJSTVU

Kazalca na uri sta se počasi pomikala proti številki dvanaest. Razpoloženje v sobah, kjer so se zbrale skupine ljudi, je počasi, toda vztrajno naraščalo. Izpod stropa so viseli barvni lampiončki, v kotu je stala okrašena jelka, pri nekaterih pa božično drevo. Podobno je bilo v Londonu, Beogradu, New Yorku ali Celju.

»V novo leto z mnogo volje in energije«, je bilo vodilo v tistih odločilnih minutah, ko se luči ugasejo in šampanjec steče tudi po belih prtljih. Drugje pa so lomili črn kruh in pili vino, ki ga dobiš »čez cestov« ali pa so ga pridržali z žulji lastnih rok in v potu lastnega telesa. Nekateri so gledali televizijo in preklinjali, ker niso dobili dobička ali vsaj majhnega novoletnega darila in so tako silvestrovanje v boljšem hotelu morali zamenjati z gledanjem programa ljubljanske televizije.

Tisti najbolj razočarani, ki jih je že unčilo silvestrovo dopoldne, so odšli spat in so uro ob rojstvu enostavno prespali.

Nekateri so ugotavljali, da jih je obiskal Miklavž, drugi Božiček, tretje dedek Mraz, četrte pa kar vsi trije skupaj. Baje so govorili o integraciji in medsebojnem sodelovanju, da bodo lahko močnejše nastopali pri prošnjah za najetje vsakoletnih obilnih kreditov.

Potem je prišlo: kazalca sta se bratsko objela, osmica je devetici podala roko v pozdrav in mesta po vsem svetu so se za trenutek zavila v popočno temo. Potem je bilo objemanje, veliko poljubljanje in stiskanje in vsi so se v tistih nekaj minutah,

ko je bila slavnostna tema, imeli radi. Ob ponovnem prižiganju luči so v kozarce natočili šampanjca, okoli vratov pa navezali barvne trakove.

Miličniki so si zaželeli čim manj nesreč, rešilni avtomobili so bili pripravljeni, da pomagajo, v bolnišnici je zajokal prvi otrok v novem letu, strojevodja vlaka je zaželel »srečno« nekje sredi prostranih banatskih ravnin z dolgim piskom lokomotive. Državniki so si izmenjali novoletne poslanice in obljubili spoštovanje svetovnega miru.

Nekateri so pričakali novo leto sredi belih sob in zaželeli so si zdravja.

Fant ob dekletu: zaželela sta si toplino. Orkestri so igrali, tekel je šampanjec, lomili so črn kruh.

Osmica je devetici podala roko v pozdrav:

srečno,
zadovoljno,
mirno,
zdravo in
enakopravno novo leto 1969, da bi si

lahko vsi natočili šampanjca ter pozabili na nekatere skorje črnega kruha in vino »čez cestov«, kajti za marsikoga se je tudi letošnje leto po nepotrebnem grenko začelo.

Tista ura ob rojstvu in vsi dnevi, ki sledijo, bi morali dati videz, da smo ljudje. Če bo tako, potem bodo tudi tista ura ob rojstvu in vsi kasnejši dnevi plemenitejši in vedrejši.

T. VRABL

CELJE

MISLILI SMO TUDI NA REVNE

V mrzličnih pripravah na čim prijetnejše slovo od starega leta so v nekaterih krajevnih skupnostih poskrbeli, da so bili v tistih trenutkih preskrbljeni in zadovoljni tudi tisti občani, ki si zaradi šibkega gnetnega stanja ne morejo privoščiti posebno bogatega praznovanja. V nekaterih krajevnih skupnostih — akcijo so povzeli odbori Rdečega križa in komisije za socialna vprašanja — so svoje socialne podpirance pogostili, hkrati pa jim izročili tudi darila z obleko oziroma tekstilom, medtem ko so jim ponekod podarili tudi denarne zneske. Zelo so se izkazali v krajevnih skupnostih na Dolgem polju, Aljaževem hribu, na Otoku, v Centru, v Storah, verjetno pa še kje drugod. Obdaritev so seveda omogočila trgovska in industrijska podjetja, kot zlasti »Centere« in »Merx« ter »Metkax«. Med posamezniki pa so se izkazali predvsem nekateri obrtniki, med katerimi je prav gotovo izstopal Franc Verzel v Storah, ki je za to priložnost primaknil k sredstvom krajevnih skupnosti kar 410 N din. Vsem iskrena hvala!

SESTANKI V SNAŽIL- KINI GARDEROBI

Menili smo, da so problemi zaradi pomanjkanja prostorov za delo raznih organizacij v centru Celja, že izginili. Pa ni tako!

Mladi na šoli I. celjske čete dobro delajo v svoji organizaciji, lahko pa bi še bolje, če bi imeli prostor za redno sestajanje. Po končanem pouku pričnejo čistilke čistiti šolske prostore, tako, da ne morejo imeti sestan-

kov v razredih in so prisiljeni, da se sestajajo v garderobi čistilk, kjer pa okolje ne odgovarja resnemu delu. Prepričani smo, da bi mladi pionirji in mladinci lahko dobili boljši prostor na šoli.

IMENOVANJA

Na predlog komisije za volitve in imenovanja so odborniki celjske občinske skupščine imenovali Janka Rota za načelnika oddelka za splošne zadeve ter Rudija Zuglja za načelnika oddelka za gradbene in komunalne zadeve. — Z odhodom Albina Brenčiča iz Celja je bil za novega člana sveta za šolstvo imenovan Borko Vrečko iz Stor. Odborniki so se strinjali s predlogom predsednika občinskega sodišča, da se rok za razrešitev sodnice Vi-de Grafenauerjeve podaljša za eno leto in da se mesto sodnika razpiše najpozneje do 30. junija.

M. B.

RAZPIS ZA DIREKTORJA

Glede na to, da je direktor Muzeja revolucije že ob reelekciji izjavil, da te funkcije ne bo ponovno prevzel, bodo to mesto javno razpisali. Kot v to razpisno komisijo, je občinska skupščina

imenovala člane tudi v komisijo za razpis delovnega mesta direktorja v gostinskem podjetju Branibor. Tu je namreč že končan postopek za razrešitev sedanjega direktorja.

mb

PRIZNANJE ZA DELO

Z imenovanjem novega načelnika oddelka za gradbene in komunalne zadeve pri skupščini občine Celje je bil razrešen dosedanji, Marjan Ašič, ki je odšel na novo delovno mesto. Ob tej spremembi se je predsednica celjske občinske skupščine, Olga Vrabčeva zahvalila tovarišu Ašiču za dolgoletno uspešno delo in mu v znak priznanja izročila spominsko darilo.

M. B.

URADNI DNEVI ZA STRANKE

Celjska občinska skupščina je sprejela odlok o sprejemanju strank pri občinskih upravnih organih. Po tem odloku morajo ti organi (občinski upravni, zavod za izmero in kataster zemljišč, sodnik za prekrške in občinsko javno pravobranilstvo) sprejemati nevažljive stranke ob ponedeljkih od 8. do 11. in od 12. do 15. ure ter ob sredo od 8. do 11., od 12. do 15. in od 17. do 19. ure. V nujnih primerih pa jih morajo sprejeti tudi ob drugih dnevih, razen med 11. in 12. uro. Sprejemna pisarna pa sprejema stranke vsak delovni dan v delovnem času.

M. B.

TABORNIKI V ZRENJANINU

Celjski taborniki so v zadnjih letih veliko sodelovali tudi s taborniškiimi odredi v drugih republikah. Predvsem srečanja na igrah »Bratstva in enotnosti« so doprinesla k še tesnejšemu sodelovanju. Na občnem zboru taborniškega odreda »Toza Markovič« iz Stajčeva pri Zrenjaninu, kamor so povabili Celjane, so izmenjali doživetja izkušnje in se pogovarili o oblikah za nadaljnje sodelovanje. S predstavniki enot iz Novega Sada, Vinokovci in Sida se bodo v bodoče zlasti izmenjevali na taborenjih, ki jih bodo Celjani pripravljali v celjski okolici, ostali pa na jadranski obali.

T. V.

PREDPRAZNIČNI DNEVI V CELJSKIH TRGOVINAH

Novoletno vzdušje je bilo najbolj očitno v trgovinah. Pred prazniki so bile kar oblegane in še vedno velja, da ljudje ob novem letu potrošijo največ denarja. V obeh naših največjih prehrabnih podjetjih — pri Centru in Merxu — so zabeležili rekordno prodajo.

Od Centrovih poslovalnic so imeli največ dela v samopostrežni trgovini na Otoku, kjer so 30. in 31. decembra ustvarili za več kot 12 milijonov starih dinarjev prometa. V samopostrežbi nasproti kina Metropol so prodali za 11 milijonov dinarjev blaga, v poslovalnici na Kersnikovi ulici za 6 milijonov 700 tisoč in v Riu kar za 9 milijonov 800 tisoč starih dinarjev. S tem se ta razmeroma majhna poslovalnica po prometu uvršča prav gotovo na prvo mesto v celjskem okolišju.

Nakupi pa so bili praznični ne samo po svoji vrednosti, temveč tudi po asortimanu. V celjskih trgovinah so prodali vina in alkoholnih pijač kot še nikoli, pa tudi sadje — zlasti banane in pomaranče — je šlo lepo v promet. Še posebej pa to velja za meso in vse vrste mesnih izdelkov, po čemer sklepamo, da so bile Silvestrovo mize bogato obložene.

RDEČI KRIŽ SE ZAHVALJUJE

Občinski odbor Rdečega križa Slovenije v Celju se iskreno zahvaljuje vsem, ki so pripomogli, da je bilo delo v preteklem letu dokaj uspešno. Brez tesnega sodelovanja z delovnimi kolektivi gospodarskih organizacij, zdravstvenih zavodov, s centrom za socialno delo, s šolami in številnimi drugimi ustanovami, s krajevnimi skupnostmi in organizacijami RK, brez visoke zavesti darovalcev krvi in vseh aktivnih članov Rdečega križa, to delo ne bi bilo tako plodno. Prav tako gre zahvala vsem občanom, ki so ob zbirani akciji za socialno prizadete pokazali, da je v nas še velik čut za pomoč tistim, ki so je potrebni.

KLUB 69

Tudi letos se je celjski Mladinski klub vključil v tekmovanje za najuspešnejši klub v Sloveniji. V zadnjem tekmovanju so bili Celjani nemalo razočarani, saj so morda upravičeno pričakovali boljše uvrstitve. Čeprav so v klubu sklenili, da bodo napeli to pot vse sile za dobro delo, bo tudi sedaj težko narediti kaj posebnega ali pa vsaj tisto, kar od kluba pričakujemo predvsem zaradi vprašanj finančne narave in pomanjkanja ugodnih prostorov, ki bi v Celju zares privabili mlade ljudi.

EKSPLOZIJA V STANOVANJU

Na novega leta dan je zaradi zamrznjenega varnostnega cevovoda v stanovanju BALDA JENKA na Ljubljanski cesti v Celju eksplodiral kotel za centralno kurjavo. V prostoru sta bila ROZIKA FIDERSEK ter enoletni gosposdarjev sin Dejan. Oba sta dobila težke opekline in so ju prepeljali v celjsko bolnišnico. Škode je za 3.000 din.

MOZIRJE

SMEH V LUČAH

Lučane nekajkrat na leto pretresejo dogodki, ki jih praviloma vedno razdeli med tiste, ki se hudomušno smejejo in one, ki se na glas jezijo. Ti dogodki zaradi svoje pomembnosti tako razburijo duhove, da se ne umirijo tudi nekaj tednov. En tak je bil na primer razpust lovske družine, zdaj pa preselitev avtobusne postaje. Postajo so preselili v gornji trg in s tem prikrajšali občane v dolnjem trgu. Čeprav je razlika manjša od petdesetih metrov, gre za pomembno izgubo, oziroma pridobitev. Sreča, da so hiše na trdnih temeljih, drugače bi se lahko zgodilo, da bi občan v razburjenju še to preselil iz trga v trg, za sabo pa pustil le polomjene plotove.

TABORNIKI SO SE JAVILI

Ob koncu lanskega leta so v Mozirju ustanovili taborniško organizacijo, ki bo delovala na področju Zgornje Savinjske doline. Pobudo za ustanovitev sta dala občinska konferenca ZKS in občinski sindikalni svet v Mozirju. Na prvem sestanku so se seznanili z osnovnimi nalogami dela organizacije, v začetku pa bodo največjo pozornost posvetili pridobivanju članov.

Najprej bodo ustanovili taborniške enote v Mozirju, Nazarju, Ljubnem, Gornjem gradu, Lučah in v Rečici ob Savinji. Iz teh osnovnih taborniških enot bodo kasneje ustanovili zvezo tabornikov v občini Mozirje. Pri začetnem delu jim bodo veliko pomagali člani taborniškega odreda II. grupe odredov iz Celja.

T. V.

opreme tudi vodna črpa, ki pa ne bo služila za mletje nje raznih koktelov. Proč je po občinski uredil F občinske uprave s posilji mi liki domače in kavboj folklore ter s simboli dozi — s smrečjem. Bar še ni vsakdanjo uporabo — so — kletne.

VELENJE

BESEDA ENAINŠT RIDESETTISOČIH OBČANOV

Delavska univerza Velenje ima letos za seboj 10 uspešnega delovanja. V obdobju je vodstvo univerze skupno z zunanjimi strojnimi delavci pripravilo izvedlo skupno več kot različnih intenzivnih tedaj bile so to kvalifikacije darjev, tesarjev, mizarja pa družbeno ekonomski

minarji, nadalje ekonom srednja šola ipd. Tečaj šol in predavanj se je udeležilo v teh letih skupno kot 41.000 občanov velenjske občine.

S SEKIRO NAD BLAGAJNO

V soboto ponoči je neznani storilec vlomil v prostor velenjske tržnice v Kričevi ulici. Storilec je splezal po nakladalni rampi in zabojih za kruh do okna, prežacevanje in skozi okno tino splezal v prostore tržnice. V prodajalni mesnih delkov je vzel mesarjevo kiro in z njo razbil vrata pisarne, v skladišče in. Nato se je lotil registracije blagaj in tri nasilno o

KAVA praznično razpoloženje

V MOZIRJU BAR

Ob novem letu so Mozirjani sebe in druge presenečili z dvema dogodkoma: z enkratno ureditvijo trga (žal ni bilo časa, da bi se sneg skopnel) in pa z otvoritvijo — bara.

Ta, za vsak turistični kraj pomemben lokal se razprostira okoli »grundsteina« (stari kletnega kamna) v teli kleti novega hotela. V prostoru je poleg najnujnejše

Predzadnji dan Skofji vasi razbil Za volanom je s krvjo obsedel morda tam celo mimo pripeljal TV Ko je presenečenočividecev, med nekaj avtomobilistih ni nihče odpeljal kdo zagodrnjal: »Seveda?! Da b avto krvav!« Drugo preseneč hler, ki mu ni bilo mobilna, doživel, pripeljal v bolnišnični zgodnji oddelek,

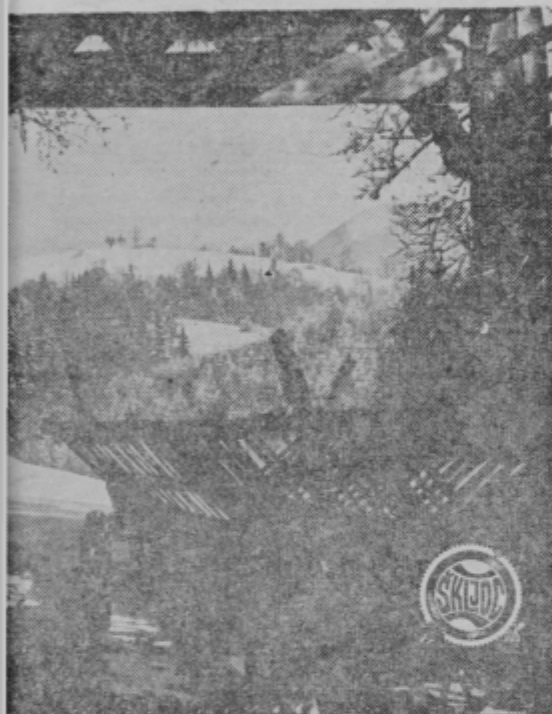
našel denarja, je v rih povzročil velik ne-
poskušal je vlomiti tu-
železno blagajno, ven-
au to ni uspelo. Iskal
jetno tržni izkupiček
čnih dni. Ukradel je več
mbenih artiklov za
din škode.

ERA« NOVO TRGOVSKO PODJETJE

otrajne razprave o
vi trgovskih podjetij
ški dolini so slednjič
le sadove. Prvotna za-
o združitvi vseh trgov-
odjetij v občini v eno
močno trgovsko orga-
o sicer ni uspela, ven-
je s sedanjo združi-
ivih trgovskih podje-
Velenju »Velma« in
a« — le storjen ko-
aprej. S 1. januarjem
šelo delovati podjetje
ovim imenom ERA.

NEGULJČICA, SNEGULJČICA

turna dejavnost je na
ki gimnaziji zelo raz-

K tej razgibanosti je
vala nazadnje tudi
ka sekeja, ki je na-
la igrico Sneguljčica.
kratkemu času, ki so
eli dijaki na voljo, so
dlično pripravili. Pre-
je bila pred prazniki,
pa so vsak dan po ne-
preživeli na odru kul-
a doma in tu razvese-
no letoletne praznike na
otrok. Odmore so
lno popestrili s ple-
vložki. Profesorski
e dijake-igrance za ta
prostil rednega pouka.

A. D.

se je v ogledali in rekli:

»Ta pa ne sodi k nam! Hitro ga
odpeljite na očesni oddelek! Saj ven-
dar vidite, da ima oči polne stekla!«
x x x

Naš voznik tega ni storil. Razburil
se je in povedal ljudem v belem svoje
mnenje. Žal pa ga ni mogel povedati
tudi tistim avtomobilistom, zaradi ka-
terih bi bil mladenič lahko izkrmavel.
Preveč je namreč hitel, da bi mladega
ponesrečenca spravil na varno. Zato
bi jim namesto njega mi nekaj rekli:
nekateri se čisto po nepotrebnem ime-
nujejo ljudje in namesto oznak »kava-
lar na cesti« naj si raje napišejo: »ne
vidim nič, ne slišim nič — moje ime
je — zajec!«

HRASTNIK

ŠTIPENDIJE

V tej zasavski občini so se
začeli pripravljati na ustano-
vitev posebnega sklada za po-
deljevanje štipendij nadarje-
nim, a socialno ogroženim
dijakom in študentom. Denar
za te namene, naj bi prispe-
vali delovni kolektivi. Za šol-
anje in študij okrog 39 dija-
kov in študentov bodo potre-
bovali 109.000 din na leto.
Najnižja štipendija bo znaša-
la 150, najvišja 300 din na
mesec. Delo sklada bo usme-
rjal poseben organ, v kate-
rem bodo tudi študentje in
dijaki.

MANJ DENARJA

Po prvih ocenah bo letoš-
nji občinski proračun za ok-
rog 1 milijon 400.000 S din
manjši, kot lani. Ker so od-
borniki občinske skupščine
sodili, da poviševanje sto-
penj prispevkov iz osebne-

sestvih, Delavska univerza na-
merava povabiti k sodelova-
nju več znanih kmetijskih
strokovnjakov.

IZVOZ STEKLARNE

Delavski svet Steklarne je
na minulem zasedanju spre-
jel tudi letošnji plan izvoza
v vrednosti 2 milijona 184.000
dolarjev. Značilno je, da bo
do letos izvažali tudi blago,
ki je izpostavljeno izredno
ostri konkurenci.

SMARJE

POŽAR V SLOVEN- SKEM DOMU

V nedeljo zvečer je iz ob-
jestnosti in mladoletniške ne-
previdnosti M. N. v dvorani
Slovenskega doma v Rogški
slatini zažgal vejo novoletne
jelke. Požar se je razširil na
okrasno vato, nato pa še na
zaveso in opremo. Ogenj sta
poskušala pogasiti storilec in
njegov prijatelj, vendar jima
to ni uspelo. Požar so ome-
jili in pogasili delavci zdra-
vilišča. Škode je za 5.000 N
din.

ROGAŠKA SLATINA

ZAPRTE TRGOVINE

Potrošniki v Rogški Slati-
ni, zlasti gospodinjice so bile
tik pred novoletnimi prazni-
ki neprijetno presenečene.
Morale so imeti vražjo srečo,
če so hotele dobiti nekaj
jaje, kajti teh je skoraj po-
vsod zmanjkalo že dopoldne.
Prav tako v terek ni nobena
trgovina premogla majoneze
in smetane. Zanimivo je tu-
di, da v nekaterih trgovinah
popoldne niso več jemali sta-
rega denarja, češ da so že
zadnjega odnesli na pošto, pa
čeprav traja dan do polnoči
in ne le do popoldneva.

Takoj po praznikih so se
pričele inventure. Kljub te-
mu, da so vse trgovine last
istega podjetja, je moral ob-
čan obresti v svežem snegu
marsikaka vrata, preden je
našel dežurno trgovino. Če bi
imeli trgovci malo več po-
sluha za potrošnika, bi jim
trgovina verjetno bolj cvete-
la. Ali pa jim gre predobro?
ik

OBISK HEROJA LUKE

Medvedki in čebelice iz
Rogaške Slatine so povabili
narodnega heroja Toneta Vi-
dmarja-Luko, da bi jim pripo-
vedoval o svojih vojnih do-
življajih. Povabilu se je od-
zval in kakim 40 otrokom
pripovedoval o dogodkih, ki
jih je doživel med vojno. Pri
tem je posebej poudarjal vlo-
go bivših skavtov, ki so de-
lali podobno kot taborniki in
so se med vojno odlično
znašli.

NOVOLETNI PLES

Vsi gostinški lokali v Ro-
gaški Slatini so bili na Sil-
vestrovo polni. Gostinci so
si meli roke, zakaj vstopnina
je tu in tam poskočila od la-
ni tudi za 100 odstotkov, pri
tem pa svojim gostom niso
nudili, kar so ti verjetno prič-
akovali. Tako niti zdravil-
šče svojim več sto gostom ni
privoščilo kake pevke.

Drugačno rajanje pa se je
pričelo zjutraj, ko je utihni-
la muzika v hotelih in se je
oglasila na cestah. Goste le

minilo pravo razpoloženje,
ko so poplesavali okrog av-
tomobilov, ki nikakor niso
hoteli vžgati. V Rogški Sla-
tini je bilo namreč več kot
20 stopinj pod ničlo.

LASKO

POGUMNI TONČEK

»Pogumni Tonček«, pravljič-
no igro v petih dejanjih, so
uprizorili učenci osnovne šole
»Marjana Nemca« v Rade-
čah za novoletno jelko.

Režiral je poznan prosvet-
ni delavec, profesor Janez
Pešec. Otroci so dobro reši-
li svoje vloge, oder je bil
pravilčno prirejen. Igro so
igrali dvakrat za otroke, 12.
januarja pa jo bodo uprizo-
rili še za odrasle.

Mladinska odrska tradicija
je v Radečah še ostala na
dramski višini. Žal pa je pro-
svetno delo za odraslimi v za-
stoj, a upanje je, da se bo
nekoč zopet porodilo.

SENTJUR

PREPOČASI DO REŠITVE

Na svoji letni konferenci
v mesecu decembru so člani
zveze borcev na Prevorju
pregledali enoletno delo. O
delu te organizacije je poro-
čal predsednik Mihael Amon.
Poudaril je, da je organizaci-
ja posvečala vso skrb prob-
lemov kmetov borcev. 13
članov je predlagala za dode-
litev posojila za popravilo
stanovanjskih hiš. Nekateri
borci še nimajo rešenih pro-
šenj za priznanje dvojne de-
lovne dobe, ker reševanje
njihovih vlog poteka zelo po-
časi.

Člani ZB so sklenili, da
bodo v 1969. letu uredili in
olepšali okolje pri spomeni-
ku padlih borcev, in to s
pomočjo občine. Se tesneje
se bodo povezali z družbeno-
političnimi organizacijami v
kraju, zlasti pa s šolo. Da
ne bi zamrli spomini iz na-
šega narodnoosvobodilnega
boja, bodo borci pripovedo-
vali učencem spomine iz NOB.

VODOVOD V PREVORJU

Prevorjani so se odločili,
da bodo s pomočjo šentjurs-
ke občine gradili vodovod.
Imenovali so že pripravljali
odbor. Najprej bodo poskrbe-
li za načrte in izvide vode.
Vodovod bo za ta kraj veli-
kega pomena, saj ga bodo
koristile tudi šola, krajevni
urad in kmetijska zadruga.

POŽAR NA GOSPO- DARSKEM POSLOPJU

V soboto ponoči je izbruh-
nil požar na gospodarskem
posloppu Frančiške REZAR v
Glinskem pri Škofji vasi.
Požar na lani obnovljeni
stavbi je nastal zaradi krat-
kega stika v električni nape-
ljava. Poleg poslopja je zgo-
relo tudi 9 ton sena in sla-
me, ena tona koruze in več
kmetijskih strojev. Škode je
za 40.000 n din.

MALA ANKETA

Na smučeh, sankah in drsalkah

Vsak letni čas ima nekaj tistega, kar človeka še pose-
bej privlači. Za zimo je to prav gotovo sneg, ki pobeli
laze in pobočja, po katerih se za nekaj mesecev začnejo
spuščati ljubitelji smučanja in sankanja. Tisti, ki raje
stopijo na drsalke, pa si pomagajo z umetno ali naravno
ledeno ploščo. Vse z enim samim ciljem: v nekaj urah
doživeti na snegu in ledu lepoto smučanja, sankanja in
drsanja.

Tudi v okolici Celja so primerna smučišča za tiste,
ki prvič stopijo na smuč in za one, ki so navajeni tudi
večjih smuk po strmih pobočjih. V dneh po Novem letu
smo obiskali smučišča na Golovcu, na Gričku, pri Morav-
ški, v mestnem parku in na Celjski koči ter Svetini. Pov-
sod je bila slika ista: na belih poljanah so se ob smuki
in smeju veselili številni ljudje.

Smiljan SMODIS, Celje,
učenec I. osnovne šole: »Ka-
dar se grem smučat, grem
najraje na Golovec. V šol-
skih počitnicah bom šel za
nekaj dni tudi na Celjsko
kočo, kjer pa so zahtevnejša
smučišča, kot v najbližnji
okolici Celja. Bil sem tudi
v začetniškem smučarskem
tečaju, kjer se nisem preveč
naučil. Smučarska oprema
je draga, meni pa jo kupu-
je oče. Sicer pa-priporočam
tistim, ki se bodo začeli smu-
čati, naj si vsaj v začetku
pomagajo z rabljeno smučar-
sko opremo.«

Silvester OBLAK, Trnovlje
pri Celju: »Na Golovec sem
prišel slučajno in priznati
moram, da sem s smučišči
zelo zadovoljen. Predvsem za
začetnike in ljubitelje sank-
nja so tu primerne proge.
Oprema je res draga, vendar
vsak, ki ima svojega otroka
rad, mu jo bo kupil. Zimsko
veselje je nekaj posebnega!
Res je, da včasih vsega tega
ni bilo, vendar tudi tu gre-
mo naprej. Mislim pa, da bi
moral nekatera smučišča v
okolici Celja bolj urediti in
opremiti z vlečnicami.«

Franc KOVAC, Celje: »Po
osmih letih — bil sem težje-
bolan — sem ponovno na
smučeh. Za osebno rekrea-
cijo hodim ob sobotah in
nedeljah na bližnja celjska
smučišča, večkrat pa se od-
peljem tudi proti Celjski ko-
či, Mozirski planini in Pohor-
ju. Predvsem na Celjski ko-
či se je v zadnjem času sta-
nje precej izboljšalo in so
na novo urejeni tereni res
primerni za vsakega smučar-
ja. Smučarske opreme je ve-
lika, saj lahko kupiš vse in
to najboljše kvalitete.«

Vladimir PECNIK, Celje:
»Do dvanajstega leta sem ži-
vel v Šibeniku in tako snega
skoraj nisem poznal. Potem
smo se preselili v Celje in
začel sem smučati. Naučil
sem se pri stari mami, v Ce-
lju pa se največkrat smučam
na Golovcu, kjer so tereni
zlasti primerni za manj za-
htevne smučarje. Tisti bolj
pogumni in zahtevni imajo
boljše pogoje na Marovški
in na Celjski koči. V smu-
čarskem tečaju nisem niko-
li bil, opremo pa se kljub
izredno visokim cenam s ča-
som da kupiti.«

Tako štirje izmed množice. Enotni so si v tem, da je
izbira smučarske opreme velika in kvalitetna, vendar mar-
sikdaj predraga. Prav zaradi tega se marsikdo odloči za
cenejšo sanj ali drsalke.

Smučišča pa bodo še bolj oživila ob koncu meseca,
ko se bodo otroci iz šolskih klopi zapodili na strne snež-
ne poljane. Smučarska društva že pripravljajo številna tek-
movanja, tečaje za začetnike in ure posebnega rekreativ-
nega smučanja, ki je zlasti namenjeno starejšim.

Torej letošnja zima bo še minila v znamenju domačih,
preprostejših in cenejših smučšč, kajti toliko opevane
Golte z dolino še niso povezane z žičnico. Morda pa pri-
hodnje leto! Za preprostejšega in manj zahtevnega smu-
čarja, ki si nadene »dilce« ob sobotah in nedeljah, pa
bodo še v bodoče ostala aktualna smučišča v bližnji oko-
lici Celja.

T. V.

21. marec
20. april

Ne pustite, da vam vsakdo gleda v karte, raje se pozabavajte s svojimi soigralci. Mladostni polet vam utegne povzročiti težave.

21. april
20. maj

Na vidiku so nepredvideni dosežki. Ona bo sitna. Nekdo vam hodi v zelje; nič skrbi, do srca ne bo prišel. Novoletni dobiček.

21. maj
21. junij

Sreča v ljubezni, težave v službi. Zmenek, ki ga planirate, pade v vodo; udeležite se zelo pomembnega sestanka.

22. junij
22. julij

Igrati želite vlogo, ki ji ni ste kos. Zadržanost v okolju hitro mine. On vas razveseli z novico in denarjem.

23. julij
23. avgust

Ne glejte samo nase, da ne bodo mnoge prilikošnosti šle mimo. Na loteriji nimate sreče, v lotu pa je lahko celo petica.

24. avgust
23. sept.

Ne reagirajte brez glave. Položaja nimate popolnoma v svojih rokah. Previdnost pred zapleti. Znanec vam meša štrane.

24. sept.
23. okt.

Stvari vam ne gredo preveč hitro od rok. Diplomatska poteza odpre vrata v pričakovanje. Nekdo vam je le navidezno naklonjen.

24. okt.
22. nov.

Zelja se uresniči. Možen padec na pločniku in lažja požarba. V družini rahla razprtija. Ona popusti in je ljubezniva.

23. nov.
21. dec.

Tuje slabosti in napake spregledate, njene vas zapeljajo. Dogodek na cesti vas vznemiri. Moč s kučno tudi. Dve pomoti.

22. dec.
20. jan.

Uresničiti stare načrte, če dobite denar. Ste favorit v družbi moških. Pri smučanju vam spodrsne, ona se vam smeji.

21. jan.
18. febr.

Nekoliko se povzpnete navzgor, četudi z velikim napotom. Odnose do prijateljev nekoliko spremenite in vam nič ne manjka.

19. febr.
20. marec

Privoščite si, kar si lahko privoščite. Veliko jih je, ki bi bili radi v vaši družbi. Pisno in nenaden obisk. Razočaranje.

Marija Roman:

DUŠEVNO NERAZVIT OTROK DOMA IN V ŠOLI

Da postaja problematika vzgajanja in izobraževanja, skratka usposabljanja psihično prizadetih otrok in mladostnikov z vsakim dnem aktualnejša stvar družbe in njenih organov, nam priča tudi živahna dejavnost društev za pomoč duševno nezadostno razvitim osebam, ki delujejo po posameznih večjih kulturnih centrih ter zveza društev za pomoč duševno nezadostno razvitim osebam SRS v Ljubljani. Družinam, v katerih imajo še učljive psihično prizadete otroke je v veliko oporo predvsem posebna osnovna šola, ki s svojimi specialnimi metodami in intenzivnejšim individualnim delom s posamezniki gleda na njih prizadetost ter preostale zmožnosti pripravi mlade ljudi za ustrezno vključitev v družbeno življenje. Eno od pomembnejših načel usposabljanja v posebni osnovni šoli je čim večje sodelovanje učiteljev s starši in drugimi svojci, ki lahko postanejo pri težkem šolskem delu najboljše učiteljevi vzgojni pomočniki, za otroke pa je zelo važno, ali je užival otrok doma potrebno pozornost že od rojstva do predšolske dobe in si pridobil potrebne higienске, socialne in delovne navade, ki pričajo, da ni vzgojno zanemarjen in duševno zaostajal. Potem je delo s takim otrokom mnogo lažje tudi v posebni osnovni šoli, čeprav je duševno nerazvit in včasih celo huje prizadet tudi motorično.

Zdaj teče osmo leto, kar smo začeli s strokovno kategorizacijo otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju. Dejavnost kategorizacijskih komisij in razni predpisi v zvezi s šolanjem psihično prizadetih so v marsičem spremenili podoben učencev posebne osnovne šole, saj obiskujejo leto otroci vseh družin, v katerih imajo prizadetega otroka. To je za otroke ali mladostnika velikega pomena, saj ima s tem šolanjem lepše perspektive in bo v bodočnosti tudi vključen v ustrezno zaposlitev olajšana, kar bo v najlepšo uteho tudi svojcem mladega prizadetega človeka.

Za še intenzivnejše sodelovanje s starši je društvo za pomoč duševno nezadostno razvitim osebam SR Slovenije za konec leta 1968 izdalo drobno, 60 strani obsegajočo vendar aktualno knjižico Marije Komanove »Duševno nerazvit otrok doma in v šoli«, ki je druga, nekoliko spremenjena izdaja prve iz leta 1959. Avtorica Marija Komanova, naša priznana defektologinja in javna delavka, ki je po osvoboditvi leta 1945 učila na posebni osnovni šoli v Celju, sedaj pa deluje v Ljubljani, je na 60 straneh teksta preprosto, nazorno, z globoko zavzetostjo ter znanstveno neoporečno nanizala glavna načela, vsebino, organizacijo ter metode in sredstva usposabljanja duševno nerazvitih doma in v šoli. Na primeru dveh otrok (bratov), od katerih je drugi duševno prizadet, razlaga delo z navedenim, za kar se poslužuje konkretne dejavnosti družine in šole, to je staršev in učiteljev v osnovni in v posebni osnovni šoli. Uvodoma razloži pojem duševno nerazvitega otroka in duševne ne-

razviti (psihične prizadetosti) in pojasnjuje vzroke za tak pojav. Starši bodo lahko z zanimanjem prebrali poglavje, ki govori o tem, kako spoznavamo duševno nerazvito v zgodnji otroški dobi in kako na splošno lahko pomagamo duševno nerazvitemu otroku. V nadaljnjih petih poglavjih pa prikazuje konkretne postopke z malim Andrejem od vstopa v šolo do odraslosti, to je do zaposlitve, in sicer kako je treba ravnati s tem otrokom doma in v šoli. V teh poglavjih je lepo prikazana topla povezanost doma s šolo, na kar bi želel še posebej opozoriti. Iz izjav Marije Komanov govori skrb dobre učiteljice — ortopedagoginje za zaupane nam otroke, zato tembolj razumevamo besede v sklepnem poglavju, v katerem pravi:

»S socialistično človečnostjo prežeti delavci usposabljaajo, zdravijo in skrbijo za duševno nerazvite otroke. Vedno so pripravljeni vse storiti, da ustvarijo pogoje za osebno srečo svojih varovancev v delovni skupnosti. Potrebno je, da jim starši zaupajo in sledijo njihovim nasvetom in predlogom. Podjetja, množične organizacije in oblastveni organi naj prisluhnejo njihovim upravičenim težnjam. Čim več razumevanja in pomoči bodo deležni delavci, ki obravnavajo duševno nerazvitega otroka, tem več duševno nerazvitih otrok bo mogoče pripraviti za življenje in tem izrazitejši bo vpliv socialističnega humanizma na oblikovanje odnosov med našimi ljudmi.«

Knjižica je napisana v lepem, sočnem, živem jeziku, da jo je težko odložiti, dokler je ne preberemo. Potrebno pa jo je večkrat prebrati in o prebrani razmišljati. Tekst pozivljajo lepe in prikupne ilustracije akad. slikarja Franceta Kunaverja ovitek je okusno pripravila šola za oblikovanje v Ljubljani.

Zelo priporočam, da boro knjižico mlajši starši, ki imajo morda še predšolskega otroka, otroške vzgojiteljice v vrtcih, učiteljice prvih in drugih razredov osnovne šole, nadalje tisti starši, ki imajo otroke v posebni osnovni šoli, in kajpak učitelji, ki poučujejo v posebni osnovni šoli, ter vzgojitelji, ki delujejo v vzgojnih domovih za psihično prizadete, a tudi vsi ostali, ki imajo kakor koli opraviti s temi otroki ali jim je reševanje težke in humane problematike pri srcu. Cena kvalitetne in vsebinsko bogate knjižice je minimalna, le 3,50 din. Dobimo jo lahko pri družtvih za pomoč duševno nezadostno razvitim osebam, na posebnih osnovnih šolah in v knjigarnah.

ALBIN PODJAVORSEK

SVETUJEMO VAM – SVETUJEMO VAM – SVETUJEMO VAM – SVETUJEMO VAM – SVETUJEMO

KUPLI STE AVTO, A ZDAJ...

Ljudje danes mnogo razpravljajo o avtomobilih. Pomoč za to so jim najrazličnejše avto revije, katere s testi navdušujejo mlado in staro. Skratka, skoraj ga ni, posebno še mlajšega, ki ne bi poznal nekaj znamk in tipov vozil, kakor tudi njihove cene.

Mnogo veselja je na dan, ko je družina dobila avto, na katerega je morala dolgo čakati, včasih tudi zelo dolgo. Če je v družini že nekdo voznik motornega vozila, potem se začno takoj programirati razni izleti in vikendi. Včasih pa je tudi tako, da ni denarja za registracijo avtomobila, ker je avto vsega porabil. Zelimo vas seznaniti s postopkom za registracijo motornega vozila, ker imajo včasih nervozni, nečakani, novi lastniki vozil zaradi nevednosti mnogo nepotrebnih potov.

- deklaracije in slično)
- potrdilo, da je bilo vozilo na obveznem tehničnem pregledu ugotovljeno za brezhibno (karton)
 - potrdilo o plačilu predpisanih dajatev v zvezi z uporabo vozila:
 - a. pristojbina za javne ceste od cestnih motornih vozil (cestnina)
 - b. da je plačana premija za obvezno zavarovanje vozila
 - c. da je plačana komunalna taksa
 - d. da je plačana registrska tablica
- Vozilo se na osnovi gornjih listin registrira in registracija velja 12 mesecev (eno leto od dneva registracije)

REGISTRACIJA

Za registracijo vozila potrebujemo:

- prošnjo za registracijo, to je registracijski list, katerega napiše komisija za tehnične preglede
- dokaz za lastništvo vozila (račun, pogodba, carinske

KOLIKO STANE REGISTRACIJA ZA OSEBNE AVTOMOBILE

Za osebne avtomobile in kombinirana vozila (kombi) znaša pristojbina za javne ceste glede na delovno prostornino motorja:

do 900 ccm	80,00 ND
nad 900 ccm do 1350 ccm	120,00 ND
nad 1350 ccm do 1800 ccm	170,00 ND
nad 1800 ccm do 2500 ccm	250,00 ND
nad 2500 ccm do 3100 ccm	380,00 ND
nad 3100 ccm	550,00 ND

MOČ MOTORJA

Premije obveznega zavarovanja se plača po konjskih močeh motorja in sicer pri Zavarovalnici Sava, poslovna enota Celje po naslednjih stopnjah:

Moč motorja v KM	Znesek
do 15	232,00 ND
nad 15—30	315,00 ND
nad 30—45	344,00 ND
nad 45—55	359,00 ND
nad 55—60	382,00 ND
nad 60—75	404,00 ND
nad 75—90	427,00 ND
nad 90—115	472,00 ND
nad 115—120	487,00 ND
nad 120—150	502,00 ND
nad 150	524,00 ND

KOMUNALNE TAKSE

Komunalne takse za osebne avtomobile in kombinirana vozila (kombi) se plača glede na delovno prostornino motorja in sicer:

do 900 ccm	80,00 ND
nad 900 ccm do 1350 ccm	120,00 ND
nad 1350 ccm do 1800 ccm	300,00 ND
nad 1800 ccm do 2500 ccm	600,00 ND
nad 2500 ccm do 3100 ccm	1.000,00 ND
nad 3100 ccm	1.500,00 ND

Opomba: takšne takse so predpisane v občini Celje. Registrska tablica stane 21,50 ND + 7,00 ND državni kolek.

Iz gornjih tabel si lahko vsak sam izračuna koliko ga stane, da lahko svoje vozilo registrira.

Na primer:

FIAT 750	80,00 ND
cestnina	80,00 ND
kom. takse	80,00 ND
obvez. zavar.	315,00 ND
reg. tablica, koleki	28,50 ND

Skupaj 503,50 ND

SKODA 1000	
cestnina	120,00 ND
kom. taksa	120,00 ND
obvez. zavar.	344,00 ND
reg. tablica, koleki	28,50 ND

Skupaj 612,50 ND

ter plačati dajatve, ki so navedene pri poglavju o registraciji vozila.

Registrirana vozila, za katera ni v 30 dneh po preteku veljavnosti prometnega dovoljenja, zahtevano podaljšanje veljavnosti registracije, se črtajo iz evidence registriranih vozil in njihove tablice vzamejo.

KAJ MORAMO VEDETI KOT LASTNIK VOZILA

Da moramo v roku 30 dni prijaviti spremembo stalnega bivališča kot lastnik vozila.

Da moramo v roku 15 dni prijaviti spremembo katerega koli od podatkov o vozilu, ki jih vsebuje prometno dovoljenje (barva, motor, šasijska kot tudi spremembo lastniškega vozila).

Če kupujemo rabljeno vozilo, da preverimo, če nam ga prodaja tisti, ki je v prometnem dovoljenju vpisan kot lastnik.

OBVESTILO PREBIVALCEM OBČINE CELJE

Če kupujete vozilo pri trgovskem podjetju AVTO MOTOR Celje ali pri AVTO SALONU ob Ljubljanski cesti v Celju, boste vozilo kupili že registrirano!

JOŽE PUKMAJSTER

PODALJŠANJE VELJAVNOSTI REGISTRACIJE

Lastnik vozila mora pred pretekom leta, za katero velja prometno dovoljenje, vložiti pri pristojnem občinskem organu, ki je vozilo registriral, prošnjo za podaljšanje registracije za naslednjih 12 mesecev. Ob podaljšanju registracije mora predložiti potrdilo (karton) o tehničnem pregledu vozila

KONJIČEK TOVARIŠA SREČKA

Srečko Lotrič je bil lo vratu zakopan med kupi časopisov, raznimi kuponci, srečkami, zažitki pralnih praškov in na pol izpolnjenimi križankami. Med nogami nize so ležali pomečkani leksikoni, atlasi, leset izdaj slovarjev tujk, popisan in večkrat prečrtan papir ter strgana pisma.

— Rešujem, izpopolnjam, pošiljam, izgubljam dobivam... je hitel pripovedovati, istočasno pa je nestrpno brskal po razmetanih papirjih, sešteval, odšteval, množil, delil, te lovalil s prsti in trkal s svinčnikom ob čelo.

— Dva dni sem »usegal plavega«. Dosti je dela in ni šlo drugače. Pakole ob praznikih in ob koncu leta je najhuje, kajti izpolniti moram dvanaest naročniških položnic, med drugimi tudi za dnevnik najmanj za pol leta. Tako bom lahko sodeloval pri podelitvi dnevnikovih počitniških nagrad: štirinajstdnevno potovanje po Kosmetu ali tri mesece plačan prevoz s trolejbusom po Ljubljani. Potem bom poslal kupone v cenjeni večernik, o tem, kateri članek o prostituciji mi je bil najbolj všeč. Pri tem bom zagotovo dobil nagrado: potovanje z ženo v Lurd. Skrivnostno lutka smo spoznali, zbiramo tudi kupone za prstane, fičke, pralne praške, vino... To nogometno kolo je

tako lahko, da bom dal okoli 400 kombinacij.

Skočil je pokonci:

— Zena, zapiši: še danes je treba kupiti srečke za konjsko, turistično, splavarsko, avtomobilsko, gasilsko, navadno in novoletno loterijo. Pa tombola je v Zalti vasi!

Z roko je odprl predal in v oči so se zasvetili ovitki pralnih praškov vanilijeve in pudingove vrečke, zavitki juh, slike nogometišev iz čokolad, kuponi za najneprijaznejša televizijskega igralca in peva z najbolj hreščečim glasom.

— Zbiram. Ko bodo kolekcije popolne, jih bom poslal tovarnam. Lepe nagrade bom dobil. Letos je mnogo praznikov in mnogo slavnostnih križank s slavnostnimi nagradami! Treba je pohiteti.

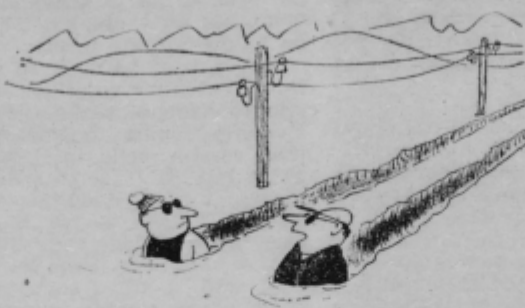
Zena tovariša Srečka je na pokritem balkonu preseljevala rože; morda bo dobila nagrado Turističnega društva. Hčerka je v sobi sestavljala napad nogometne reprezentance Jugoslavije iz leta 1956, ko so igrali proti Franciji, sin pa je treniral reševanje nekih zapletenih pojmov. Vsak večer je eden izmed njih dežural pred televizijo in iskal nove nagradne igre. Redno so prebirali vse časopise in poslušali vse radijske reklamne oddaje. Vse v upanju, da bodo ob novi igri na srečo imeli toliko sreče, da bi dobili nagrado, pa čeprav samo potovanje na Aljasko ali Strmi breg.

Srečko Lotrič je naslonil glavo na zid, zaprl oči, ki so videle samo nagrade, razpise, rešitve, križanke kupone srečke ter narahlo izdihnil:

— Veliko dela. Komaj čakam, da dneva mineta in da bom ponovno med delovnimi tovariši. Sprostitve potrebujem.

TONE VRABL

TRI ZASNEŽENE

— Pri metru in pol novega snega je smučanje nekoliko težavno!
— Niti ne, jaz sem na konju!

— Pusti okno še odprto, prihajajo še zamudniki.

— Vas je sneg res popolnoma oslepel, tovariš učitelj?

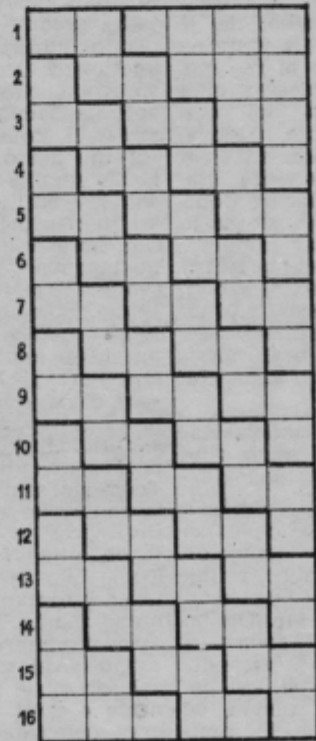
POSESTNICA

Kateri časopis tov. Niko najraje prebira?

niko t. devin

STOPNICE

1. gosposka palača, 2. racak, 3. država v ZDA z glavnim mestom Topeka, 4. odlični košarkar ljubljanske Olimpije (Borut), 5. kneževina na

obali Ligurskega morja z zloglasnimi igralnicami v Monte Carlu, 6. ravninska tla, pokrita z nizkim rastjem, 7. slovesen obhod po mestnih ulicah, 8. domača vaja, zadana stvar, 9. zdravilna rastlina, 10. iztržek, prejemki v gotovini, 11. grešno mesto ob Mrtvem morju, 12. revež, 13. pismono strokovno mnenje, 14. država v Sredni Ameriki, prizorišče zadnjih olimpijskih igre, 15. polotok v Vzhodni Aziji, razdeljen na dve državi, 16. rečno korito.

Crke, ki »sedijo« na stopnicah, dajo osem držav.

DOPOLNJEVANKA

1. pisec letnih poročil, 2. jezik klasične indijske književnosti, 3. plodovit prekmurški pisatelj (Miško), 4. klient, odjemalec, 5. ime slovenske pevke zabavne glasbe Deržaj, 6. kopalnice pri Kopru.

1	A	N			
2		A	N		
3			A	N	
4				A	N
5					A
6					A

ZA RAZVEDRILO

V steklenico vržete kovanec za 20 dinarjev. Nato steklenico zamašite. Ste zmožni, da dobite kovanec ven, ne da bi izlekli zamašek?

V tej državi govori 70 odstotkov prebivalstva nemško, 60 odst. pa francosko; koliko jih govori oba jezika?

S sedmimi štiricami tvorite števila, ki znesejo skupaj 100.

Z eno potezo potegnite štiri ravne črte, tako, da greste skozi vse točke.

PIŠE: JURE KRAŠOVEC

ŠTRAST ZA OGNJEM

RTIC)

rivnost in nejasnost okoližigov sedmih domačij lastniču se je začela jasnej. Najprej, čeravno po dolgem in težkem delu kovalcev, se je začelo ti uslužbencem tajništva lju, ki so morali za razv zadeve pripraviti čim dokazov javnemu tožilni sodišču. Ni bilo lahko viti ali sta za požige vorna oba Zmajška, ali eden od njiju, ali pa obeh še kdo drug.

šanje, da je požigalec, je bilo v Lastniču raz. Ko so ljudje začeli razati o vzrokih, zakaj bi iz Zmajškove hiše požigalo našli pravega odgo. Najmanj so se čudili u Debelakovih postopij, neprijazni odnosi med n. so kljub sovraštvu bi. kni vsem. Za požige na lakovi domačiji sta bi. ti in sin približno ena. imljiva. No pozneje se zazala nedolžnost Fran.

ca Zmajška, k čemur je zlasti pripomoglo priznanje matere Terezije Zmajšek. Če bi sedaj sledili preiskavam, izpovedim prič, mnenjem izvedencev, tako kot so te reči potekale, bi celo zadevo le težko razumeli. Primeri tudi na sodiščih niso nikoli do potankosti razjasnjeni. Celotna razjasnitev požiganja na Lastniču je nastajala kot mozai iz raznih kamenčkov, ki pravo podobo pokaže šele, ko je popolnoma gotov.

Za lažje razumevanje dogodkov je treba od let, ko je na Lastniču gospodaril rdeči petelin, seči še kakšnih štirideset let nazaj:

TEREZIJA ZOKOŠEK je bila stara trinideset let, ko se je leto po končani prvi svetovni vojni poročila. Nevesta v letih je za kmečko žensko precej pozna, kar pa je zaradi vojne tudi razumljivo. Postala je žena Ivana Zmaj-

ška, ki se je priženil na kmetijo, postal solastnik in oče petih otrok, od katerih pa je pri življenju ostal samo leta 1930 rojeni Franc. Za Zmajškovo so sosedje vedeli povedati, da ni bila neuka ali celo neumna. Ljudje pravijo, da je znala govoriti kot »doh-tar«. Kaj je Terezijo Zmajšek pripravilo do tega, da se je vse bolj vdajala pijaci, je vprašanje? Je bila kapljica prepogosta uteha v življenju, ki revno in enolično poteka med lesenimi in s slamo kritimi kozjanskimi hišami? Je morda smrt štirih otrok dala kaj pelina, vsekakor pa brez posledic ni ostalo štiriletno prenosništvo v Šleziji, kamor so jih Nemci ob preseljevanju iz Obsotelja nasilno zvelikli.

Tudi domači so pripovedovali, da je Zmajškova rada pila, da pa jo je včasih tudi brez pitja pograbila čudna svojeglavost in jezavost. Ob takšnih priložnostih se je zatekla v samoto, se izognila ljudem, toda pogosto je bilo tudi narobe, da so jo mora-

li zaklepati v hišo, skrivati nože in podobno, ker je vplila, da se bo »ferdirbalas«.

Svojo trmoglavost je pokazala zlasti zadnja leta, ker sin Franc ni v vsem stregel njenim željam. Zanj je mati namreč že izbrala nevesto, Valenčakovo, toda Franc se je že prej zagledal v Debelakovo Anico. Anico, ki je deset let mlajša od Franca, je le-ta poznal že kot otroka in ko je dorasla v dekle, se je vnela ljubezen. Prigovarjanje matere ni nič pomagalo. Pokopati je morala upe na drugo snaho, kos zemlje in telico, kajti sin Franc se je aprila 1958 poročil civilno, vendar žene ni smel pripeljati domov, dokler se v maju ni poročil tudi v cerkvi.

Tisto leto je bila slaba letina pa je bila žetev skopa. Snaha Anica je bila bolna in ji je zdravnik predpisal prepečenec, toda v hiši ni bilo dovolj kruha. Odnosi med snaho in taščo so bili vedno bolj zategli in napeti, vrh vsega je bila Anica v drugem stanju in zato še bolj občutljiva. Zgodilo se je tako, da Anica ni počakala prve zime na domu svojega moža, Septembra je pobrala svoje stvari in odšla domov k staršem. Kak mesec dni pozneje je pri Debelakovih prvič pogorelo gospodarsko postopje.

Sin Franc je bil zaradi tega nesrečen. Zeno Anico je imel rad, zato je bil razdvojen med svojim in domom svoje žene. Starše je tudi

spoštoval in njegove roke so bile gruntu potrebne. Toda ljubezen in prihajajoči otrok sta tudi imela svojo moč. Franc je hodil od Zmajškovih do Debelakovih. Enkrat je delal pri tistu, pa spet doma, spal več pri Debelakovih kot doma. Včasih ga je občutek dolžnosti do domačije, kjer živi žena, za več dni zadržal zdoma. Ob takšnih priložnostih sta oče in mati prihajala ponj in ga rotila, da naj gre domov, kjer čaka nanj delo.

Ko je snaha Anica prvič odšla k staršem, so se po treh mesecih sicer pobotali, toda mlada ni dolgo ostala, že po nekaj dneh je ponovno zbežala.

Minila je prva zima. Pri Debelakovih so pridno gradili novo gospodarsko postopje, Anici in Francu, ki je še vedno prihajal v hišo kot gost in kot zet, pa se je rodila hčerka. Dokler je bila zima in delo na polju ni klicalo, se Zmajškovi sinova odsotnost ni zdela tako huda. Ko pa je prišla pomlad in z njo delo, so se začeli tudi spori med sinom Francem in starši. Rekli so, ali naj ženo pripelje domov za ognjše, ali pa naj jo pusti in se briga za grunt, če hoče, da bo kdaj njegov.

Franc Zmajšek je med drugim na zaslišanjih povedal, da je mati nekoč v jezi rekla:

»Boš videl! Nekaj bom storila, da ne boš imel več kam hoditi.«

Od petka na soboto v tret-

jem tednu junija je Debelakovim zgorela hiša do tal.

Se nadaljuje

Na sliki požigalka, lastnica, 74-letna Terezija Zmajšek.

Lojze Jakopič:

14

AKCIJA

"rdeča gos"

Obersturmführer Kersten, višji inšpektor šestega Himlerjevega urada v Berlinu, pa je bil ves v ognju, ko je izvedel, da je Copecio premeščen v delovno komando za München. V tem je videl dvojno znamenje za svoje pravilne sodbe. Da se je v taborišču povezal z ilegalno organizacijo, ki bi mu skušala omogočiti pobeg, in drugič, da hoče pobegniti zato, ker mora. Po takšni ugotovitvi za Kerstena ni bilo več dvoma, da je Copecio iskani dragoceni angleški agent. Lahko bi ga prijel, kar bi nedvomno storila Fritz ali vodja taboriščnega gestapa obersturmführer in iz Copecia z mučenjem iztisnila potrebne mu skrivnosti. Lahko bi. Toda Kersten tega ni storil iz varnostnih razlogov. Toliko je poznal angleško obveščevalno službo, da je bil prepričan, da le-ta v svoje vrste ne sprejema slabšev. Copecio bi vse muke izdržal, ne povedal ničesar in s svojo skrivnostjo odšel na oni svet. Kerstenu pa je šlo za podatke, za skrivnosti. Ne za število žrtev kot sto Fritzom in večini delavcev četrtega urada. Zato je Kersten raje okrog Copecia organiziral jeklen krog, ki ga je držal v kleščah, pa vendar toliko v svobodi, da bi Copecio lahko poskusil z akcijo. Kersten je hotel izvedeti, kam in h komu se bo Copecio v Münchnu zatekel, pa kaj bo prinesel s seboj. To je bil Kerstenov prvi načrt. Naslednji pa, kako, kdo in komu bo sporočal naprej in kaj.

Ko je Kersten ponovno obdelal Italijana Lazzaro, je dal poklicati še Slovenca Gregorja. Zabičal mu je:

»Niti trenutek ne izpustiti Copecia izpred oči. V ničemer se ne izdati za sodelavca gestapa. Nobenih samostojnih akcij, toda vse pomembno v najkrajšem času poročati. Esesovski stražar Frido ni preprost stražar. On bo pri skupini. Je izšolan gestapovec z vsemi pooblastili. Njemu vse nemudoma poročati. On bo dal tudi vsa potrebna navodila na kraju samem, če bo potrebno.« In nazadnje še pret-nja: »Z mučenjem in z življenjem bo-

ste plačali, če vam Copecio uide ali če naredite kakšno neumnost.«

Ko se je Gregor vrnil na svoj pograd zraven mene, sem videl, s kakšnim strahom in spoštovanjem me je gledal. Za njegove taboriščne poj-me sem izredno visoko cenjen pri taboriščnem gestapu.

Kako mi je bilo srce, ko sem prvi dan v delovni komandi za München prestopil glavna taboriščna vrata!

»Danes in morda že jutri« tako sem menil, kajti časa sem imel samo tri dni. Ob določen uri bi moral stopiti pred obersturmführerja Kerstena in mu poročati o tajni taboriščni organizaciji. To je zahteval od mene. Če tega ne bom storil, me bo prepustil mirno dvema, ki sta me prvi dan v mučilnici trikrat spravila ob zavest. Tri dni torej! Vsega nisem mogel staviti na tretji dan. Moj načrt je bil, da si prvi dan v Münchenski komandi ogledam pogoje in ugotovim možnosti, drugi dan pa izvedem akcijo. Tretji dan naj bi mislil le na rezervno. Rezervo v sili ali nepričakovani smoli.

Večina komand je v gostem mraku hladnega jutra odkorakala po glavni taboriščni cesti, ki je bila posuta z ostrim, temnim lešem, pa obdana z mladimi topoli na obeh straneh in z jarki, polnimi vode. Esovске straže s psi in udrihanje lagerskih policajev kneflingov s palicami je spremljalo sprevede. Nas so naložili na pokrite vojaške kamione. Prerinil sem se na sedež h koloni, tako da sem skozi špranjo lahko gledal cesto in okolico, koder smo se vozili. Hotel sem vse videti, vse čutiti in razumeti. V tisti uri, ko so nas peljali na delovno mesto, sem hotel vse pridobiti, vse tisto nujno potrebno, kar nabirajo agenti za svoje akcije mesece in leta: kako se ljudje oblačijo, hodi, govore med seboj, kakšne in katere zgradbe so ob glavni cesti, koliko je vojaške policije, kje preži nevarnost... Vedel sem, da je vsak tretji na ulici nemških mest gestapovski agent. Vedel, da je skoraj nemogoče brez nevarnosti in neopažen hoditi po nemškem mestu. Toda jaz sem moral. Moja naloga je to zahtevala, zato sem se moral temeljito zbrati in pripraviti na takšno hojo do cilja. Ne samo za pobeg sam. To je bilo še najlažje v primeru, kot je bil moj, če si enkrat prišel v delovno komando, ki odstranjuje ruševine in neeksplozirane bombe.

Opazoval sem življenje ob cesti in v hišah skozi razsvetljena okna. Videl dekle v sami kombinezi, kako si je pred ogledalom uravnavalo lase, ma-ter, ki je malčkomu nalivala v sko-

delice topel zajtrk, na vogalu starčka, ki je držal na vrvi psa, ki je zalival električni drog, in vojaško policijsko patruljo, ki se je strahoma ozirala v nebo, kot da v oblakih tiči nevarnost, na katero morajo paziti.

Kako daleč od mene in vseh nas, ki smo se tlačili v vojaškem kamionu, je bilo to drobno, vsakdanje meščansko življenje, polno dolgočasje, strahu, jeze, veselja želja in načrtov. V nas pa je bila samo želja jesti in biti na toplem, v meni dodatna: pobegniti in izpolniti nalogo. Če se mi želja uredi, sploh nisem pomislil na to, kaj bom potem, kam bom šel in kako se bom rešil iz srede sovražnega mesta, ki ga nisem poznal. Bilomi je popolnoma tuje, nepoznano. Se nikdar nisem bil v nobenem nemškem mestu, v nobeni nemški vasi. Sploh si nisem znal predstavljati, kakšni so nemški prebivalci v domačem okolju. Po-znal sem le vojake na okupiranem ozemlju in stražarje v taborišču.

Ko so ustavili kamion, so nam razdelili delovno orodje, nas pa v grupe po štiri in štiri skupaj. Znana trojica z vodjem skupine na čelu je s krampi in lopatami naskočila porušen stanovanjski blok. Porušen je bil ob letalskem napadu pred nekaj dnevi. Ni šlo torej za reševanje ljudi in predmetov, temveč za odstranjevanje ruševin s ceste in prometnih križišč.

Nalagali smo razbitine na kamione, ki so odvažali material nekam zelo blizu, kajti po nekaj minutah so se vračali. Pošteno smo morali delati, potili smo se in kmalu sem postal truden. Komaj sem čutil roke. Nenadoma je nekdo na zidu zavpil:

»Halt! Alarm!« Pritekla je straža, esesovski oficir si je ogledal konec predmeta, ki je štrlel iz ruševin. Neeksplozirana letalska bomba. Kratak posvet. Ukazi.

Trije naši kneflingi z vsem potrebnim orodjem so si znova ogledali na pol izkopano bombo. Ostali smo morali v razna zaklonišča pod stražo, daleč stran. Čakali smo. Po nekaj urah so oni trije prinesli kapico bombo in še neke druge dele, več naših skupin pa je moralo bombo do kraja izkopati. Pripeljal je poseben vojaški avtomobil. Nanj so naložili bombo.

Mi smo nadaljevali z delom. Ves dan, v istem ritmu, istem vzdušju. Le straža se je menjala in vmes smo dobili še kar izdatno kosilo: čorbo s krompirjem, korenjem in narezanim zeljem, vrhu katere so plavalci cinki magi kocke.

In nato proti večeru zopet na kamione, pa nazaj v taborišče po isti poti, skozi glavna taboriščna vrata. Preštevaje, pregled in pohod v strumnih molčečih vrstah na domači blok, v svojo štabo. Nato večerja, drobni opravki, konec luči, spanje. Pred spanjem obujanje vtisov in nato kovanje boj-nega načrta Sam. Sredi sovražnikov. Majhen in beden. Preplašen. Vendar odločen iti do kraja. Izvršiti nalogo.

Sama sva stala z Gregorjem vrhu visoke porušene zgradbe in metala na dvorišče ruševine. Padale so v globino v gostem slapu prahu, ki se je dvignil od tal še bolj gost vsakič, ko je material udaril ob zemljo. Videl sem pod seboj na cesti kamione, na katere so material nalagali sotrpini, in strojnična gnezda stražarjev okrog nas, ki so nas pazili. Bili so večji v svoji stroki in kljub raznolikemu terenu, razpostavljeni tako, da nihče od nas ne bi mogel pobegniti nekažnovan. Vsa okolica je bila razdejana od bombnih napadov. Poskušal sem ugotoviti, kje smo, na kateri cesti, pa nisem nikjer našel napisne tablice. Samo to sem vedel, da smo nekje v severozahodnem predmestju Münchna, in sicer po glavni dachauski cesti, po kateri smo se to jutro peljali. Več deset kamionov naših sotrpinov so peljali naprej v druge mestne predele.

Ko sem si dodobra ogledal okolico in odmeril smer proti središču mesta, sem se lotil Gregorja kraj sebe. Bila sva sama. Lahko bi se ga rešil z enim samim gibom lopate in ga porinil v globino na dvorišče. Nihče bi mi ne mogel ničesar očitati. »Napraviš je samomor,« bi rekel. Take in podobne stvari so oile v naši komandi na dnevnem redu, pa tudi takšne, da so stražarji streljali na ubežnike, da so zaradi nepazljivosti pri demontiranju silne eksplozije bomb raztrgale deset, dvajset človeških teles. Skrajno sleherni dan je za našo komando poseben kamion pripeljal v taborišče mrtve.

Dve uri sem imel časa. Nadstropje niže je delal z vodjo skupine Lazzaro in ves čas pogledoval v nadstropje, kjer sva delala z Gregorjem. Začel

sem pogovor brez ovinkov, v čisti materinski.

»Kaj je res, da si bil v Ljubljani partizan, ali varnostnik?«

Gregor je prenehal z delom in me presenečeno pogledal. Verjetno zaradi vprašanja in zaradi čiste slovenščine.

»Kaj pa je to zate pomembno?« je odgovoril. Naredil sem sil zaupljiv in tovariški obraz.

»Zelo važno. Celó več kot to, ver-jemi.«

Gregor je bil nezaupljiv. S pogledom je preiskal okolico. Ujel sem njegov pogled in ga pomiril.

»Nihče ne prisluškuje, bodi prepričan. Drugače o teh stvareh ne bi govoril s teboj. Veš, zame vsi mislijo, da sem Italijan, pa sem partizanski in angleški agent. Tudi v taborišču. Zato je zame važno, da odgovoriš na vprašanje.«

Gregorja je zalila rdečica. Od osuplosti ni vedel kaj odgovoriti. Ponovil sem vprašanje.

»Si bil v Ljubljani varnostnik ali ne?«

Gregor je nekaj časa okleval, nato pa je neodločno izjavil.

»Bi.«

Vztrajal sem dalje:

»V kateri grupi? Kdo je bil vodja? Na katerem terenu?« — Ujel sem Gregorjevo zadrego in bil pri priči gotov, da se je varnostnikov v Ljubljani bolj bal, kot pa da bi bil član katere njihove skupine. In samo to sem hotel. Gregor je obotavljaje odgovoril:

»Tega tudi v taborišču ne smem povedati. Prisegel sem.«

Naredil sem se, kot da razumem, upoštevam in zaupam. Sklonil sem se čisto k njemu in mu rekel:

»Si pripravljen storiti pomembno nalogo za partizane in zaveznike? Sedajle takoj!«

Spet ga je obilila rdečica. Od ner-voze so mu drgetale ustnice.

»Kaj hočeš od mene?« In nato nenađen, duhovit preblisk. »Kako naj jaz zaupam tebi?«

Položaj je bil zame več kot resen, pa sem se komaj ubranil nasmeška nad ugotovitvijo, kakšen teleban je bil Gregor, Gregor izdajalec, belogardist nekod doma in sedaj gestapovski agent v taborišču. Bil sem zadovoljen sam s seboj, da sem tako izbral vloge, kot sem jih. Med Gregorjem in Lazzarom. Italijan Lazzaro je bil še bolj primitiven, toda bolj prizadeven in eksplozivni. Za moj načrt bi moral biti njegov značaj nevarnejši od Gregorjevega. To sem sedaj znova preveril. Odgovoril sem Gregorju:

»Zaupaj ali ne zaupaj. Jaz sem tebi zaupal večjo skrivnost kot ti meni. S tem sem svoje življenje izročil v tvoje roke. Torej? Lahko nadaljujem? Sprejmeš ali ne?«

Gregor je takoj brez pomisleka og-njevito prikimal:

»Seveda sprejemem, govori!«

V kratkih obrisih sem mu razložil načrt in pri tem oprezal, kako je vsako besedo, vsak posebej poudarjen zlog v njej učinkoval na Gregorja.

»Pri sebi imam podatke, ki jih moram spraviti iz taborišča. Tako pomembni so kot podatki za kako večjo ofenzivo na fronti. Dva morava biti, ki bi te podatke nesla. Odločil sem se za naju. Danes morava pobegniti. Zadnji čas je. Jutri bi bilo že prepozno. Imam naslov v mestu, kamor je treba priti, samo povej, če hočeš sodelovati. Tvegati.«

Gregor je hitro odgovoril: »Objubil sem že. Grem. Storim, kar rečeš, takoj zdajle. Hočeš jamstvo?«

Ostal sem miren in mu razložil da-lje:

»Ti boš nesei pol poročila, jaz pol. Vsak del je napisan tako, da lahko pomeni celoto za strokovnjake. So navadni beli papirji, kajti poročilo je napisano s tekočino, ki je niti infra rdeči žarki ne odkrijejo. Potreben je poseben kijuč za kemikalijo in tega ključa nima človek na naslovu, kamor sva namenjena, ampak nekdo drug, tretji pa ima radijsko oddajno postajo, ki bi poročilo odposlala dalje. Sedaj me dobro poslušaj: dogovorjeno je tako, da prideva z istim poročilom dva na določeno stanovanje. Prvi ali drugi potrdi zanesljivost. En sam je sumljiv, pa četudi je pravi in je drugi po nesreči padel kje v zasedo. Za to morava oba priti na naslov.«

Gregor je postal nestrpen

»No, in ta je...?«

»Na Gartnerplatzu in trgovski hiši, tretje nadstropje, akademik Hungermann. Ponovi in ne pozabi!«

Gregor je dvakrat, trikrat ponovil naslov. Nadaljeval sem:

»Geslo je: Ubežnik iz Dachaua pro-si obleko! Odgovor: Lahko umre nag! si vse razumeš?«

Kadrovska komisija Tovarne arom in eteričnih olj

ETOL Celje

razpisuje naslednja prosta delovna mesta za sektor »RICENTRA«:

- 1) predstavnika za Zagreb
- 2) zastopnika za Primorsko
- 3) zastopnika za Hrvaško

Za posamezna delovna mesta se poleg splošnih zahtev, zahtevajo še naslednji pogoji:

1. diploma II. stopnje ekonomske, kemične, biokemične fakultete ali diploma I. stopnje istih fakultet z znanjem srbsko-hrvaškega in nemškega jezika in 5-letno prakso v komercialni stroki. Posebna znanja: opravljen šoferski izpit B kategorije.
2. in 3. Srednja šolska izobrazba ekonomske, kemične ali farmacevtske smeri in 3 leta prakse v potniški službi ali kemijski industriji. Posebna znanja: opravljen šoferski izpit B kategorije.

Vloge s potrebnimi dokumenti in kratkim življenjepisom je potrebno poslati Tovarni arom in eteričnih olj »ETOL«, Celje v roku 8 dni po objavi v časopisu.

Vojaška diktatura v Braziliji je dosledna. Celo božično poslanico papeža Pavla VI. so izpisi objavili cenzurirano. DA se »hudujejo« na hudobne generale: prekinile so go-podarsko pomoč Braziliji — i dva tedna... Franco je ginal iz Španije princa Karla iz dinastije Bourbon-Par-ta. V Španiji je ostal drugi retendent na španski prestol: Juan Carlos, ki je menda rancu všeč. Če je to tudi še španskemu ljudstvu, je rancu očitno vseeno... V amburgu so ustanovili komunistično partijo Nemčije-larkistično in leninistično KPN/ML), ki pa je v bistvu aoiistična oziroma prokita-jba. Po ponovni legalizaciji lare zahodnonemške KP in o ustanovitvi še ene KP la-i so zdaj v ZR Nemčiji kar i komunistične partije. Mor-a bodo letos ustanovili še atero... Takoj po novem le-i je nekdo spet prisilil ame-ško potniško letalo, da je ristolalo na Kubi. Ob istem zsu je neki Grk pristilil pot-iško letalo, ki je vzletelo v imu, da je pristalo v Katru-e bo šlo tako naprej, ne bo ogel nihče več jamčiti pot-ikom, da bodo prišli tja, ka-or so namenjeni... Ljudj o svetu imajo najrazličnejša imenja in starem letu. V Bri-miji in na Nizozemskem je nketa pokazala, da večina tent, da je bilo leto 1968 za-četo. V Vietnamu, Nigeriji, na eškoslavaškem in še kje dru-pd niso delali take ankete. da odgovor bi bil najbrž i... Na Severnem Irskem o se spet udarili protestanti i katoličani. Decembra lani o neredi dosegli vrhunec. Po-cija je skoraj brez moči in eželi grozi propad, kakor je ejal ministrski predsednik. juđe so iznajdljivi: če se e tepejo zato, ker so različ-e rase, se tepejo zato, ker o različne vere. V resnici pa e tepejo za koristi — po na-di tuje... Blaiberg, prvi ovok s tujim srcem, je pred-eko dnevi praznoval oblet-ico svoje čudežne ozdravit-e. Povabil je tudi dr. Bar-arda, kirurga, ki mu je rešil vjenje. Toda ta ni mogel riti — ima čir na želodcu.

Enak položaj vseh naših državljanov

Hkrati z novim zakonom o narodni obrambi bo zvezna skupščina kmalu obravnavala tudi predlog zakona o vojaški obveznosti

Odloke o vojaški obveznosti jugoslovanskih državljanov je doslej vseboval zakon o narodni obrambi, ki je bil sprejet leta 1955. Ti odloki so bili večkrat spremenjeni in dopolnjeni, vendar je zakon v osnovi ostal isti. Sedaj pa se, na enakih temeljih, pripravljajo nove spremembe, ki naj bi odpravile nekatere preživele oblike in zajamčile enak položaj državljanov pred zakonom.

Spremembe nekaterih odredb o vojaški obveznosti terja tudi načrt zakona o narodni obrambi, ki je bil malo prej pripravljen in predložen skupščini. Ena najpomembnejših odredb tega zakona na primer predvideva, da imamo razen enot JLA tudi enote teritorialne obrambe, katere osnujejo, opremijo in vzdržujejo delovne organizacije in družbeno-politične skupnosti. S tem se odredbe o narodni obrambi prilagajajo zasnovam splošno narodne obrambne vojne.

SPREMENJENA OBVEZA SLUŽBE V REZERVNEM SESTAVU

Po predlogu novega zakona o vojaški obveznosti, katere-

ga je nedavno potrdil zvezni izvršni svet in ga poslal zvezni skupščini, se spreminja dolžnost služenja v rezervnem sestavu oboroženih sil. Ta dolžnost ne bi bila zgolj v opravljanju vojaške službe v JLA, po odslužitvi vojaškega roka, ampak tudi v enotah teritorialne obrambe, katere predvideva predlog zakona o narodni obrambi. Ta odredba omogoča, da se enote in službe teritorialne obrambe dopolnjujejo z vojaškimi obvezniki in da se v njih poučuje rezervni sestav oboroženih sil.

VOJASKA OBVEZNOST ŽENSK

Bistvene spremembe so predvidene tudi glede vojaške obveznosti žensk. Po dosedanjih predpisih so bile vojaške obveznice samo ženske strokovnjakinje in njihova obveznost je bila v tem, da so služile v rezervni sestavi JLA.

Sedaj je predlagana temeljito nova rešitev: v rezervni sestavi oboroženih sil morajo služiti vse ženske, ki so starejše od 19 in mlajše od 40 let. Kot vojaške obveznice bi bile poslej lahko tudi v mirnodobnem času poklicane na vaje in razporejene na službo v teritorialni obrambi, neglede na njihovo strokovnost.

POVRACILO ZA VSE DRŽAVLJANE

Vaje in poduk v enotah teritorialne obrambe so izenačene z vajami v enotah JLA. Po predlogu novega zakona naj bi enote teritorialne obrambe postale pomemben dejavnik vojaškega poduka prebivalcev, zlasti mladine in oseb v rezervnem sestavu.

Predložen je tudi povsem nov način povračila državlja-

SENATOR EDWARD KENNEDY (levo) je bil pretekli teden izvoljen za pomočnika vodje demokratske večine v ameriškem senatu in disciplinskega vodjo senatne večine. Ta izvolitev pomeni za mladega »Teda« Kennedyja pomembno odskočno desko za politično in javno uveljavitev. (Telefoto: UPI)

nom za izgubljeni zaslužek med vojaškimi vajami in med izpolnjevanjem drugih dolžnosti do narodne obrambe. Povračilo za izgubljeni zaslužek bi pripadalo vsem državljanom in ne samo zaposlenim, kot je bilo predpisano doslej. S tem se zajamči povračilo kmetom, osebam svobodnih poklicev in drugim.

Odškodnino bi izplačevalo družbeno politične skupnosti, ki organizirajo vaje ali druge oblike izpopolnjevanja vojaških obveznikov: zveza, kadar gre za JLA in njen rezervni sestav, druge družbeno politične skupnosti in delovne organizacije pa za pripadnike enot teritorialne obrambe.

ENOLETNI ROK

Predlog zakona je zaostril tudi pogoje za enoletni vojaški rok. To možnost bodo imeli samo edinci hranitelji in osebe z visoko in višjo šolsko izobrazbo, ukinjene bi bile sedanje odredbe, po katerih so služili eno leto vsi obvezniki v šolah za rezervne oficirje. Novi zakon bo natančneje uredil tudi položaj hranitelja.

S. STARČEVIC

tedenski zunanjepolitični pregled

Dva mlada Arabca sta vrgla zažigalne bombe in streljala z brzostrelko na potniško letalo izraelske družbe »El Al« na atenskem letališču. To dejanje je imelo dve neposredni posledici. Prva: en potnik na letalu je bil ubit, nekaj je bilo ranjenih. Druga: dva dni pozneje, 28. decembra, so se štirje izraelski helikopterji, polni izraelskih komandosov, spustili na mednarodno letališče v Bejrutu, v Libanonu. V 45 minutah, kolikor so izraelski komandosi gospodari-li na letališču, so popolnoma uničili 13 potniških letal samo arabskih letalskih družb v vrednosti kakih 50 milijonov dolarjev. Letal drugih narodnosti se niso dotaknili.

Toda širše posledice teh dveh dogodkov so neprimer-no hujše. Položaj na Srednjem vzhodu, ki je bil že tako in tako slab, se je skrajnaje zaostril. Varnostni svet, ki so ga sklicali na vrat na nos, je v resoluciji obsodil Izrael. V Izraelu so rekli, da se za varnostni svet ne menijo, ker samó podpira Arabce. V Libanonu so zavpili na Izrael, zakaj je bil potreben ta napad, ko je vendar Libanon zmeraj puščal Izrael pri miru in jih je zato moral celo slišati od bojevitejših arabskih sosedov, posebno Sircev. De Gaulle je zagrozil Izraelu, da Francija ne bo gledala kri-žem rok, če bo Izrael napadel Libanon. Izrael se lahko obriše pod nosom za 50 francoskih lovskih letal »mirage«. Ne bo jih dobil.

V širšem ozadju se je po-spešeno nadaljevala igra med vesilami. Posebno dejavna je zdaj sovjetska diplomacija, ki »sondira teren« v Washingtonu, Parizu in Londonu. Rusi predlagajo, da bi se sestali vsi štirje in da bi sklenili, da skupno nastopijo in naredijo red. Sovjetski predlog določa izpolnitev resolucije varnostnega sveta iz novembra 1967, po kateri bi se morali Izraelci umakniti z vseh okupiranih ozemelj, v zameno pa bi jih arabske države priznale in jim zagotovile nemoteno plovbo skozi Sueški prekop in drugod. Izraelci, ki bi se radi pogajali z Arabci »na štiri oči« brez navzočnosti velesil, odgovarjajo na ta sov-jetski predlog z vprašanjem: »Kje so jamstva?»

Eno je očitno: položaj na Srednjem vzhodu že tako dolgo »gnije«, da je temeljito okužil tudi mednarodno ozračje. Ne ZSSR ne ZDA ni do tega, da bi se položaj tako poslabšal, da bi spet prišlo do vojne, ki bi utegnila potegniti eno ali drugo »super-

silo« v vrtnec. Zdaj imajo tako Rusi kakor Američani močne pomorske sile v Sredozemlju. Eni in drugi se bojijo, da se ne bi te sile nekega dne spopadle. Potem bi šlo zares!

Ves svet — ali vsaj tisti, ki ima televizijo — je bil neposredno priča ameriškega in človeškega zmaganstva, ko so trije ameriški astronauti obkrožili Mesec in se vrnili

Dva atentata

na Zemljo. Prvič se je zgodilo da se je tudi čovek iztrgal z zemeljski težnosti in »padel v objem« Meseca. Neki pesniško navdahnjen komentator je tri astronaute primerjal s svetlimi tremi kralji, ki so to pot sledili Mesecu. In kaj so našli? To je tisto vprašanje, ki si ga zastavljajo največji znanstveniki in misleci današnjega sveta.

Nihče ni nevoščljiv in posebno znanstveni svet je navdušen nad tem velikanskim uspehom, ki je sad dela stotisočev ljudi. Dvajset tisoč podjetij je sodelovalo pri projektu »Apollo«. Kdo ne bi bil pretresen in vznemirjen ob nadzorskem tuljenju 2660 ton težke nosilne rakete Saturn V, nažrte kerosina in tekočega kisika in vodika, ko se je pognala v vesolje? Če bi ta pošast ob vzletu eksplodirala, bi bila eksplozija po jakosti podobna eksploziji atomske bombe v Hirošimi. Vse to in še marsikaj drugega v zvezi s tem poletom je po pravici burilo domišljijo ljudi pred koncem leta. Toda sredi navdušenih čestitk in zmaganstvenega vzklíkanja se je marsikdo zamislil: Koliko je še na zemlji lakote in bolezni in koliko dobrega bi lahko te milijarde dolarjev in vsi ti možgani naredili tukaj, ne na Mesecu. Znana britanska revija »New Scientist« je v u-vodniku zapisala: »Ali je povsem dostojanstveno, če se košatimo v lepih oblačilih tehnološkega Versaillesa, medtem ko bi množicam lačnih na svetu lahko tako odločilno pomagali vsi ti možgani in dolarji, ta čudovita organizacijska sposobnost, pogum vztrajnost, ki so privedli Apollo do uspeha. Zakaj si mi nedosledni ljudje tolikokrat izberemo brezdušne smotre in se ne zmerimo za ple-menitejše človeške naloge, ki kričijo na našem pragu...«

CARACAS — Venezuelska vlada je uradno zanimala, da bi podpirala oboroženi upor na jugu Gvajane, kjer se vedno divjajo

tedenski notranjepolitični pregled - tedenski notranjepolitični pregled

UGODNA GOSPODARSKA SITUACIJA — Lani je jugoslovansko gospodarstvo po zastoju, v katerega je zašlo po reformi, spet oživilo. Narodni dohodek se je lani povečal za 5 %, produktivnost za 6 %, industrijska proizvodnja za 7 %, gradbeništvo je povečalo obseg del za 7 %. Družbenih stanovanj smo lani zgradili kakih 135.000, 6 % več kot leto prej. Kmetijvu se je žal, slabše godilo, dema zaradi neugodnega vremena, eloma pa zaradi slabše prodaje tiroma izvoza, zlasti živine. Na ružbenih posevkih je bila sicer roizvodnja za 1 % večja kot pred-niskim, zato pa je bila v zaseb-nem kmetijstvu manjša za 4 %. enice smo pridelali 4,5 milijona n (10 % manj kot leta 1967), ko-že pa 6,8 milijona ton (6 % anj)

Življenjski stroški so se lani večali za 5 % (najbolj so se po-čale stanarine, promet in neka-re druge storitve), osebni dohod-pa za 9 % in znašajo povprečno 8 din. To pomeni, da se je skup-ni moč povprečnega Jugoslavana večala povprečno za 4 %.

Medtem ko se je število zapo-nih prejšnja leta zmanjševalo, je lani prvič po reformi spet za-lo rahlo povečevati (za 0,6 %). I se je po nekaterih podatkih so-zmerno predvsem povečalo šte-o uradništva. V vsej državi je o lani zaposlenih (če ne šteje-o ljudi, ki so zaposleni v vojski milici) 3.584.000 ljudi, kar pa je zmeraj nekaj manj kot leta 15. Računajo pa, da se bo letos oslenost povečala za 2 %.

Manj ugodna sta bila lani izvoz in uvoz. Industrija je sicer izvozila za 7,6 % več blaga, zato pa se je skoraj za tretjino zmanjšal izvoz kmetijskih pridelkov in izdelkov. Ob tem pa se je uvoz povečal za 3 %.

PODRAŽITEV AVTOMOBIL-SKEGA ZAVAROVANJA — Konec decembra so zavarovalnice spreje-le nove premijske cenike za avto-mobilska zavarovanja, ki veljajo od 1. januarja dalje. Po teh ceni-kih se je avtomobilsko zavarova-

Po zastoju spet vzpon

nje precej podražilo, predstavniki zavarovalnic pa trdijo, da tudi zdaj še ne bodo mogli kriti izgube.

V SVICO BREZ VIZUMA — Jugoslavija in Švica sta sklenili sporazum, ki določa, da smejo ju-goslovanski državljanji potovati v Švico samo s potnim listom, brez vizuma. Enako velja za potovanja Švicarjev v Jugoslavijo. Vizum pa si morajo priskrbeti tisti, ki se želijo v Švici (oziroma v Jugoslaviji) zaposliti.

PRVI JUGOSLOVAN S TU-JIM SRCEM — Dušan Vlačo, 16-letni Jugoslovian iz Elmira je pred Božičem zapustil bolnišnico v Hou-stonu, kjer so mu 18. septembra

presadili srce. Dušana Vlača, ki se odlično počuti, je operirala skupi-na zdravnikov pod vodstvom dr. DeBakeya.

NEŽIVLJENJSKI ZAKONI — Slovenski zvezni poslanci Bogo Gorjan, Ludvik Golob, Marjan Dolenc, Marjan Dajčman, Zoran Polič, Tine Remškar, Viktor Avbelj, Marijan Breclj in Tone Bole so poslali predsedniku zvezne skup-ščine predlog, da bi po hitrem po-stopku spremenili tri lani sprejete zakone s področja obrti oziroma odpravili omejitve, ki jih določajo ti zakoni. Tako naj bi odpravili za-konska določila, po katerih sme zasebni gostilničar zaposlovati naj-več tri delavce, dalje omejitve to-naže tovornjakov zasebnih prevoznikov do največ pet ton ter dolo-čilo, po katerem smejo prevažati zasebniki le z avtomobili do 5 sede-žev (marsikje v Sloveniji npr. pre-važajo šolarje s kombiji samo pre-vozniki). Po predlogu slovenskih poslancev naj bi te zakonske rešit-ve prepustili republikli.

KRAJŠA DELOVNA DOBA — Zvezni sindikati ponovno zahte-vajo skrajšanje delovne dobe za pokojnine na 35 let za moške in na 30 let za ženske. V tem primeru naj bi pokojnina znašala 75 % ose-bnega dohodka, tisti, ki bi delali dlje, pa naj bi dobili ustrezno več-jo pokojnino.

KAZNOVANI ORGANIZA-TORJI NEREDOV — Sodniki za prekrške na Kosovu so kaznovali 55 organizatorjev nedavnih šovin-ističnih neredov z zaporom od 15 do 30 dni, proti 20 osebam pa teče kazenski postopek.

TRG. PODJETJE - MODA - CELJE

ZA JESEN IN ZIMO IMAMO V ZALOGI RAZNE PLASČE IN KOSTIME V VSEH MODNIH BARVAH IN KROJIH

SE PRIPOROČAMO — KOLEKTIV —

KOMPLETNO os za žago venčijanko in lovsko puško Hamerles 16 x 16, odlično ohranjeno prodam ali zamenjam tudi za hrastove deske. Kelhar, Ločica 69, Polzela.

TAKOJ vseljivo hišo z garažo in vrtom prodam. Ogled od 16. ure dalje. Radko Dobrajc, Celje, Ljubljanska cesta 33.

HISO (voda in elektrika v hiši) 5 minut od železniške postaje in trgovine prodam ali zamenjam za kjerkoli. Hiha Andič, Obrežje 28, Zidani most.

KUPIM

V BLIZINI Celja kupim staro ali nedograjeno hišo. Naslov v upravi lista.

STANOVANJE

OPREMLJENO sobo oddam eni ali dvema mirmima in solidnima dekletoma. Možnost kuhanja. Naslov v upravi lista.

SOBO oddam poštenemu dekletu kot sestanovalki. Miklošičeva 3, pritriljeje levo.

SOSTANOVALKO sprejemem. Naslov v upravi lista.

MIREN fant išče opremljeno sobo, v Zalcu. Naslov v upravi lista.

ZAPOSILITEV

SAMOSTOJNO in pošteno gospodinjstvo pomočnico iščemo. Dr. Čretnik, Senjur 63.

BULDOZERJE — nakladalce (Läbberje) in več prekucnikov (kiparjev) zasebnega sektorja bomo zaposlili od meseca marca 1969 dalje v celjskem območju. Interesenti naj se javijo čimprej s pisмено ponudbo na upravo lista pod »CELJE—II«.

RAZNO

IZOBRAZENEGA moškega iščem za skupno gospodinjstvo. Starost od 46 do 56. Pismene ponudbe pod »POROKA«.

ODKUPUJEMO OREHOVO, ČEŠNJEVO, IN HRUŠKOVO FURNIRSKO IN ŽAGARSKO HLODOVINO PO UGODNIH CENAH!

Istočasno se priporočamo za nakup raznih funkcionalnih omaric, kuhinjskih miz in stolov katere lahko nabavite v vseh prodajalnah pohištva!

LIK

»SAVINJA«

CELJE

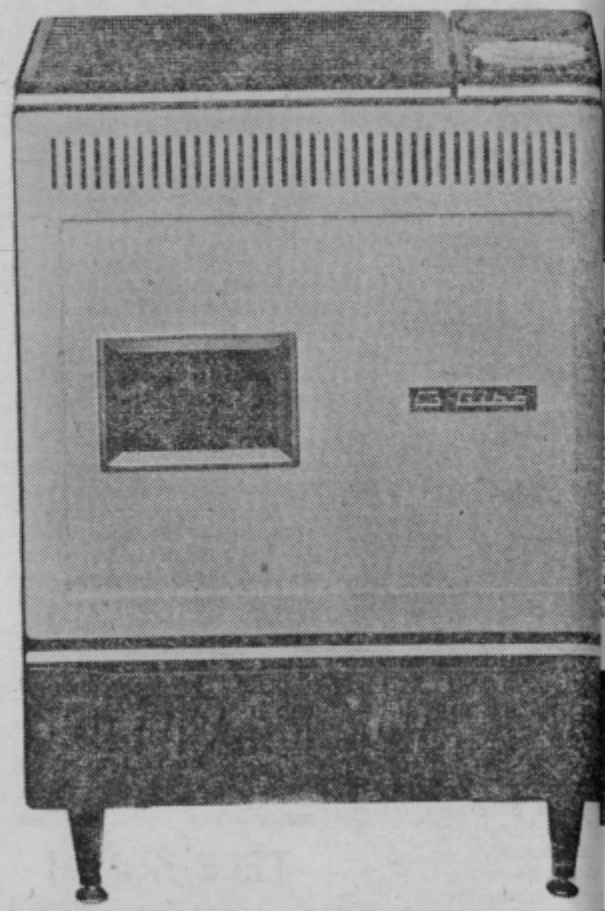
Mariborska 116

NOVO LETO, NOVE ZELJE!

TOPEL DOM VAM POMAGA URESNICITI ITALIJANSKA »GIBO« OLJNA PEC Z VENTILATORJEM.

OBISČITE PRODAJALNO »AVTO« V CELJU, LJUBLJANSKA C. 11.

SIP — Strojno industrijsko podjetje Sempeter v Savinjski dolini

razpisuje prosto delovno mesto

VODJE finančno računskega sektorja

Kandidati morajo poleg splošnih ustrezati še naslednjim posebnim pogojem:

- višja šolska izobrazba ekonomske ali organizacijske smeri,
- 8 let delovne prakse v finančnih poslih.

Delovno mesto je vodilno. Nastop dela 15. 3. 1969. Kandidati naj pisмено vlogo z dokazili dostavijo podjetju do 25. 1. 1969.

MALI OGLASI

PRODAM

SIVORJAVO kravo — dobro mlekarico, pred telitvijo, prodam. Marija Pilih, Trnovlje 9, Skofja vas.

PRASIČA (pitaneja), brejo vozno kravo, prodam. Velenšek, Ostrožno 105.

DVE kravi s teletoma prodam. Kramer, Celje, Medlog 51.

VISOKO BREJO kravo prodam. Milinarič, Miklavčev hrib 18.

MANJSE posestvo v okolici Vranskega prodam. Naslov v upravi lista.

FIAT 750 prodam. Nikolič, Kasaze 87, Petrovče.

KOBILO 8 let staro prodam. Geršak, Trnovlje 13, Skofja vas.

ZAHVALA

Ob prerani izgubi moje žene in mame

NEŽE VIDIC

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, darovalcem vencev in cvetja, vsem, ki so jo spremili do njenega zadnjega doma. Iskrena hvala kolektivu MERX in tovarni TOPER za poklonjene vence in udeležbo pri pokopu. Posebna hvala prim. dr. Fazarincu za njegovo prizadevanje in lajšanje bolečin, enako tudi dr. Kovačevi — in vsem vsem zdravnikom, medicinskemu in strežnemu osebju internega oddelka celjske bolnice.

Globoko žalujoči mož in hčerke z možmi

PARADIŽNIK ZA VOLANOM

10. Paradižnik je obesil cev na okno avtomobila, tako da je molela v kabino in skočil za hišo k pipi gledat, kako, da je voda prenehala teči. Vzrok je bil brž odkrit. Na cevi je stala gospa Ribizljeva, ki je prišla po ščepec soli in se pri tem zaklepetala s Klaro! — »Oh, oprostite!« je

zažgoela in odskočila s cevi. »Sem slišala, da potujete! se je zgovorno lotila Paradižnika.

Tudi Paradižnik ni bil nedostopen za kramljanje. Zgrabil je za besedo. Premleli so še enkrat ves načrt potovanja: Ljubljana, Gorenjska, morje... — »No, naj grem!« je končno za-

ključila Ribizljeva. Udarilo je že poldap, ni kosilo pa je bilo še v mreži! — Paradižnik je stopil k pipi in jo privil, potem je potegnil k cev in jo zvil v kolobar. Obesil jo je na gar — Pol ure zatem sta stala Paradižnikova s ko v rokah pred avtomobilom, ki je bil še rosnih kapljic.

RADIO LJUBLJANA

VSAK DAN: poročila ob 5.15, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 13.00, 18.00, 19.30 in 22.00. Pisan asbleni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 10. JANUARJA: 8.00 Glasbena matineja. 9.25 »Morda um bo všeča. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti — Veterina. 12.40 Čez pota in potoke 13.30 Priporočajo um... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.45 Turistični napotki za tuje goste.

Naročite svoj list na domači naslov

NEDELJA, 12. JANUARJA: 8.00 Glasbena matineja. 9.25 »Morda um bo všeča. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti — Veterina. 12.40 Čez pota in potoke 13.30 Priporočajo um... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.45 Turistični napotki za tuje goste.

SOBOTA, 11. JANUARJA: 8.00 Glasbena matineja. 9.25 »Morda um bo všeča. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti — Veterina. 12.40 Čez pota in potoke 13.30 Priporočajo um... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.45 Turistični napotki za tuje goste.

TELEVIZIJSKI SPORED

NEDELJA, 12. JANUARJA

0.00 Madžarski TV pregled (Beograd)
0.25 Poročila (Ljubljana)
0.30 Po domače z ansamblom Borisa Franka (Ljubljana)
0.55 Wengen: Tekmovanja v slalomu — prenos (EVR)
1.00 Kmetijska oddaja (Zagreb)
1.05 Propagandna oddaja (Ljubljana)
1.55 Wengen: Tekmovanja v slalomu — prenos (EVR)
2.00 Doktorji — ponovitev (Ljubljana)
2.50 TV kašipot (do 14.10) — (Ljubljana)
3.10 Saga o Forsythih — serijski film (Ljubljana)
3.00 Prenos športnega dogodka — (Zagreb)
3.45 Novi ansambl — nove melodije (Ljubljana)
3.55 TV film (Ljubljana)
4.45 Cikcak (Ljubljana)
5.00 TV dnevnik (Beograd)
5.30 3—2—1 (Ljubljana)
5.35 Humoristična oddaja R. L. Djukića (Beograd)
5.35 Malo za šalo, malo za res — II. (Ljubljana)
6.00 Športni pregled (JRT)
6.25 TV dnevnik (Beograd)

PONEDELJEK, 13. JAN.

16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Pešavec) (Beograd)
17.45 Tiktak: Izvolite na razstavo (Ljubljana)
18.00 Po Sloveniji (Ljubljana)
18.25 Ekonomika šola na malih zaslonih (Ljubljana)
18.50 Zabavna glasba (Beograd)
19.20 Reportaža (APR) (Ljubljana)
19.45 Cikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.30 3—2—1 (Ljubljana)
20.35 Alojz Majetič: Žur v Magdelandu — TV drama TV Zagreb (Ljubljana)
21.55 Glasbena oddaja (Ljubljana)
22.05 Zunanje politična kronika — (Ljubljana)
22.20 Poročila (Ljubljana)

TOREK, 14. JANUARJA

17.45 Risanka (Ljubljana)
18.00 Kurir Gregec — lutkovna serija (Ljubljana)
18.20 Obrežje — oddaja za italijansko narod, skupino — (Ljubljana)
18.40 Torkov večer z ljudskimi godci (Ljubljana)
19.10 Skrivnosti narave — serijski film (Ljubljana)
19.50 Cikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)

tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Dušan Modic: Rezultati dosedanje obnove sadovnjakov. 12.40 Slovenske narodne pesmi. 13.30 Priporočajo vam... 14.05 Glasbeno udejstvovanje mladih. 15.20 Glasbeni intermezzo. 18.15 V terek na svidenje! 18.45 Svet tehnike — Prof. dr. Franc Dominik: Kdaj bo človek stopil na Luno. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s pevko Eldo Viler. 20.00 Radijska igra — Mario Tratti: »Most«. 21.15 Deset melodij — deset pevcev. 22.15 Skupni program JRT — studio.

SREDA, 15. JANUARJA: 8.00 Glasbena matineja. 8.55 Pisan svet pravljic in zgodb. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Slavko Gliha: Zakaj nam je potrebna zložba zemljišč. 12.40 Od vasi do vasi. 13.30 Priporočajo vam... 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.20 Glasbeni intermezzo. 15.40 Naš podlistek — M. Hornček: Dobro skrivite gosli. 16.00 Vlak dan za vas. 17.05 Mladina sebi in vam. 18.15 Odkočno deska. 18.40 Naš razgovor. 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 »Ti in operas. 22.15 S festivalov jazz.

ČETREK, 16. JANUARJA: 8.00 Operna matineja. 8.55 Radijska šola za višjo stopnjo — Caritina. 10.15 Pri vas doma. 11.00 Poročila — Turistični napotki za tuje goste. 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Vukadin Šišaković: Prvo posvetovanje o pesticidih. 12.40 Pihalni orkestri na koncertnem odru. 13.30 Priporočajo vam... 14.05 »Mladina poje« 14.45 »Mehurčiča. 15.20 Glasbeni intermezzo. 16.00 Vlak dan za vas. 17.05 Četrtekov simfonični koncert. 18.15 Iz naših studiov. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s pevko Berto Ambroz. 20.00 Četrtekov večer domačih pesmi in napevov. 21.00 Literarni večer. 21.40 Glasbeni nokturno.

20.30 3—2—1 (Ljubljana)
20.35 Celovečerni film (Ljubljana)
Trije dueti in en solo — (Ljubljana)
Poročila (Ljubljana)

SREDA, 15. JANUARJA

17.45 Danes sem kozmonavt — I. oddaja iz cikla Primožev dnevnik (Ljubljana)
18.30 Pisani trak (Ljubljana)
18.45 Sodobna prehrana (Ljubljana)
19.05 Sodobni pripomočki (Ljubljana)
19.15 Niso samo rože rdeče (Ljubljana)
19.45 TV projekt (Zagreb)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.30 3—2—1 (Ljubljana)
20.35 Sofokles: Kralj Oidip — predstava SG Celje (Ljubljana)
22.00 Ekran na ekranu — oddaja TV Zagreb (Ljubljana)
23.15 Poročila (Ljubljana)

ČETRTEK, 16. JANUARJA

17.45 Tiktak: Muca copatarica — (Ljubljana)
18.00 Zapojte z nami: Bach in predk'asiki (Ljubljana)
18.15 Po Sloveniji (Ljubljana)
18.45 Zabavna glasba: Shirley Bassey (Zagreb)
19.45 Cikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.30 3—2—1 (Ljubljana)
20.35 Saga o Forsythih — serijski film (Ljubljana)
21.25 Kulturne diagonale (Ljubljana)
22.10 Poročila (Ljubljana)

PETEK, 17. JANUARJA

16.45 Madžarski TV pregled (Beograd)
17.25 Doktorji — serijski film — (Ljubljana)
18.15 Glasbena oddaja (Skopje)
19.00 Svet na zaslonu — mali — (Ljubljana)
19.30 Naš globus (Ljubljana)
19.50 Cikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.30 3—2—1 (Ljubljana)
20.35 Cleo od 5—7 ure — francoski film (Ljubljana)
22.10 Popularna glasba — (Ljubljana)
22.30 Poročila (Ljubljana)

SOBOTA, 18. JANUARJA

14.25 Tekmovanje v smuku — posnetek iz Kitabula — (Zagreb)
15.20 Prenos športnega dogodka — (Zagreb)
17.45 Po domače s pevskim kvintetom Savski val in Triom Franca Sušnika (Ljubljana)
18.15 Mladinska igra (Beograd)
19.15 S kamero po svetu (Ljubljana)
19.40 Pet minut za boljši jezik — (Ljubljana)
19.45 Cikcak (Ljubljana)
20.00 TV dnevnik (Ljubljana)
20.30 3—2—1 (Ljubljana)
20.35 Dobrodošla romantika — zabavno glasbena oddaja (Zagreb)
21.35 Burleska (Ljubljana)
22.05 Sherlock Holmes — serijski film (Ljubljana)
22.55 TV kašipot (Ljubljana)
23.15 Poročila (Ljubljana)
23.25 Smučarska tekmovanja na Pohorju in Jelovci (Ljubljana)

Smeh stoletij

Polarni raziskovalec Robert Scott se je zatekel po denarno podporo za svoja znanstvena potovanja k Lloyd Georgeu. Ta ga je poslal k bogatemu konservativnemu tovarnarju, češ naj mu on pomaga, ker se zelo zanima za taka raziskovanja. Scott je moža res obiskal in se naslednjega dne vrnil k državniku.

»Nas, ga je vprašal stari lisjak, ali vam je bila sreča mila?»

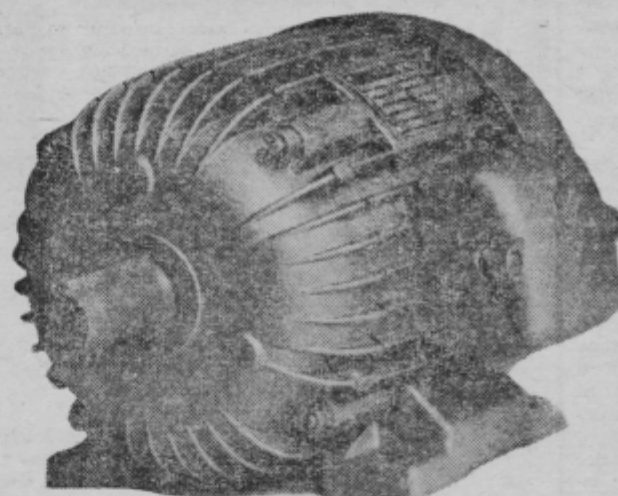
»Tisoč funtov mi je že dal, se je namuzal polarni mož, pa petdeset tisoč jih še dobim, če vas pregovorim, da greste z menoj na južni tečaj. Če pa uredim tako, da ostanete tam doli za zmeraj, mi bo z veseljem izplačal cel milijon.«

Pisatelj Somerset Maugham se je sprehajal v Hyde parku s svojim dviletnim vnukom. Deček je bil zelo nemiren in Maugham je neprenehoma tiho govoril:

»Bodi pameten, Somerset! Bodi miren, Somerset! Ne počni neumnosti, Somerset!«

»Ali je tudi vašemu vnuku ime Somerset?« ga vpraša znanec, ki je šel mimo in slišal njegovo prigovarjanje.

»Ne«, odgovori Maugham, »njemu je ime Herbert. Toda meni je ime Somerset...«

ZA BOLJŠE GOSPODARJENJE V KMETIJSTVU IN OBRATNIŠTVU, ZA VSAKO VAŠKO GOSPODARSTVO — POMENI VELIKO PRIDOBITEV

NOVI TRIFAZNI MOTOR „ELEKTROKOVINE“

Uporabljate ga lahko za pogon kmetijskih, gospodinskih in obrtniških strojev.

Zaradi odličnih lastnosti, kakor tudi zaradi nizke cene, je izdelek za nabavo

najbolj smotrna naložba v gospodarstvu

Njegova nabavna cena, ki je odvisna od moči motorja (od 1/4 do 10 konjskih moči), je minimalna v primerjavi s številnimi prednostmi, katere daje vsakemu gospodarstvu, ki ga uporablja.

Jamčimo za kvaliteten izdelavo, za pravilno delovanje pa dajemo enoletno garancijo!

Vsa pojasnila dobite v krajevnih trgovinah s tehničkim materialom, pri našem predstavništvu v Ljubljani, Titova 38, telefon (061) 315-824 in v tovarni

ELEKTROKOVINA MARIBOR

V pralni stroj

Superdetergent

mixa

za avtomatsko strojno pranje

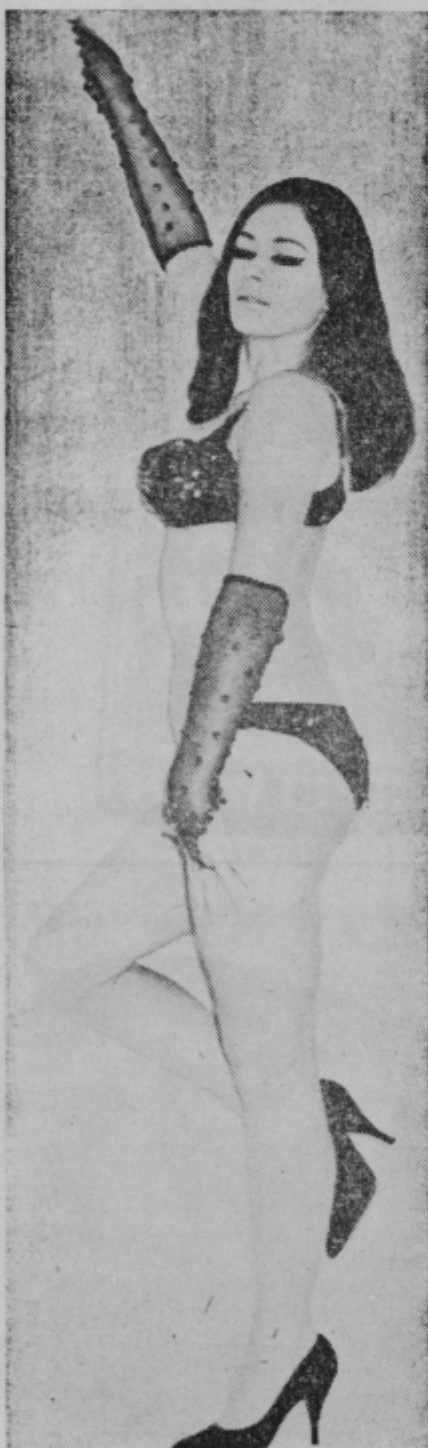
ker vsebuje

OXYLAN

SREČNO 1969

Nekoliko zakasnele čestitke nam iz velenjske »Pake« pošilja barska plesalka Natali in prilaga sliko za dobro razpoloženje. Januarski program v baru hotela »Pake« je bogat: poleg Natali nastopata še striptizeti Angara in Peggy, duet Venice iz Trinidada pa poje črnske pesmi.

Besedo ima:

TONI HERCFELER

Namesto denarja, ki bi mi ga naj nekaj ostalo od decembrske plače, sem po praznikih našel v žepu svojega suknjiča različno korespondenco. Od vodstva »Lesnina« Celje sem dobil uradno stališče o treh foteljih, ki so prvotno veljali 25.000 S din, potem pa so jih podražili na 35.000 S din. Takole pišejo: »V rubriki »Toni Hercfeler« tov. Maslo zlonamerno navaja, da smo podražili fotelje, ki jih je nameraval kupiti od 25.000 na 35.000 S din. Stranki smo pojasnili, da je bila — računsko — pomota, ko smo nalepili listke s ceno po 25.000 S din ter ji ponudili vpogled v naše nabavne dokumente in kalkulacijo, da se o tem prepriča. Zmotiti se je človeško, resnico obrniti in prikazati javnosti tako, da postavi »Lesnina« v slabo luč, pa meji že na kazensko odgovornost.«

Tov. Maslo je v zvezi s tem pristavil: »Mene s tem niso prepričali o nasprotnem. Le kako bi bilo s kazensko odgovornostjo v primeru, če bi jaz, tako kot sem želel storiti, vplačal na dan izbire fotelje po »napačni« ceni 25.000 S din?»

Od občine sem dobil vabilo — tega sem namreč odkril v žepu prav na novega leta dan — da se moram zglasiti v sobi 344 in s seboj prinesiti potrdilo o vplačanih carinskih dajatvah. Ja, to vam moram povedati, zakaj gre. V naši sosednji pokrajini na severu sem si dal delati novo zobno protezo in namesto v ustih sem jo čez mejo neseš v prtljajniku. Mož postave v olivni uniformi je odprl prtljajnik in se zastrel v zavojček. »Kaj pa je to?« »Proteza, gospod,« sem siknil skozi bolne čeljusti. »Imate račun?« »Da, imam ga!« Toliko in toliko šilingov je zneslo, toliko in toliko dinarjev carine. Nisem je plačal, pa ne po svoji krivdi. Znanec Jaka se mi je namreč pred meseci pohvalil, da je v prtljajniku pripeljal natariko za 233.712 din rezervnih delov za svojega taunusa, pa ga na carini še vprašali niso. Tako, sedaj mi drugega ne preostane kot da grem čez tri dni v občino s tistim vabilom oz. plačam carino za protezo. Tako!?

Prve nagrajence lani ustanovljenega sklada Borisa Kraigherja je povabil tudi predsednik skupščine SRS tovariš Sergej Kraigher v vili »Rožnik«. Na gornji sliki na skrajni levi direktor gospodinjstev »Gorenje« iz Velenja tov. IVAN ATELSEK. (Foto: Edi Selha)

Kolektiv komunalnega podjetja Ceste-kanalizacije v Celju je za boljše in hitreje odstranjevanje snega z ulic kupil stroj za čiščenje snega. Gre za posebno rolbo, ki jo ročno upravlja en sam človek. Stroj pa dela kot sesalec, ki s pomočjo posebne cevi nalaga sneg na kamion. Naprava uspešno zlasti pri odstranjevanju takoj zapadlega in suhega snega. (Foto: M. Bo)

ŽENA V ČRNEM

Nekega jesenskega jutra sem se odločila, da pojdem na pot. Nisem šla daleč; samo dvajset kilometrov ali pa še manj do majhne napol podrté koče, v kateri je živel bolna mati z dvema otrokoma.

Iz avtobusa sem izstopila na zadnji postaji. Nekaj ljudi, ki so stali za žično ograjo velike tovarne sem vprašala, če mi lahko povedo, kje živi in če jo poznajo. Čudno, nihče je ni poznal. Stisnilo me je v srcu. Kako živi, si nisem upala niti pomisliti. Zavila sem v gozd in se povzpela navkreber. Ob majhni jasi je stala lesena kočica in poleg nje skoraj nova drvarnica.

Ne, ne bo tu! Obrnila sem se, da bi se vrnila, pa me je z laježem pozdravil pes. Iz hiše je stopila starejša žena, ki je bila v črnem.

»Kar pridite, nič se ne bojte! Ničesar vam ne bo storil!« me je povabila.

Priklonila sem se, ko sem stopila čez prag, kajti bajta je bila nizka. Čudna tesnoba mi je zlezla v kri. Kuhinja je bila majhna in črna. Na mizi je bila petrolejka. Pod mizo se je zrinil pes, ki me je gledal naravnost v oči. Samo kdaj pa kdaj sem ga ošinila s pogledom in pri vsem tem zelo pazila, da nisem s kakšno nepremišljeno kretnjo vzbudila pri njem pozornosti.

»O, mislim, da jo poznam. Toda nič točnega vam ne bi mogla povedati, kje je. Pa ne skrbite! Bom šla z vami, saj imam čas, pa še po mleko

mimogrede stopim. Povprašali bova v tisti gostilni na koncu vasi. Oni zagotovo vedo,« je zatrjevala.

Žena v črnem je še opravila nekaj pri štedilniku, nato pa se je vsedla na stol in prisluhnila sem njeni zgodbi. Bila je resnična, polna grenkobe in trpljenja. Ne vem, zakaj mi jo je pripovedovala. Morda zato, ker je sama, pa bi rada pregnala strah pred samoto; morda zato, da ji bo potem lažje.

Vstala sem, kajti zdelo se mi je, da sem čutila duh po mrličih. »Ne razumem, zakaj so se vaši sinovi pobesili? Radi so delali v tovarni, imeli so dobre prijatelje, pa jih je vseeno nekaj spravilo v obup. Kaj je bilo? Vi ste jih dobro poznali.«

»Tudi jaz ne vem.«

Stopila sem k vratom. Pred menoj je bila še pot in verjetno še ena zgodba, ki ne bo nič manj žalostna.

Spustili sva se po hribu navzdol. Nenadoma sva zaslišali pridušen klic. Ženska se je vsa zgrbila in z nekoliko otopelim glasom je dejala: »Vidite, to je pa moj zadnji sin, ki mi je še ostal. Iz dneva v dan je pijan, doma vse razbije in še meni ne da miru.«

Zamahnila je s pestjo: »Ta, hudič pa noče cr...!« Obstala sem. Spodrsnilo mi je ob drevesu, kjer je pred nekaj meseci visel njen drugi sin. Na hitro sva se poslovili.

Se dolgo sem premišljevala o njej. Vse sem razumela, vso njeno trpljenje, strah, jezo, ogorčenje, samo nisem mogla razumeti, kako je lahko nekaj takega rekla kot — mati.

posled posledu

40VI TEDNIK — Gre nišvo in uprava Cel Gregorčičeva 6, poštni g dal 161. Urejuje uredni odbor. Glavni in odgov al urednik BERNAL STRMCNIK, tehnični ur alk JURE KRASOVE NOVI TEDNIK izhaja decembra 1968 kot nast alk C TEDNIKA, ki je hajal od 1955 leta. NO

1

FEDNIK izhaja vsak ertek. Izdaja CP »DEL — enota informacije pagandna Celje. Tisk klišej CP »DELO«. kopisov ne vračamo, na posamezne številke par (60 SD), letna na ina 30 novih din (5 SD), polletna 15 ad din (1.500 SD). Za tal znaša naročnina 60 ot din (6.000 SD). Tekoči čup 507-1-1280 — TE FONI: uredništvo mali oglasi in naroči 01-05, ekonomika on